www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

တမှုခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၀၃၂၅၀၃၀၉
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၈၁၂၅၃၀၉၀၉

ထုတ်ဝေသူ

ဦးအောင်မြင့်၊ အမှတ်(၇)၊
သိဒ္ဓာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းနှင့်မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်

ဦးအောင်မြင့်၊
အောင်မြင့်ပုံနှိပ်တိုက်၊
အမှတ်(၁၆)၊
သစ်ရာပင်လမ်း၊
သုဝဏ္ဏ၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖြန့်ချိရေး

အောင်မြင်စာပေ၊ အမှတ်(၁)၊
အောင်ဘာလေလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊
တာမွေ၊ ရန်ကုန်မြို့။
၅၄၁၇၄၅၊ ၅၅၂၀၃၊ ၅၅၂၁၁၄၊
၀၉ ၈၁ ၃၄၅၈၁၊ ၀၉ ၅၈၁ ၂၁၃၅၄။

ဒုတိယအကြိမ်၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊
(ပမာဏ တစ်ထောင်)၊ အုပ်ရေ(၅၀၀)၊
တန်ဖိုး(၂၀၀)ကျပ်

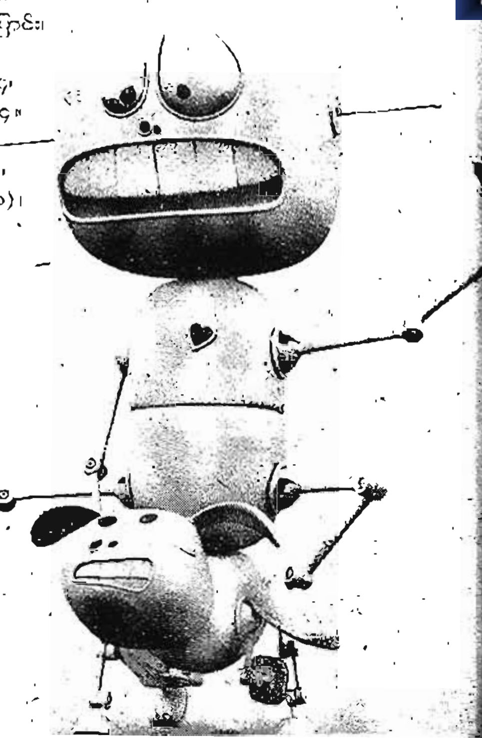

တိတ်ဆိတ်နူးညံ့သော ကောင်းကင်သည် လမင်းနှင့်အတူ ... တစ်ခြမ်းအတွင်းရှိ လူများကို နွေးထွေးညင်သာစွာ ချော့သိပ်ခဲ့သ ... မကြာမီ လမင်းကွေးကလေး ပိန်းရွှက်နုရောင် ကောင်းကင်ကြီး ... ကွယ်ပျောက်သွားသည်နှင့် လမင်း၏နောက်လိုက်ကြယ်တွေအားလုံး ... တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အသံမပေးကြတဲ့ ကောင်းကင်ကြီးထဲက ကွယ်ပေ ... သွားကြသည်။ ခပ်မြင့်မြင့် သစ်ပင်ထိပ်ဖျားတွင် ငြိမ်းမြသစ်လွင် ... ရောင်နီက သစ်ရွက်များကို ဝင်းဝါစေသည်။

ကြက်ဖတွန်သံ၊ လူတွေရဲ့အရုဏ်ဦး လှုးလွန့်လှုပ်ရှားသံသဲ ... ကားမောင်းသွားသည့်အသံများ . . . တစ်ညတာ အိပ်စက်ခြင်းထဲတွင် ... နေခဲ့ရသော်လည်း ရောက်လာသည့် တစ်နေ့တာထဲတွင် မိမိတို့ မျှော် ... ချက်ကို ဘယ်လောက်များ ရှာဖွေတွေ့ရှိဦးမှာလဲဆိုသည့် သံသယ ... ကြောင့် အိပ်ရာနိုးစ လူတွေရဲ့လှုပ်ရှားမှုက အနည်းငယ် လေးလံ ... တီးတိုးညင်သာနေကြသော်လည်း မကြာမီ လင်းလတ်ဝင်းပ ... နေရောင်ထဲမှာ လူတွေအားလုံး ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုနှင့် ဝင်နေ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[illegible] ကြသည်။ သူတို့မျှော်လင့်ချက် အသီးသီးသည် [illegible] ဖြစ်လာနိုင်သည်ဖြစ်စေ လူတွေ ထိုနေ့ကို လက်ခံ [illegible] ကြသည်။ မကြာမီ အရုဏ်သစ်နှင့် စိတ်ကူးသစ်များ တစ်သား [illegible] ပြန်သွားကြလေသည်။

စိုးချိန်တစ်ယောက် သူ ထမင်းချက် တာဝန်ကျသည့်နေ့ကို ရောက် ချိန်ညသည် ညတာတိုသည်ဟု ထင်၏။ တစ်စုံတစ်ရာမှ မယ်မယ်ရရ မရှိလှသော အိပ်မက်၏အပိုင်းအစ တစ်ခုခုကို ဖမ်းမိမည်ဆိုကာ ရှိသေး သည်။ မြတ်ဆွေက စောင်တွေ၊ ခေါင်းအုံးတွေကြားထဲမှာ လဲကျလျက် ရှိသော သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို လာလှုပ်တတ်သည်။

"စိုးချိန်. . . စိုးချိန်. . . ထကွ၊ ဒီနေ့ မင်း မီးဖိုချောင် ဝင် အလှည့်. . . ထကွာ"

အိပ်မက်များနှင့် လွဲပြီး၊ စ အသိတရားတစ်ခုလုံး ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ပြန်ဆန့်တငင် ထိုးအထည့်ခံလိုက်ရသော စိုးချိန်ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ ညည်းညူသံ တစ်ချက်နှစ်ချက် ထွက်လာတတ်သေးသည်။ မြတ်ဆွေအသံကြောင့် လှုဦး၊ မြတ်မိုးနှင့် အောင်ခန့်တို့ကလည်း အသီးသီးသော ခြင်ထောင်ထဲမှ သူ့ကို တပ်လှန့်တတ်ကြပြန်သည်။

"ဟေ့ကောင်. . . ထကွာ၊ ကလေးမကို လွတ်သွားမယ်ကွ၊ ထ. . . ထ"

"ဒီကောင် ထမင်းချက်ကျတဲ့နေ့ဆို အာရုံပျက်တယ်ကွာ၊ မထရင် ဆွဲထူကွာ"

"စိုးချိန်. . . ကိုယ့်တာဝန် ကိုယ်ကျေကွာ၊ ကလေးမကို လွတ် မယ်ကွ. . . ထတော့"

ငူတူတူ ခေါင်တောင်တောင်ဖြင့် သူထလာမှန်း သိတော့မှ သူငယ်ချင်းအားလုံး အရုဏ်နုအသံများအတွင်း ပြန်လည်တိုးဝင်ကာ

စိတ်ကူးယဉ်တာနှင့် အိပ်မက်မကွဲပြားလှသော အိပ်စက်ခြင်းထဲ ပြန် ရောက်သွားကြပြန်၏။ သူ တစ်ချက် ခါးဆန့်ပြီး ဆေးပေါ့လိပ်တို ကောက် ဖွာသည်။ သူတို့အဆောင်အတွင်းမှာ အရာရာသည် ပြန်လည်တိတ်ဆိတ် သွားပြန်၏။ နိုးထမှုမှာ သူတစ်ယောက်တည်း ကျွံကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

စားပွဲပေါ်မှာ တင်ထားသော ပိုက်ဆံတစ်ဆယ်ကို ကောက်ကာ သူ ကလေးမကို ဖမ်းဖို့ အိမ်ရှေ့ကို ထွက်လာခဲ့သည်။ အိမ်ရှေ့တံခါးကို အဆင်သင့်ဖွင့်ကာ ဆေးပေါ့လိပ် သောက်ရင်း သူ့အကြားအာရုံကို အစွမ်းကုန် ဖွင့်ထားရ၏။ အခုလို လကုန်ရက်များဆိုလျှင် ကလေးမသည် အသံကို တိတ်နိုင်သမျှ တိတ်ကာ သူတို့အိမ်ရှေ့မှ ကိုယ်ကို ဖော့ကာ ဖြတ်သန်းတတ်၏။ သူ ထမင်းချက် စကျသည့်နေ့မှာ ကလေးမကို မမိ လျှင် သူငယ်ချင်းများ၏ဒေါပနာပြုမှုကို သူ ကောင်းကောင်းခံရလိမ့် မည်၊ ကလေးမအသံ တစ်ချက်မှ မကြား၊ သွားများ သွားပြီလားဟု သူ သံသယဖြစ်ကာ တွေးလိုက်မိသေးသည်။ သို့သော် တောင်းကြီး ထမ်းသွားသော အမျိုးသမီးကြီးနှစ်ယောက်ကို ရှေ့မှ ဖြတ်သွားတာ တွေ့ ရတော့မှ သူစိတ်အေးသွားသည်။ ဒေါ်ဩကက်တို့တောင် ခုမှ ဈေးဆိုင်သွား ခင်းဖို့ သွားတာပဲ။ ကလေးမ မသွားသေးဘူး၊ သူ အာရုံကို အစွမ်းကုန် ဖွင့်ကာ ထားရ၏။

မကြာမီ ကလေးမ၏အသံသဲ့သဲ့ကို သူကြားရသည်။ သူ ပြုံးကာ ခါးတစ်ချက်ဆန့်ရင်း ဆေးပေါ့လိပ်အတိုကို နောက်ဆုံးတစ်ချက်ဖွာကာ လွှင့်ပစ်လိုက်၏။ ထင်ထားသည့်အတိုင်းပင် ကလေးမသည် သူတို့အိမ်ရှေ့ ရောက်တော့ အသံတစ်ချက်မှ မထွက်ဘဲ တစ်ချက်ငုံ့ကာ အကြည့်တွင် သူ့ကို တွေ့သွားလေသည်။

"ဘာလဲ ဒေါ်ကလေးမ၊ ဒီလမ်းထဲက လူတွေ ပဲပြုတ်မဝယ်နိုင် ဘူး ထင်ပြီး မအော်တာလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့စကားကြောင့် ဒေါ်ကလေးမက ပဲပြုတ်တောင်းကို ချကာ မဲ့၏၊

"တဲ. . . ဘယ်လောက်ပေးမှာတုန်း၊ ဘယ်လောက်ဖိုးတုန်း"

"ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေ မေးမနေနဲ့၊ တစ်ဆယ်ပေးမယ်. . . နှစ်ဆယ်သားထည့်"

"ခြောက်ဆယ့်ရှစ်ကျပ်နဲ့ဆို ခုနစ်ဆယ့်ရှစ်ကျပ်ပေါ့၊ နင်တို့လတုန်း. . ."

"လကုန် လေးရက်ဆို အိမ်က ပိုက်ဆံတွေ ရောက်ပြီ ရပြီ၊ အဲဒီကျရင် ကလေးမ အကြွေးဟာ ပထမ ဦးစားပေး စာရင်းရှင်းတမ်းထဲမှာ ရှိရမှာပေါ့၊ ဟင်. . . ခင်ဗျားက ချိန်ခွင်နဲ့ မချိန်ဘူးလား"

"လုပ်မနေနဲ့. . . ပဲပြုတ်ကို ဆယ့်နှစ်နှစ်အရွယ်ကတည်းက ရောင်းစားလာတာ၊ ဒါ နှစ်ဆယ်သား၊ နည်းနည်းတောင် ကျော်ဦးမယ်၊ ပိုက်ဆံအကျေမရဘဲ. ချိန်ခွင်ထုတ်ချိန် ပြန်ထည့် မလုပ်နိုင်ဘူး"

သူ ပဲပြုတ်ထည့်ထားသော ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ကို မြှောက်ကြည့်လိုက်သည်။ ဖြစ်နိုင်ခြေ ရှိပါသည်။ ကလေးမက ပဲပြုတ်တောင်းကို ရွက်ကာ 'ဟောဒီက ပဲပြုတ်' ဟု အသံကို အခုမှ ကျယ်နိုင်သမျှကျယ်အောင် အော်ကာ ထွက်သွား၏။

ထမင်းအိုး ပွက်နေချိန်တွင် သူက ကြက်သွန် တတိယအလုံးကို အခွံနွှာနေချိန်ဖြစ်၏။ အစားသောင်းကျန်းသော အောင်ခန့်က မျက်နှာမသစ်သေးဘဲ သူ့ကို အရင်ဝင်ကူညီ၏။ ပဲပြုတ်နှင့်ထမင်းကို ကြက်သွန်ပါးပါးလှီးထည့်ကာ ပဲပြုတ်နှင့် နယ်မည်။ ပုဇွန်ငါးပိဖုတ်နှင့် ဘဲဥကြော်မည်၊ ဘဲဥငါးလုံးအနက် သုံးလုံးကို ကြော်ကာ နှစ်လုံးက ချန်ထားမည်။ သူ ပွက်နေသော ထမင်းအိုးကို ဇွန်းခွက်နှင့် မွှေရင်း ရမရ ကြည့်ရာ ထမင်းစေ့ မကျွဲသေး။ အဖုံးတစ်ဝက် ပြန်ဖုံးကာ ဘဲဥကို ကောက်ကိုင်ပြီး

မှ ကြက်သွန်နွှာဖို့ သတိရသဖြင့် ဘဲဥကို အခုပဲ ချထားသော ဇွန်းခွက်ထဲ ထည့်ထားလိုက်သည်။ ကြက်သွန်က အခွံကပ်နေ၏။ လက်သည်းထိပ်ဖြင့် ဆိတ်ကာ ခွာသော်လည်း မရ။ သူဒေါသထွက်လာသည်။ (၈)နာရီ လက်တွေ့ရှိသည်။ အခု ဘယ်နှစ်နာရီ ထိုးနေပြီနည်း။

"ဖွတ်ချိန်. . . ဘဲဥပေး၊ ဖောက်ပြီး ခေါက်ထားနှင့်မယ်"

အောင်ခန့်က ပန်းကန်ထဲမှ ပဲပြုတ်ကို နှိုက်စားရင်း လှမ်းကာအော်သည်။

"ဟော့ကောင်. . . ပဲပြုတ်တွေချည်း နှိုက်စားမနေနဲ့ကွ၊ ထမင်းနည်းသွားလိမ့်မယ်"

အောင်ခန့်ကို လှမ်းအော်ရင်း ကပ်နေသော ကြက်သွန်မှုံ့ကို အခွာတွင် လက်ထဲမှ ချော်ကာ အောက်သို့ ကျသည်။ အမြင့်မှ ပြုတ်ကျသဖြင့် ခုန်ဆွခုန်ဆွဖြင့် လိမ့်ထွက်သွားသော ကြက်သွန်က တံခါးပေါက်ဘက်သို့ ရောက်သွားသဖြင့် ကမန်းကတန်း ကုန်းအကောက်တွင် အစွန်းထွက်နေသော ဇွန်းခွက်ကို တိုက်မိကာ ဇွန်းခွက်ထဲမှာ ထည့်ထားသော ဘဲဥက အောင်ခန့်ထံ အရှိန်ဖြင့် လွင့်ထွက်သွားပြီး နဖူးကို မှန်ကာ ရှေ့မှ ပဲပြုတ်ပန်းကန်ထဲ ကျကာ ကွဲသွားလေသည်။

"အား. . . သေပါပြီကွာ၊ ဟော့ကောင် စိုးချိန်. . . မင်းဟာလေ လုပ်လိုက်ရင် အရမ်းကြီးပဲ၊ ဒီမှာ ဘဲဥက နဖူးကို လာမှန်ပြီကွ"

သူလှမ်းကြည့်တော့ ဘဲဥက ပဲပြုတ်ပန်းကန်ထဲ ရောက်နေပြီ၊ မတတ်နိုင်တော့။ ကြက်သွန်ကို ကောက်ကာ ပန်းကန်စင်ပေါ် တင်နေစဉ် အောင်ခန့်၏အော်သံကြောင့် အိပ်မက်တွေ လန့်ဖျပ်ပြေးကုန်သော မြတ်ဆွေ၊ လှဦးနှင့် မြတ်မိုးတို့ ကမန်းကတန်း ပြေးထွက်လာကြ၏၊

"ဘာဖြစ်တာတုန်း. . . စားစရာတွေ ကုန်ပြီလား၊ ဟော့ကောင် စိုးချိန်၊ ထင်ရာတွေ လျှောက်မလုပ်နဲ့နော်၊ အဲဒါ စားစရာအတုန့်ပဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လင်းထိပ်ဆိုင်တ မနည်းအကြွေးယူထားရတာ၊ ဟာ. . . ပဲပြုတ်ထဲ ဘဲဥတွေ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ"

"ဒီကောင် အရမ်းလုပ်တာပေါ့၊ ဘဲဥက ဟိုပေါ်က လွင့်ကျလာပြီး ငါ့နဖူးကို မှန်ပြီးမှ ဒီအထဲမှာ လာကွဲရတာ"

အောင်ခန့်က မြတ်ဆွေကို တိုင်သည်။ မြင့်မိုးက ပဲပြုတ်နှင့်ဘဲဥ ပန်းကန်ကို ကောက်ယူကာ ကြည့်၏။

"တော်သေးတာပေါ့ကွာ. . . စားစရာထဲ စားစရာ ကျလို့၊ ကြမ်းပေါ်သာ ကျလိုက်ကတော့ အငတ်ပဲ၊ ဒါကြောင့် မင်းကို ဖွတ်ချိန်လို့ ပြောတော့ ခေါ်တော့လဲ မင်းက မကြိုက်ဘူး"

"စကားမရှည်နဲ့ ဟေ့ကောင်၊ ပဲပြုတ်နဲ့ အဲဒီဘဲဥကို ကြော်လိုက်မယ်၊ ထမင်းနဲ့ မနယ်တော့ဘူး၊ ဒီမှာ ဘဲဥလေးလုံး ကျန်သေးတယ်၊ သုံးလုံး ငါကြော်ပေးမယ်"

သူ့စကားဆုံးတော့ မြတ်မိုးက မျက်နှာကို ရှုံ့ကာ. . .

"မင်းစကားနဲ့မင်းကတော့ ဟုတ်နေတာပဲ၊ မင်း ချက်တဲ့ပြုတ်တဲ့ ရက်ကျရင် ကောင်းကောင်းကို မအိပ်ရဘူး၊ ဒါတောင် အောင်ခန့်က ဝင်ကူပေးသေးတယ်"

"လက်တွေ့ရှိတယ်ကွ (၈)နာရီမှာ၊ မင်းတို့ကို ငါပြောသားပဲ၊ တစ်ယောက်အစားဝင်ပါ၊ ငါပြန်ပြီးချက်ပေးပါ့မယ်ဆိုတော့"

သူ့စကားမဆုံးခင် သူငယ်ချင်းများက အလျှိုလျှို ထွက်သွားကြ၏၊ မြတ်မိုးက မျက်နှာသစ်သည်။ လှဦးက ရေသွားသောက်ပြီး မြတ်ဆွေတ ပြန်အိပ်၏။ အောင်ခန့်က ဘဲဥ နောက်တစ်လုံး ထယူကာ ဘဲဥသုံးလုံးတို ဖောက်ပြီး ကြက်သွန်ဖြင့် မွှေကာ ခေါက်ပေးထားသည်။

"ဘဲဥခေါက်ပြီးသား ပန်းကန် ဒီပေါ် တင်ထားခဲ့ပြီ၊ အိမ်သာတတ်ဦးမယ်၊ ပဲပြုတ်နဲ့ဘဲဥကို အရင်ကြော်ကွာ"

"ထမင်းအိုးကျက်မှ ကြော်မယ်၊ ဒါတွေ အရင်ပြီးနေရင် မင်းနှိုက်စားတာနဲ့ ကုန်လိမ့်မယ်ဆိုတာ ငါသိပြီးသား"

အောင်ခန့်က ခွေးမသားဟု ဆဲရင်း အိမ်သာထဲ ဝင်သည်။ ဟော. . . ထမင်းအိုး ဆူနေပြီ။ အဖုံးကို လှမ်းဆွဲတော့ ပူသွားသဖြင့် ကပျာကယာ လက်ကို ရုတ်လိုက်ရသည်။ လက်နှီး၊ လက်နှီး ဘယ်ရောက်နေပြန်သနည်း။ ပန်းကန်စင်ပေါ်မှာ လက်နှီးအစွန်းကို လှမ်းမြင်နေရသဖြင့် မထတော့ဘဲ လှမ်းဆွဲလိုက်သည့်အခါ လက်နှီးပေါ်တွင် အောင်ခန့် တင်ထားသော ဘဲဥမွှေထားသည့် ပန်းကန်က မှောက်ကျလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် သူတာဝန်ယူရသော မနက်စာသည် ပဲပြုတ် ဘဲဥကြော်၊ ဘဲဥတစ်လုံးကို ပြုတ်ကာ ငါးပိုင်း ပိုင်းစားခြင်းဖြင့် သူငယ်ချင်းများ မြည်တွန်ကာ အဝေးမှာ ကျန်ခဲ့ကြသည်။ စိုးချိန် ဟူသော သူ့အမည်သည်လည်း သူတို့ ပေးသလို ဖွတ်တစ္ဆတ် ရှေ့နောက်မကြည့်ဘဲ လုပ်တတ်သောကြောင့် ဖွတ်ချိန် ဖြစ်နေရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၁)

လူတစ်ယောက်တွင် အကျင့်စရိုက်တစ်မျိုးစီ ရှိကြသည်။ ယင်းအကျင့်စရိုက်သည်လျှင် သူတို့၏ဘဝဖြစ်၏။ အလှဖြစ်၏။ ဒုက္ခဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်ပင် လူကုဋေပေါင်းများစွာ ရှိနေသော ကမ္ဘာကြီးထဲတွင် လူတိုင်းလူတိုင်းသည် ဘယ်တော့မှ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဘဝ၊ အလှ၊ ဒုက္ခများ မတူကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူမကတော့ သူမဘဝကို ကျေနပ်သည်။ သူမအလှကို ကျေနပ်သည်။ သူမသည် မြင်သူငေးလောက်အောင် လှသူတစ်ဦး မဟုတ်သော်လည်း တစိမ့်စိမ့် ကြည့်သည့်အခါ လှ၍လှ၍ လာသည်ဟု သူငယ်ချင်းများက ပြောကြသည်။ သူမတွင် အထူးခြားဆုံးအလှက မျက်ဝန်းဖြစ်ပြီး အနည်းငယ် တင်းပြည့်ပြီး ချွန်ထွက်နေသော သူမအပေါ်နှုတ်ခမ်းကိုတော့ သူမ မုန်းချင်သည်။ သို့သော် သူမကို ချစ်သူများက ထိုနှုတ်ခမ်းကလေးကို သဘောကျသည်ဟု လေးငါးခါ ပြောတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြွေးသည်။

သူမ ယောကျ်ားလေး သူငယ်ချင်း ထား၍မရ။ ထားခါစ ယောက်ကတော့ ခင်ခင်မင်မင် ရှိတတ်ပြီး ကြာလျှင် ထိုယောကျ်ားလေးများက သူမကို ချစ်သည်ဟု မကြာခဏ ဖွင့်ပြောတတ်သဖြင့် သူမ စိတ်ညစ်ရတာလည်း အကြိမ်မနည်းတော့။ သွက်လက်ခြင်း၊ ဖော်ရွေခြင်း၊ နှစ်လိုဖွယ်ရာ ပြုံးတတ်ခြင်း စကားအဆက်မပြတ် ပြောတတ်ခြင်း၊ အမြဲပျော်ပျော်နေတတ်ခြင်းတို့နှင့် အသက်နှစ်ဆယ်ဆိုသောအရွယ်ပေါ်တွင် သူမသည် အမြဲတမ်း ခုမှ ပွင့်လိုက်သည့် ပန်းတစ်ပွင့်လို စိုပြည်နူးညံ့နေတာတော့ အမှန်ပဲ ဖြစ်သည်။

သူမသည် ဘာကိုမှ အလေးအနက် မထားတတ်သော်လည်း သူမ လက်ခံထားသည့်လူများ၊ ပစ္စည်းများအပေါ် သံယောဇဉ်ကြီးတတ်သည်ဆိုတာကို သူမ သိသည်။ သူမသည် ဆုံးဖြတ်ချက် မြန်တတ်သူလည်း ဖြစ်သေး၏။ ထိုအရာများသည် သစ်ခက်ဆိုသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ဘ၀နှင့်အလှပင် ဖြစ်သည်။

ဒုက္ခဆို၍တော့ သူမမှာ တစ်ခုတည်းသာ ရှိသည်။ ထိုဒုက္ခမှာ ဖေဖေ့ကို ကြောက်ရခြင်းဆိုသော ဒုက္ခပင် ဖြစ်သည်။ စိတ်မတည်ငြိမ်စ အပျိုဘ၀တုန်းကဆိုလျှင် ဖေဖေသည် သူ့အဖေအရင်းမှ ဟုတ်ရဲ့လားဟုပင် အလကားနေရင်း တွေးနေတတ်သည်။ ဖေဖေသည် တစ်ဦးတည်းသော သမီးဖြစ်သူကို ဘယ်တော့မှ ချစ်ချစ်ခင်ခင် အရောမ၀င်တတ်။ ချော့ချော့မြူမြူ မနေတတ်။ စကားအပိုလည်း မပြော။ ခပ်တည်တည် ခပ်တန်းတန်းသာ ဆက်ဆံတတ်သည်။ သူမ လိုအပ်သမျှအားလုံးကို ဖြည့်ဆည်းပေးတတ်သော်လည်း ဘယ်တော့မှ ထိုအရာများကို ဖေဖေကိုယ်တိုင်က မပေး၊ အမေမှတဆင့် ပေးလေ့ရှိသည်။ ဖေဖေက သူ့ကို ပြောစရာစကား ရှိသည်ဟု ခေါ်လျှင် ဆယ်ကြိမ်မှာ ကိုးကြိမ်က ဆူသည့်

စကားမျိုးသာ ဖြစ်လေ့ရှိသည်။ ဒီတော့ သူမကလည်း မေမေ့ကိုသာ ချစ်ချစ်ခင်ခင် နေရတတ်သည်။ ဖေဖေသည် သူ့ကို တွေ့လျှင် မျက်နှာကို တမင်တင်း၍ထားတတ်သည်ဟုပင် သူ ထင်ချင်သည်။

ဖေဖေ့ကို မေမေကိုယ်တိုင်ကပင် အမြဲရှိန်လျက်ရှိသဖြင့် သူမနှင့် ဖေဖေ့အကြားတွင် ဆက်သွယ်ပေးမည့်သူ တစ်ယောက်မှ မရှိသလိုဖြစ်ကာ ဖေဖေနှင့်သူမသည် အလိုလို အဆက်ပြတ်နေတတ်၏။ ဒါကြောင့်ပင် သူမ ကျောင်းတက်ရတာကို ပိုပျော်သည်။ ဖေဖေရှိသည့်အချိန် အိမ်မှာ နေရလျှင် စိတ်ကျဉ်းကျပ်နေတတ်၏။ စာမေးပွဲဖြေသည့်ရက်များတွင် ဖေဖေ ကျောင်းလိုက်ပို့သည့်အခါ စာမေးပွဲကို ကြောက်နေရတာက တစ်မျိုး၊ ဖေဖေကို လန့်နေရတာက တစ်မျိုးနှင့် စာတွေ ဘာမှမရချင်တော့သလို အမြဲရှိတတ်သည်။

အခုနေ ဆုတောင်းကို ချက်ချင်းပြည့်အောင် လုပ်ပေးမည့် တန်ခိုးရှင်များ ရှိလျှင် ဖေဖေ့ကို သမီးတစ်ယောက်ကို ချစ်တတ်သည့် ဖေဖေဖြစ်အောင် လုပ်ပေးပါဟု သူ ဆုတောင်းမိမည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဖေဖေ၏ဩဇာအာဏာ စက်၀န်းနှင့် ကင်းလွတ်ရေး ကျောင်းတက်ရသည့်အချိန်များသည် သူမအတွက် ပျော်စရာအကောင်းဆုံးအချိန်များဖြစ်သည်။

ထိုအပျော်ရွှင်ဆုံး ကျောင်းတက်ချိန်များ၏ညနေစောင်းအချိန် ဆိုလျှင် သူတို့အုပ်စု ပို၍အဆူညံဆုံး၊ အပျော်ရွှင်ဆုံး ရှိတတ်သည်။ နောက်တစ်နေ့ မတွေ့မည့်သူများလိုပင် စကားကို အလုအယက် ပြောကြသည်။ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ် တစ်ညပြန်အိပ်ပြီး နောက်နေ့ တွေ့ရမည်မှ သေချာသည့်တိုင်အောင် မှာစရာတွေကလည်း မတုန်နိုင်၊ တယ်လီဖုန်း ညဘက် ဖုန်းဆက်ရသေး၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခုလည်း ကန့်ပေါင်ပေါ် ရခိုင်မုန့်တီဆိုင်က ထခဲ့ကြသည်။ ဆူဆူညံညံ ရယ်သံ၊ စကားသံ ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး၊ အမူအရာ သွက်သွက်လက်လက် သူတို့အုပ်စုကို ကောင်လေးတွေက ဝိုင်းကြည့်ကာ တစ်ခွန်းနှစ်ခွန်း စကြပြီး ကျောင်းသူလေးများက နှာခေါင်းရှုံ့ချင်ကြသည်။

"ကဲ. . . ဟီးဟီးဟားဟားတွေ မျက်နှာပိုးသတ်တော့၊ အိမ်ပြန်ဝင်ရင် တစ်နေ့လုံး စာသင်ရတာ အင်မတန် ပင်ပန်းတဲ့ပုံစံမျိုးနဲ့ အိမ်ထဲ ဝင်ကြနော်"

ချောစု စကားကြောင့် မေစိုးက နှာခေါင်းကို ရှုံ့၏။ မိဆွေက ရင်ကို ကော့ကာ. . .

"စိတ်ချ. . . မိဆွေတို့ကတော့ အိမ်ရောက်တာနဲ့ ခေါင်းတွေ တိုက်လို့ဆိုပြီး အားဆေးတစ်လုံးကို ပါရာစီတမော့ဆို လိမ်သောက်ပြီး မှိန်းနေလိုက်တာ၊ မာမီက ထမင်းထစားဆိုမှ အိပ်ရာထဲက ထတာ၊ ဝန်းကန်တောင် မဆေးရဘူး"

စကားကြောင့် ရယ်သံတွေ ပြန်ဆူသွားပြန်၏။ မေစိုးက မိဆွေတို့ ဆရာလုပ်ပြန်သည်။

"အေး. . မိဘကို လိမ်ပြီးနှိပ်စက်တဲ့ မိန်းကလေးက ယောကျ်ားရရင် ကြောက်ရတတ်တယ်တဲ့၊ ယောကျ်ားကို သွားလိမ်လို့ မိသွားရင် နားရင်းအအုပ်ခံရမယ်၊ နင်သတိထား မိဆွေ"

"ဟ. . . ယောကျ်ားကျတော့ မလိမ်တော့ဘူးလေဟာ၊ ချွဲလိုက်မှာပေါ့"

"နင်က ဘယ်လိုချွဲမှာလဲ. . . လုပ်စမ်းပါဦး"

"အမလေး. . . ညံ့ပါ့ သစ်ခက်ရာ၊ ငါတို့မှာ ပြစရာ ရောဂါတွေ အများကြီး၊ ဟိုဟာဒီဟာ ဖြစ်တယ်ပေါ့ဟာ၊ ချွဲတတ်ရင် နင်းခိုင်းနှိပ်ခိုင်းလို့တောင် ရသေးတယ်"

မိဆွေကို ဝိုင်းထုကြပြီး အိမ်အပြန်အတွက် မျက်နှာများက ရွေးချယ်လိုက်ကြသည်။ ဘတ်စ်ကားပေါ် တက်ရတော့မည် ဖြစ်သဖြင့် တစ်ယောက်ထမင်းချိုင့် တစ်ယောက်ပေးထားကာ ထဘီပြင်ဝတ်ကြ သေးသည်။ လွယ်အိတ်၊ ခါး၊ ရင် သေသပ်အောင် ပြင်ဆင်ရသေး၏ ဆံပင်ဖြီးသူက ဖြီးသည်။ ပြီးတော့ ကန့်ပေါင်ပေါ်က ဆင်းဖို့ ထွက်ခဲ့ကြ သည်။

"ဟယ်. . . ဘောလ်ပင်ကလေးတစ်ချောင်းဟ"

သစ်ခက်က ထမင်းချိုင့်ဖြင့် မြေကို ထောက်ကာ ဘောလ်ပင် လေးကို ကောက်သည်။ ချောစုက တား၏။

"ဟာ. . . သစ်ခက်၊ အဖုံးမပါ ဘာမပါနဲ့ဟာကို ကောက်ပြန်ပြီ နင်ဟာလေ. . . တစ်ယောက်ယောက်တွေ့ရင် ဒေါက်ဖြုတ်လိမ့်မယ်ဟ"

"ဘာဖြစ်လဲဟာ. . . . မြေပေါ် ကျနေလို့ ကောက်တာပဲ၊ ရှက်စရာ မရှိဘူး၊ ငါက ဒီလိုပဲ ခဏခဏကောက်ရတတ်တယ်ဟ၊ ဟိုတစ်ပတ်က ငါးရုပ်ရင်ထိုးလေးတစ်ခု ရသေးတယ်လေဟာ"

သူ့စကားကြောင့် သူငယ်ချင်းများက မဲ့ရွဲ့ကာ တစ်ဖက်လှည့်လှည့်၊ သူ့ကို မျက်စောင်းထိုးသူက ထိုးကြ၏။ သူက ဂရုမစိုက်ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ကျောပိုးအိတ်ကို ပြင်ကာ ဘောလ်ပင်ကို ကြည့်သည်။ ဒီဇိုင်းလေးကတော့ မဆိုး။ အဖုံးတော့ မပါ။ အခု နောက်ပေါ်တဲ့ နှစ်ဆရှစ်ကျပ်တန် ဘောလ်ပင်မျိုး။ ဘာမှတော့ တန်ဖိုးမရှိ။

"သစ်ခက်. . . နင်ဟာလေ၊ ဒီအဖိုးမတန်တဲ့ဟာလည်း ကောက်တာပဲ၊ စိတ်ပျက်တယ်ဟာ"

"ချောစုရာ. . . နင်တို့ကို ငါပြောပြီးသားပဲ၊ ငါတ သဘောင်း သိက်ဖွားဟ၊ ငါ့ကို ငယ်ငယ်တုန်းက ဆရာကြီးတစ်ယောက် ဟော တယ်၊ အဲဒီ သိုက်က ပေးတာတဲ့၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ အမြဲတမ်း ကောက်ရမယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထယ်တဲ့ ငါ့တို မွေးပြီးမှ ငါ့အိမ်က စီးပွားတက်တာဟ. . . သိလား"

"တော်ပါတော့ သောကြာသိုက်ဖွား မသစ်ခက်ရယ်၊ အဖိုးတန်တဲ့ ပစ္စည်းဆိုရင် ထားပေါ့၊ ငါတို့က တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူတွေလေ. . . သတိထားပါဦး"

"အံမယ်. . . တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ ပစ္စည်းမကောက်ရဘူးလို့ ဘယ်သူပြောလဲ၊ ဘောလ်ပင်က ငါမကောက်လည်း တခြားတစ်ယောက် ယောက် ကောက်မှာ. . . ဘာဖြစ်လဲ"

"ပြောမနေနဲ့ မေစိုး၊ ဒီကောင့်အကြောင်း မင်းသိသားနဲ့၊ လေတုန်တယ်"

သစ်ခက်က သူ့ကို မျက်စောင်းထိုးနေကြသည့် သူငယ်ချင်းများ တို့ မျက်စောင်းပြန်ထိုးရင်း ဘောလ်ပင်ကို လက်ဝါးမှာ ခြစ်ကြည့်သည်။ မင်တာ မထွက်၊ အသားပေါ်မို့ ထင်ပါရဲ့ဟု ပြောကာ ကျောပိုးအိတ်ထဲ က စာအုပ်ထုတ်ပြီး ခြစ်ကြည့်သည်။ မင်က မထွက်။ သူငယ်ချင်းများက စိုင်းကြည့်နေကြသည်။ သစ်ခက် ပထမ ရှက်သွား၏။ နောက် ဒေါသ ထွက်လာကာ အားရပါးရ ခြစ်ကြည့်သည်။ စာရွက်နှင့်ဘောစေ့ ထိသံ သာ တရှစ်ရှစ် ထွက်လာ၏။ မင်က ထွက်မလာ။

သူငယ်ချင်းများက ခွက်ထိုးခွက်လန် ရယ်ကြလေသည်။

"သစ်ခက် အရှုံး. . . မင်ကုန်နေတဲ့ ဘောလ်ပင်ကြီးကွ၊ ဟေး"

"တဲ. . . ဘယ်လိုတုံး သောကြာသိုက်ဖွားကြီးရဲ့၊ မင်း သိုက်က င်ကုန်နေတဲ့ ဘောလ်ပင်ပဲ ပေးသလား"

"ကောင်းတယ်. . . လမ်းပေါ် တွေ့တိုင်း ကောက်ချင်တာ မှတ် ပြီလား"

သူငယ်ချင်းများ၏ရယ်သံ၊ စကားသံတွေ ဂရုမစိုက်ဘဲ ခပ်တည် တည်ဖြင့် စာအုပ်နှင့်ဘောလ်ပင်တို့ ပြန်သိမ်းလိုက်၏။

"ဟဲ့. . . သစ်ခက် မင်ကုန်နေတဲ့ ဘောလ်ပင်ကြီးလေ"

"သိပါတယ်ဟာ. . . ဒါပေမယ့် ငါကောက်ပြီးသားပဲ၊ လွှင့်မပစ် တော့ပါဘူး"

သူငယ်ချင်းများက အရယ်ရပ်ကာ ဆူညံပြီး ပွစိပွစိ ဖြစ်ကုန်ကြ ၏။ သို့သော် သူမ ဂရုမစိုက်။ ထိုဘောလ်ပင်ကလေးကိုလည်း သူမ ကောက်ရသည့်ပစ္စည်းများ သိမ်းတတ်သည့် သေတ္တာကလေးထဲမှာ ထည့် ထားရမည်။ သူမသည် ထိုသို့ သံယောဇဉ် ကြီးတတ်သူလည်း ဖြစ်လေ သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လမ်းနီမှာ လူတော်တော်ဆင်းသွားသဖြင့် ကားက ချောင်သွားသည်။

စိုးချိန် ထိုင်ခုံနောက်မှီကို အားပြုကာ ဆက်ငိုက်နေလိုက်၏။ ဒီနေ့ လက်တွေ့မရှိသဖြင့် နေ့ခင်းမှ ကျောင်းလာရသော်လည်း ဒီတစ်ပတ်လုံး အချက်အပြုတ် တာဝန်ကျသဖြင့် စောစောထရသည်။ ဒါတောင်မှ ကလေးမကို လွတ်သွားသေး၏။ မြင့်မိုးတို့အုပ်စု မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ ဘဲဥကြော်နှင့်ပင် ထမင်းစားပြီး လက်တွေ့ထွက်သွားကြသည်။ မနက်စောစော ထရသောဒဏ်က ပျင်းရိဖို့ကောင်းသည့် နေ့ခင်းတွင် ပြန်လည်ငိုက်မျည်းခြင်းဖြင့် သူ့ကို တိုက်ခိုက်လာ၏။ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းက တိုက်ခိုက်မှုများကို အရှုံးပေးခြင်းသည် ဇိမ်ခံခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ သူ့မှာ ဇိမ်ခံစရာဆိုလို့လည်း ဒါပဲ ရှိသဖြင့် လူချောင်နေသည့် ဘတ်စ်ကားကြီးထဲမှာ ခန္ဓာကိုယ် တလှုပ်လှုပ်ဖြင့် မျက်စိများ မှိတ်ကာ ငိုက်ရင်း စိုးချိန် ကျောင်းသို့ လိုက်လာခဲ့သည်။

သစ်ခက် ထိတ်ခနဲ ရင်ခုန်သွား၏။ ငေးငေးငိုင်ငိုင် ဖြစ်နေသော

သူ့အတွေးများလည်း အဝေးသို့ လွင့်စဉ်ထွက်သွား၏။ သစ်ခက်နှလုံးခုန်သံသည် ပုံမှန်ခုန်နေရာမှ တဒိန်းဒိန်းဖြစ်၍လာသည်။ သူမကို ရင်ခုန်စေသောအရာဟာ ယောကျ်ားတစ်ယောက်၏မျက်ဝန်း မဟုတ်။ ကားပေါ်မှ သူမ ထိုင်နေသည့် ထိုင်ခုံနံဘေး လူသွားလမ်းတွင် လွင့်ကျနေသော ငါးဆယ်တန်တစ်ရွက်သာ ဖြစ်လေသည်။

"ငါးဆယ်တန် တစ်ရွက်ပါလား. . . ဟိုကောင်တွေ ပါလာရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ"

တစ်ယောက်တည်း ကျောင်းသို့ လာချိန်ဖြစ်သောကြော င်း သစ်ခက်တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်သည်။ ချောစုတို့ ပါလာလျှင် 'ဟယ်. . . ငါးဆယ်တန်တစ်ရွက်ဟ' ဟု အော်ကာ ကောက်နိုင်သေးသည်။ အ တော့ တစ်ယောက်တည်းမို့ မဝံ့မရဲ ဖြစ်နေသည်။ ခပ်တည်တည် ပြန်ငေ လိုက်ရပြန်၏။ တခြားတစ်ယောက် မြင်သွားမှာကိုလည်း သူမ သိပ်စိုးရိ နေသည်။

ထိုငါးဆယ်တန်ကို သူမ ရမှကို ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဒီပိုက်ဆံ ပြကာ ချောစု၊ မိဆွေနှင့် မေစိုးတို့ကို ပြုံးပြီး ကြွားရမည်။ သောကြာသို ဖွား၏ဂုဏ်ရည်ကို ပြန်လည်မြှင့်တင်ရဦးမည်။ ထိုငါးဆယ်တန်ကို သူ လက်လွှတ်၍မဖြစ်။ ထိုငါးဆယ်တန် ကျနေသော ဟိုတစ်ဘက်က အစွန်းမှာ ထိုင်နေသည့်လူကို လှေလာလိုက်တော့ သူ့လိုပင် ကျောင်း ကောင်မလေးတစ်ယောက် ဖြစ်၏။ ထိုကောင်မလေးကလည်း ငါးဆ တန်ကို ခိုးကြည့်ကာ မျက်နှာလွှဲသွား၏။ "ဟား. . . ဒီကောင်မလေးလည ဒီငါးဆယ်တန်ကို မြင်သွားပြီ" ခုန်နေသောရင်သည် ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သ ၏။ သူမနှင့် ပြိုင်ဘက်တစ်ယောက်က အလိုလို ရောက်လာပြီ၊ ကောင်မလေးကလည်း သူမ ထိုငါးဆယ်တန်ကို မြင်ထားသည် ပေါ်သည်။ သူမကို လှေလာလျက် ရှိသည်။ သူမတို့နှစ်ဦး ငါးဆယ်တ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှတ်နှာလွှဲတာ အသီးသီး ခပ်တည်တည် နေလိုက်ကြသည်။ စပါယ်ယာ တာ ရှေ့ပေါက်တွင် ရှိနေကာ မတ်တတ်ရပ်သူ သုံးလေးယောက်ကလည်း ရှေ့နားတွင်သာ ရှိနေသည်။ ကားက ဘယ်မှတ်တိုင်မှ မရပ်ဘဲ ခပ်တည် တည်ပင် မောင်းလာနေသည်။

ကားချိုင့်ထဲ ကျသဖြင့် မှိန်းနေရာမှ စိုးချိန် မျက်လုံးကို ဖွင့်လိုက်သည်၊ အိပ်ငိုက်သူတို့၏ထုံးစံအတိုင်း အလန့်တကြား ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက်အကဲခတ်ပြီး ပြန်မှိန်းရန် မျက်ဝန်းမှိတ်ခါနီးတွင် ငါးဆယ်တန် တစ်ရွက်ကို ကားပေါ်တွင် တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် စိုးချိန် မျက်လုံးကို ပြန်မမှိတ်တော့။ အိပ်ချင်စိတ်များ ဘယ်ရောက်သွားမှန်း မသိတော့။

ငါးဆယ်တန်က နောက်ဘက်အပေါက်မှ ဝင်သောလေကြောင့် ခေါက်လျက်ဖြစ်နေရာမှ အစွန်းနှစ်ဖက် ဟကာ ထခုန်သည်တွင် သူ တွေ့ခြင်းဖြစ်သည်။ စိုးချိန်က ဘတ်(စ်)ကား၏နောက်ဆုံးပေါက် တန်းလန့်ထိုင်ခုံတွင် ထိုင်နေခြင်းဖြစ်ပြီး ငါးဆယ်တန်က နောက်ပေါက်မှ တွက်လျှင် ပထမဦးဆုံး ဘေးတိုက် ထိုင်ခုံနှစ်လုံးကြား လမ်းအလယ်တွင် ကျနေခြင်းဖြစ်သည်။ ထကောက်လိုက်ဖို့ ပြင်ပြီးမှ ဘေးတိုက်ထိုင်ခုံများကို ကြည့်လာလိုက်သောအခါ ငါးဆယ်တန်ကို ခေါင်းမစောင်းဘဲ မျက်လုံးသာ ချကြည့်သော သူနှင့် မျက်စောင်းထိုးမှ ကောင်မလေးကို တွေ့ရ၏။ သူနှင့်တည့်တည့်မှ ကောင်မလေးကတော့ ခေါင်းကို အသာငုံ့ကြည့်သည်။ စိုးချိန် ချတ်ချင်းသဘောပေါက်လိုက်သည်။ ငါးဆယ်တန်သည် ကျားသစ် ကောင်နှင့် ကျားတစ်ကောင်တို့ သတ်ကွင်းထဲမှာ ရှိနေသည့် သမင် တစ်ကောင်လို ဖြစ်နေပြီဆိုတာကိုပဲ ဖြစ်သည်။

သို့သော် ငါးဆယ်တန်ခမျာတော့ သူ့ရှေ့ရေးကို မသိသည့် အသား လေးတိုက်သည့်အခါ ခုန်ခုန်ထနေသည်။ စိုးချိန် လှမ်းကောက် ရင်ဆိုလျှင် ထရပ်ပြီး ကောက်ရမှဖြစ်မည်။ ငါးဆယ်တန် ကျနေတာကို

သိနှင့်ပြီး ကောင်မလေးနှစ်ယောက်အကြားကို သွားကောက်ရမှာ စိုးချိန် ဝန်လေးနေခဲ့တာ အမှန်ပဲဖြစ်သည်။ ငါသွားကောက်ပြီးမှ သူတို့ငါးဆယ် တန်ပါဆိုရင် ဘယ့်နှယ့်လုပ်မလဲဟု တွေးမိ၏။ ထိုစဉ် သူနှင့် မျက်စောင်း ထိုးမှ ကျောပိုးအိတ်နှင့် ကောင်မလေးက ကျောပိုးအိတ်ကို လွယ်ထားရာ မှ ပေါင်ပေါ် လှမ်းတင်ကာ တင်ပါးကို ခုံအစွန်းသို့ အနည်းငယ် ရွှေ့သည် ကို သူမြင်လိုက်ရသည်။ သူနှင့်တည့်တည့် ကောင်မလေးကလည်း မသိ မသာ တင်ပါးကို ရွှေ့လာနေသည်။ သူမတို့နှစ်ယောက်စလုံးက ငါးဆယ် တန်ကိုတော့ လုံးဝမကြည့်။ မျက်နှာများကို ရှေ့သို့ မူထားကြ၏။

ထိုစဉ် ကားက ကွေ့သည်။

ကားအကွေ့တွင် ကောင်မလေးနှစ်ဦးစလုံးက လိုအပ်သည်ထက် ကိုယ်များကို ယိုင်ကာ မျက်နှာများကို ရှေ့တည့်တည့် ထားရင်း ငါးဆယ် တန်ကို နှစ်ယောက်ပြိုင်တူ လှမ်းကောက်လိုက်ကြ၏။

သို့သော်. . . .

ငါးဆယ်တန်ဆီ လက်ထိလုတွင် ပြိုင်တူယိုင်၍ ငုံ့ကျလာသော သူတို့ခေါင်းချင်း 'ဂွပ်' ခနဲ တိုက်မိကြကာ နှစ်ယောက်စလုံး ထင်မထား ကြသဖြင့် လန့်ဖျန့်ကာ ကိုယ်ကို ကမန်းကတန်း ပြန်မတ်လိုက်ကြသည်၊ ငါးဆယ်တန်က သူနှင့် မျက်စောင်းထိုးမှ ကောင်မလေးလက်နှင့် ထိပြီး သူ့ထံ လွင့်လာ၏။

ငါးဆယ်တန်ကို စိုးချိန် မကောက်နိုင်သေး၊ သူမြင်လိုက်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် ထိန်းမထားနိုင်တော့ဘဲ အသံထွက်အောင်ကို အော်ရယ် မိသည်။

ရုတ်တရက် လန့်သွားသော ရင်ခုန်သံသည် ငါးဆယ်တန်တို့ တွေ့တုန်းကထက် ပို၍ကျယ်လောင်သွားသည်၊ ကားအတွေ့တွင် ခန္ဓာ ကိုယ် ယိုင်ကာ ငါးဆယ်တန်ဆီ လှမ်းမိသောလက်သည် ငါးဆယ်တန်နှင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုသည့်အခါ သူမဦးခေါင်းသည် ဘာနှင့် တိုက်မိလိုက်မှန်း မသိ။

အထိတ်တလန့်ဖြစ်ခြင်းဖြင့် သူမ ချက်ချင်းသတိရလိုက်မိသည်က [illegible] ကောင်မလေးနှင့်သူ ငါးဆယ်တန်ကို ပြိုင်တူကောက်မိပြီး ဦးခေါင်းချင်း တိုက်မိခြင်းပဲ ဖြစ်သည်။ ရှက်လွန်းသဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်သည် လွင့်မြောက်ကာ တက်သွားသလို ထင်ရ၏။ ထိုစဉ် တဟားဟားရယ်သံပေါ်လာသဖြင့် အသာငဲ့ကြည့်တော့ နောက်တန်းခုံတွင် ထိုင်နေသောလူတစ်ယောက်က သူမကို ကြည့်ကာ အားရပါးရ ရယ်နေသည်။ ပြီးတော့ ငါးဆယ်တန်ကို ထိုလူ့လက်ထဲမှာ တွေ့လိုက်ရ၏။

လူမိသွားသဖြင့် ရှက်ခြင်း၊ ဒေါသထွက်ခြင်း၊ ငါးဆယ်တန်မှာ သူမလက်နှင့် ထိပြီး သူ့ထံကို ရောက်သွားခြင်းအပေါ် မကျေမနပ်နှမြောခြင်းတို့ဖြင့် သူမ အံကို ကြိတ်လိုက်သည်။

'ရှက်ဖို့ကောင်းလိုက်တာ. . . ငါ ကားအကွေ့မှာ ကုန်းကောက်ပြီး ခေါင်းချင်းတိုက်မိတာ ဒီကောင် မြင်သွားပြီ၊ တောက်. . . ငါးဆယ်တန်လည်း သွားပြီ'

စိုးချိန် ငါးဆယ်တန်ကို ကောက်ပြီးတော့ ကောင်မလေးထံမှ ဒေါသထွက်ပြီး ရှက်နေသော မျက်လုံးဝိုင်းကြီးကို တွေ့ရသဖြင့် ခွီးခနဲတစ်ချက်ရယ်ပြီး ငါးဆယ်တန်ကို လက်ညှိုးလက်မဖြင့် ဖျောက်ခနဲနေအောင် တောက်ကာ ကြည့်လိုက်သည်။

"အေတီ တစ်ကိုးသုံးလေးရှစ်ခွန်ငါး. . . ဆိုပါကလား"

စိုးချိန် အသံထွက်အောင် အော်ပြောတော့ ထိုကောင်မလေး၏မျက်လုံးဝိုင်းကြီး ရောက်လာပြန်သည်။ စိုးချိန်က ခွီးခနဲ ထပ်ရယ်ကာပြုံးပြလိုက်တော့ မျက်နှာနီရဲကာ ပြန်လှည့်ထွက်သွား၏။ သူ့ခုံရှေ့မှကောင်မလေးကတော့ တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် အကြံတူကြသည့် ကောင်မလေးနှစ်ယောက်

ကားအကွေ့မှာ ငါးဆယ်တန်ကို မသိချင်ယောင်ဆောင်၍ လှမ်းကောက်ပုံ၊ ခေါင်းချင်း တိုက်မိကြပုံ၊ ကမန်းကတန်း ပြန်တည်လိုက်ပုံများကို ပြန်မြင်ကာ သူ တခွီးခွီး ရယ်နေမိပြန်သည်။ တော်တော့ကို အဆင်မပြေတဲ့ တိုက်ဆိုင်မှုပါလား။ အခုတော့ ထိုငါးဆယ်တန်သည် သူ့လက်ထဲတွင် ရောက်နေလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျောင်းရှေ့မှတ်တိုင် ရောက်တော့ သူနှင့် မျက်စောင်းထိုးမှ ကောင်မလေးက ဆင်းသည်။ သူ့ရှေ့တည့်တည့် ကောင်မလေးကတော့ ခဆင်း။ တနွ့ လှိုင်တက္ကသိုလ်က ထင်သည်။

စိုးချိန်လည်း လိုက်ဆင်းရင်း ငါးဆယ်တန် ကိုင်ကာ ခဏ ခင်းတာသည်။

"အင်း. . . သူ့ခမျာ တော်တော့်ကို စွန့်စားပြီး ကောက်ထားရတာ ငါရသွားတာ ဘယ်တရားပါ့မလဲ၊ ငါ့မှာ ပိုက်ဆံမရှိပေမယ့် ဒါ သူ ရသင့်တယ်လို့ ငါထင်တယ်၊ လိုက်ပေးလိုက်ရင် ကောင်းမယ်"

ဆုံးဖြတ်ပြီးလျှင် ထင်ရာကို လုပ်လေ့ရှိသော စိုးချိန် ဘာမှ ထပ်မစဉ်းစားတော့ဘဲ သူ့ရှေ့မှ ကျောပိုးအိတ်ကလေး လွယ်ကာ လျှောက်နေသော ကောင်မလေးနောက်သို့ လိုက်ခဲ့သည်။

"ဒီမှာ. . . ဒီမှာ ခင်ဗျားပိုက်ဆံ. . . ရော့"

သစ်ခက် လှည့်ကြည့်တော့ ကားပေါ်မှာ သူ့ကို ရယ်သည့် ကောင်၊ လက်ထဲက ငါးဆယ်တန်ကို သူမဆီ လှမ်းကာပေးနေ၏။ သူမ မျက်နှာ ဖြန်းခနဲ ဝသွားတာ တော်တော်ရှက်သွားသည်။

"ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ မသိဘူး"

"ခင်ဗျားကားပေါ်မှာ ဟို. . . အဲ. . . ငွေကောက်တဲ့ပိုက်ဆံလေ ခင်ဗျားလက်နဲ့ ထိပြီး ကျွန်တော့်ဘက် ရောက်လာတာ၊ ရော့ပါ. . . ယူလိုက်ပါ"

ရယ်ချင်နေသော မျက်နှာကို ထိန်းကာ ခပ်တည်တည် ပြောပြီး ပေးနေသောကြောင့် သစ်ခက် ပိုရှက်လာ၏။ ဘယ်လိုကောင်လဲ နည်းနည်းလေးမှ လူမှုရေး မသိဘူးလား။

"ဘာငါးဆယ်တန်လဲ. . . ဘာမှမသိဘူး၊ ဘာမှလည်း မကောက်ဘူး"

"ဟာ. . . ခင်ဗျားနဲ့ ဟိုကောင်မလေး ပြိုင်တူငွေကောက်ပြီး ခေါင်းချင်းတိုက်. . ."

"ရှင်ဘယ်လိုဖြစ်နေလဲ၊ သစ်ခက် မသိဘူးလို့ ပြောနေတယ် မဟုတ်လား"

"ဟာဗျာ. . . ခင်ဗျား ငွေကောက်တာလေ. . . ပြဿနာပဲ ဒီမှာ. . . အင်နားရှား သီအိုရီအရဆို ကားက ဒီဘက်ကို ကွေ့ရင် ခင်ဗျားကိုယ် ဟိုဘက်ကို ယိုင်ရမှာ၊ အဲဒါ သီအိုရီကို ဆန့်ကျင်ပြီးတော့ ခင်ဗျားငွေကောက်တဲ့ ပိုက်ဆံလေ"

"ရှင်. . . ရှင်လွန်လာပြီနော်၊ မသိဘူးလို့ ပြောနေတယ် မဟုတ်လား၊ မကောက်ဘူး"

သူမ ရှက်၍သေချင်လှပြီ။ နံဘေးမှ လူက မကောက်ဘူး ဆိုတော့ အံ့ဩကာ ဒေါသထွက်သွားတာကို တွေ့ရ၏။ ဒုက္ခပဲ. . . ဘယ်လိုအူနဲ့ လာတွေ့နေပါလိမ့်။

"မရှက်ပါနဲ့ဗျာ. . . ခင်ဗျားတော်တော်စွန့်စားပြီး ကောက်ထားရတာ ကျွန်တော်နားလည်ပါတယ်၊ ရော့. . ရော့၊ ကျွန်တော့်မှာလည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပိုက်ဆံမရှိပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဒီပိုက်ဆံက ခင်ဗျားလက်နဲ့ အရင်ထိတာဆိုတော့ ခင်ဗျားပဲ. . . ”

“ဒီမှာ. . . ရှင့်ကို ကျွန်မပြောနေတာ ရှင်နားမလည်ဘူးလား၊ ကျွန်မ ဘာမှမသိဘူး၊ အဲဒါ ကျွန်မပိုက်ဆံလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ရှင်လိုက်ပေးစရာ မလိုဘူး၊ မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့နော်”

“ဟ. . . ကျုပ်က နှောင့်ယှက်တာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ခင်ဗျားကို ပိုက်ဆံလိုက်ပေးတာပဲ၊ ယူလိုက်. . . ရော့. . . ဒါပဲ၊ ပြီးပြီဟော့၊ ရော့လေ”

သူမ ဒေါသထွက်ထွက် ရှက်ရှက်နှင့် အတင်းလာထိုးပေးနေသောလက်ကို ပုတ်ချသည်၊ မရ။ ဗီတော့ ထပ်ထိုးပေးလာသော ငါးဆယ်တန်ကို ဆွဲယူချေမွကာ လုံးချေပြီး လွှင့်ပစ်လိုက်၏။ ထိုသူ့မျက်နှာတွင် အံ့ဩခြင်း၊ ဒေါသထွက်ခြင်း၊ ရှက်ခြင်းတို့ကို သူမ တွေ့လိုက်ရသည်။

“ကျွန်မပိုက်ဆံ မဟုတ်ဘူး၊ လိုက်ပေးစရာလည်း မလိုဘူး. . . ဒါပဲ”

ကောင်မလေးက ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားသည်။ ဘာဖြစ်သွားတာပါလိမ့်၊ ငါးဆယ်တန်က လုံးထွေးကာ အဓိပတိလမ်းပေါ် ကျကာနေ၏။ သူ မျက်မှောင်ကြုတ် စဉ်းစားရင်း ပြုံးမိသည်။ ဟုတ်တယ်။ ဒီကောင်မလေး ရှက်သွားတာပဲနေမှာ။ ငါးဆယ်တန်ကို ကောက်ကာ လုံးထွေးထားရာမှ ပြန်ဆန့်ကြည့်သည်။ ကောင်မလေးက ကျောပိုးအိတ်ကို ဆောင်တာ အဝေးရောက်သွားပြီ။ သူ ငါးဆယ်တန်ကို ကြည့်ပြီး သက်ပြင်းချကာ ပြုံးလိုက်သည်။

အော တီ တစ် ကိုး သုံး လေး ရှစ် ခုနစ် ငါး. . . ။

တဝါးဝါး ရယ်နေသော သူငယ်ချင်းများကို ကြည့်ကာ သူ စိတ်ညစ်သွားသည်။ ဒီလောက်ထိ ရယ်စရာမကောင်းဟု သူထင်ခဲ့သည်။ ပြောပြတာနဲ့တောင် ဒီကောင်တွေ ဒီလောက်ရယ်နေရင် ကားပေါ်က အဖြစ်ကို ကိုယ်တိုင်သာ တွေ့ရင် ဒီကောင်တွေ ရယ်တာ ကောင်မလေး သေသွားနိုင်သည်။

“ငါလိုက်ပေးတဲ့ပိုက်ဆံကို ဘာကြောင့် မယူတာလို့ မင်းထင်လဲ”

“ဟ. . . ကောင်မလေးက ရှက်တာပေါ့ကွ၊ ဘယ်သူမှ မသိအောင် လုပ်တဲ့ကိစ္စ လူသိသွားတာ ဘယ်မိန်းကလေးက အရှက်မခံမင်းလာပေးတာနဲ့ ယူမှာလဲ”

မြတ်ဆွေက ငါးဆယ်တန်ကို သေသေချာချာ ကြည့်ကာ သူ့ကို မသိရကောင်းလားဆိုသည့်မျက်နှာဖြင့် ပြော၏။

“ရှက်တယ်ဆိုတာကို ငါလက်ခံပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ တမင်ကောက်ခဲ့တာပဲ၊ ငါကလည်း နောက်ပြီး စပြီး လိုက်ပေးတာမှ မဟုတ်ဘဲ သူသာ ရိုးသားတဲ့ မိန်းကလေးဆို ယူချင်ယူ မယူချင်လည်း နေပေါ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါဝေမယ့် ငါတို့ ဒီလောက်ထိ ဟောက်ဖို့တော့ မကောင်းဘူးပေါ့ကွာ"

"ထ. . . စိုးချိန်၊ မင်းကို ဖွတ်လုပ်တတ်တယ်လို့ ပြောတော့လည်း မင်းမကြိုက်ဘူး ဟိုက မိန်းကလေးကွ၊ မင်းစိတ်နဲ့ နှိုင်းပြီး လျှောက်ပြောမနေနဲ့ ဒါ အရှက်ကွဲတဲ့ကိစ္စကြီးကွ၊ မင်းကို နားရင်းအုပ်မထည့်လိုက်တာ ထံတောင်း"

မြတ်မိုး စကားကြောင့် စိုးချိန် အတော်စိတ်ညစ်သွားရ၏။ သူတွေက ဟန်ဆောင်မှုနှင့် ဣန္ဒြေကို မကွဲပြားဟု သူထင်သည်။ ငါးဆယ်တန်တို့ လုံးချေကာ သူ့ကို မျက်စောင်းထိုး ခြေဆောင့်ကာ ထွက်သွားသော တောင်မလေးကို ပြန်မြင်သည်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ အတော်မကျေမနပ်ဖြစ်သွားသည်။ ဒါ. . . ဟန်ဆောင်တာပဲ။ ဒီလိုဟန်ဆောင်မှုမျိုးကိုတော့ သူ လုံးဝလက်မခံ။ အခု သူပဲ အလွန်လို ဖြစ်နေပြန်သည်။

"ဒါ. . . ဟန်ဆောင်တာကွ၊ အဲဒီလို ဟန်ဆောင်တာမျိုးကို ငါ လုံးဝမကြိုက်ဘူး၊ အခု ငါကလည်း သူ ရသင့်လို့ ပေးရသေးတယ်၊ ငါက အပြစ်လို ဖြစ်နေတယ်၊ ကျောင်းထဲ ပြန်တွေ့ရင် လိုက်ပြီး ထပ်ပေးမယ်ကွာ၊ ရအောင်ကို ပေးမယ်"

"စိုးချိန်ရာ. . . မင်းရဲ့ထင်ရာမြင်ရာ ဖွတ်တွေကို လျှော့လိုက်စမ်းပါ၊ မင်း ဒီလောက် ဒီပိုက်ဆံကို ကုန်ချင်နေရင် ငါတို့ လက်ဖက်ရည်ဝိုင်းသောက်. . ."

စိုးချိန်က လူဦးလက်ထဲက ငါးဆယ်တန်ကို ဖျပ်ခနဲ ပြန်ဆွဲယူလိုက်သည်။

"မဖြစ်ဘူး. . . ဒီပိုက်ဆံနဲ့ ငါ မင်းတို့ကို လက်ဖက်ရည် မတိုက်နိုင်ဘူး ဒီငါးဆယ်တန်ဟာ ဟန်ဆောင်တတ်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို တန်ဆောင်တာနဲ့ ဣန္ဒြေ ကွဲပြားအောင် လုပ်ပေးရမယ့်ပစ္စည်း၊ အလကားလို့ မဖြစ်ဘူး"

"ခက်တာပဲ စိုးချိန်၊ မင်း သွားပေးလည်း ကောင်မလေးက ယူမှာ မဟုတ်ဘူး"

"မင်း ထင်ရာတွေ ဖွတ်လျှောက်မလုပ်နဲ့နော်၊ တော်ကြာ ပြဿနာတွေ တက်ကုန်လိမ့်မယ်"

"ဟော့ကောင် အောင်ခန့်၊ ငါက အမှန်ကွ၊ ပြဿနာ တက်လည်း ငါက မှားနေတာ မဟုတ်တာ"

"ဟာ. . . ဒီကောင် ခက်တာပဲ၊ လူ့လောကမှာ မှန်တိုင်းကောင်းတာ မဟုတ်ဘူး၊ မင်းထပ်ပေးရင် သူ့ကို စော်ကားသလို ဖြစ်နေမှာပေါ့"

"အေး. . . အဲဒီစကားကိုပဲ ငါမခံချင်တာ၊ သူမယူရင်တောင် ဝန်တော့ ခံရမယ်ကွာ"

သူ့စကားကြောင့် သူတို့စကားဝိုင်း ခဏတိတ်သွားသည်၊ သူ ငါးဆယ်တန်ကို လက်ဖက်ရည် စားပွဲပေါ် တင်ထားလိုက်၏။ ဒီပိုက်ဆံနှင့်ပတ်သက်၍ သူက ဘာကြောင့် အမှားဖြစ်သွားရသနည်း။ ဒီလို မရိုးသားမှုများကို သူ မုန်းတတ်သည်။ ဘယ်တော့မှ လွယ်လွယ်နှင့် အလျှော့မပေးတတ်။ ဒီကောင်မလေး ဒီပိုက်ဆံကို မယူတာတောင်မှ သူမအမှားဆိုတာကိုတော့ ဝန်ခံရလိမ့်မည်။

ထိုစဉ် ကောင်မလေးတစ်အုပ် ဆူညံကာ ဆိုင်ထဲ ဝင်လာကြ၏၊ သူ မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ စဉ်းစားနေရာမှ ထိုထဲက အသံတစ်သံကို မှတ်မိကာ မော့ကြည့်တော့ မနက်ကကောင်မလေးကို သူငယ်ချင်းများနှင့် သူတို့ဆိုင်ထဲမှာ ဝင်ထိုင်နေတာကို လှမ်းတွေ့လိုက်ရလေသည်။

"ဟော့ကောင် သစ်ခက်၊ မင်းက အရည်လား အသုံးလား"

"သိဘူးကွာ. . . ဘာမှ စားချင်စိတ် မရှိဘူး ဖြစ်နေတယ်"

"အင်. . . ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ချောစုက အညာပဲ သောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝယ်၊ မင်း မနက်က ဘာတွေစားလာလဲ သစ်ခက်"

ဆော့စုတို ခေါင်းရမ်းကာ ဖြေလိုက်၏။ မနက်က ကားပေါ်က အဖြစ်ကြောင့် သူ ဘာကိုမှ မစားချင်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ ရှက်တာလား၊ ဒေါသထွက်တာလား အမည်ဖော်မရသော ဝေဒနာက ရင်အစပ်မှာ လာခံတာနေ၏။ တိုက်ဆိုင်လွန်းသော ခေါင်းချင်း တိုက်မိသည့်အဖြစ်ကို အခုပြန်တွေးလိုက်တိုင်း ရှက်နေရတုန်း။ အဲဒါကို ဟိုငနဲကောင်က မြင် ဖြစ်အောင် မြင်သွားလိုက်သေးသည်။

သူငယ်ချင်းတွေကို ဖွင့်ပြောပြလိုက်လျှင် ပေါ်သွားမလား။

မဖြစ်သေး. . . ။ ပြောပြလျှင် သူမ ရင်ပေါ့မပေါ့တော့ မသိ၊ ဝိုင်းတောကြမှာတော့ ကျိန်းသေ၏။ နဂိုကမှ သူမ တွေ့ကရာ ကောက်တတ်သောအကျင့်ကို သူတို့က ကြိုက်ကြတာမဟုတ်။ ပြီးတော့ ဒီအဖြစ် အဖုတ်က သူမ သိက္ခာထိခိုက်နိုင်သည်။ မပြောပြတာ အကောင်းဆုံးပဲ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ပြောမယ်ဆိုရင်လည်း နည်းနည်းကြာသွားမှပေါ့။

"ဟော့ကောင်. . . မနက်က ဒီငါးဆယ်တန်ကို ကောက်တာ တို့ကျောပိုးအိတ်နဲ့ ကောင်မလေးကွ၊ ငါ အခု သွားပြန်ပေးမယ်၊ ရှုအောင်ကို ပေးမယ်"

သူငယ်ချင်းများ တားသည့်လက်များ သူ့ကိုယ်ပေါ် မရောက်ခင် သူ ဝိုင်းက ထလိုက်နိုင်သည်။ ကောင်မလေးက ငွေတူတူကလေး မျက်နှာကို လက်ဖြင့် ထောက်ကာ ကန်ရေပြင်ကို ငေးနေ၏။ အခုတော့ သူမ ဘာမှမသိတော့သည့်ပုံစံ။

"ဒီမှာ မနက်က ငါးဆယ်တန်. . . ရော့"

ဘုရား. . . ဟိုအကောင်ပါလား။ သစ်ခက်ရင်ထဲ အေးခနဲ ဖြစ်သွား၏၊ မျက်နှာက မှုန်ကုတ်ကုတ်ဖြင့် သူမရှေ့သို့ ငါးဆယ်တန်ကို ထိုးကာ ပေးနေ၏၊ ဒုက္ခပါပဲ. . . ၊

"ရှင် ဘာလဲ၊ မသိဘူးနော်. . . သွား"

"ဒီမှာ. . . မင်း မနက်က ဒီငါးဆယ်တန်ကို ကားပေါ်မှာ ကောက်တယ်၊ ခေါင်းချင်း တိုက်မိတယ်၊ အဲဒါတွေအားလုံးကို ငါမြင်တယ် ဒီတော့ မင်း ဒီငါးဆယ်တန်ကို ငါပြန်ပေးတာ"

သူက နံဘေးက ခုံအလွတ်မှာ အကျအန ဝင်ထိုင်ကာ သေသေ ချာချာ ပြောသည်။ သွားပြီ. . . ။ ရခိုင်မုန့်တီ ငုံ့စားနေကြသော သူငယ်ချင်းများက ဝုန်းခနဲ မော့ကြည့်ကြ၏။ သစ်ခက် ရင်တဒိတ်ဒိတ် ခုန်ကာ လာသည်။

"ဘာလဲ. . . မသိဘူးနော်၊ မယူဘူး၊ ရှင်အခုထွက်သွား"

"မယူလို့ မရဘူး၊ မင်းယူလိုက်ပါ"

သစ်ခက်က သူ့ရှေ့ လှမ်းပေးသော ငါးဆယ်တန်ကို ပုတ်ခဲ့ သည်။ မိဆွေက ရခိုင်မုန့်တီ သောက်နေရာမှ ဘာမှန်းမသိ ဝင်ဟောက် သည်။

"ဒီမှာ. . . ရှင် ရိုင်းလှချည်လား၊ ဒါ အစားစားနေတာ ရည်းစားစာ ပေးတဲ့အချိန် မဟုတ်ဘူး"

"ဗျာ. . ."

"ဗျာမနေနဲ့. . . လစ်တော့၊ ဘယ့်နှယ် စားနေသောက်နေတဲ့ အချိန်ကိုများ လာပြီး ပေါ်တင်ကြီး ရမ်းကားနေပါလား၊ လစ်. . . ရှင့်ရည်းစားစာကို"

"ကျုပ် ရည်းစားစာ ပေးတာ မဟုတ်ဘူးဗျ၊ ပိုက်ဆံလာပေးတာ"

"ဘာ. . . ပိုက်ဆံ"

မိဆွေ အံ့ဩကာ ပါးစပ်ဟသွားသည်။ မေစိုးက မျက်မှောင် ကြုတ်ရင်းက ပြုံးကာ ထင်ရာ ရမ်းပြောပြန်၏၊

"ပိုက်ဆံဆိုရင် ဆောရီး၊ ရှင် ဝိုင်းမှားပြီ ထင်တယ်၊ ဆော့စုတို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခုမှ စားတာ၊ ပိုက်ဆံတောင် မရှင်းရသေးဘူး၊ ဟိုဘက်ဝိုင်းတွေကို ပေးရမှာ ထင်တယ်"

"ကျုပ် စားပွဲထိုး မဟုတ်ဘူး၊ ဝိုင်းလည်း မမှားဘူး၊ အဲဒီပိုက်ဆံ က သူ့ကို ပေးရမှာ၊ မနက်က ကားပေါ်မှာ သူကောက်. . ."

"ဒီမှာ. . . ရှင့်ကို ကျွန်မ မသိဘူးလို့ ပြောနေတယ် မဟုတ်လား၊ ဘာမှ လာမမေးနဲ့. . . သွားနော်"

သူငယ်ချင်းတွေ ဇာတ်ရည်မလည်ခင် သူ့ကို မြန်မြန်ထသွားစေချင်သဖြင့် သူ ခပ်ထန်ထန် မျက်နှာထားဖြင့် လေသံကိုတော့ တောင်းပန်သံ စွက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ သို့သော် ထိုလူက ခေါင်းကို ခါသည်။ ပြီးတော့. . . ပြုံးကာကြည့်၏။

"အဲဒီစကားကို လက်ခံပါတယ်၊ ကျုပ်ကို မသိဘူး ပြောတာ လက်ခံတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီပိုက်ဆံကို မနက်က ကားပေါ်မှာ မင်းကောက်တယ်၊ အဲဒါကို ဘာဖြစ်လို့ မင်းငြင်းချင်ရတာလဲ၊ ဒါ ကျွန်နွေ့ဖျက်လောက်တဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ဘဲ၊ ကျနေတဲ့ ပိုက်ဆံကို ကောက်တာ ဘာဖြစ်. . ."

"ရှင် လူလို ပြောလို့မရဘူးလား၊ အခုထွက်သွားနော်၊ သစ်ခက် ဒေါသဖြစ်လာပြီ. . . သွား"

"ဒီပိုက်ဆံ မင်းမယူဘူးလား"

သူမ၏ထိတ်လန့်တကြားအသံကြောင့် အခြေအနေက ချက်ချင်း တင်းမာသွားခဲ့သည်။ ချောစု၊ မေစိုးနှင့် ဆွေဆွေတို့က စားနေသည့် ဇွန်းတန်များကို ချတာ ထိုလူ့ကို ဝိုင်းရန်တွေ့သည်။

"ဒီမှာ. . . ရှင် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား မဟုတ်လား၊ မြန်မာလို သိတယ်နော်၊ သူက ရှင့်ကို မသိဘူးတဲ့၊ မနှောင့်ယှက်နဲ့၊ အခုသွားတော့"

"ဒါ. . . ကျောင်းနယ်မြေနော်၊ ရုတ်ရုတ်လုပ်ရင် ရှင် မော်ကွန်း ထိန်းဆီ ရောက်သွားမယ်"

"ရှင့်ကို ပြောနေတယ်လေ၊ မရှက်ဘူးလား. . . သွားလေ"

သူငယ်ချင်းများ စကားသံ ဆုံးတော့ ထိုလူ ထလာသည့် ဝိုင်း ဘက်က အော်သံတွေ ထွက်လာကြ၏။

"ငါတို့က အရှက်ရှိလည်းရှိတယ်၊ သိလည်း သိတယ်၊ အရှက်သိလို့ အရှက်ကွဲခံပြီး ငွေကောက်ထားတဲ့ပိုက်ဆံကို လာပြန်ပေးတာဟေ့"

"ဘာ. . . အခုမှ မသိဘူးဆိုပြီး ရှုးချင်ယောင်ဆောင်တာလဲ၊ ဘတ်(စ်)ကားပေါ်မှာ ခေါင်းချင်းတိုက်ပြီး ကောက်ထားတဲ့ပိုက်ဆံလေ. . ယူလိုက်"

"အင်နားရှား သိအိုရီကိုတောင် ဆန့်ကျင်ထားရတာ၊ အခုမှ ရှက်မနေပါနဲ့ကွာ. . . ယူလိုက်၊ ခေါင်းချင်း တိုက်စရာ မလိုဘူး"

"ရှုးချင်ယောင်ဆောင်မနေနဲ့. . . ရှုးချင်ယောင် ဆောင်မနေနဲ့"

မြတ်မိုးတို့၊ အောင်ခန့်တို့ သံပြိုင်အော်သံများ၊ ထိုကောင်မလေး များ ပြန်ရန်တွေ့သံများနှင့် ဆူညံကာ သွား၏။ စိုးချိန်ပင် ဘာမှပြော၍ မရတော့။ ကောင်မလေးက ဝုန်းခနဲ ထရပ်သည်။

"အေး. . . နင်တို့သာ တဏှာရူးတွေ၊ နင်တို့သာ ရှုးချင်ယောင် ဆောင်နေတာ"

"အင်နားရှားပြောင်းပြန်နဲ့ ခေါင်းချင်းတိုက်တာလေ"

"ချောစု မေစိုး ပြောမနေနဲ့တော့၊ လာ. . . သွားမယ်. . . သွားမယ်"

ထိုကောင်မလေး ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားသည်။ လှည့်ထွက် မသွားခင် သူ့ကို ဒေါသမျက်လုံး ဝိုင်းဝိုင်းကြီးဖြင့် ကြည့်သွားသေး... သူ့ရင်တစ်ချက် ဒိန်းခနဲ ခုန်သွားသည်။ အားပါး. . . သိပ်လှပြီး... တော် ပြင်းထန်တဲ့အကြည့်ပါလား။

"အေး. . . အဲဒီငါးဆယ်တန်ကို မင်း မယူမချင်း ငါလိုက်...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာ သိလား"

"ဟော့ကောင်. . . အခုမှ ပြုံးပြီး အော်မနေနဲ့၊ ဟိုက လစ်သွားပြီ၊ ဝိုင်းတွယ်တုန်းကတော့ မျက်လုံးကြီး ပြူးနေပြီးတော့"

"ကြားပါတယ်ကွ. . . ငါအော်တာ"

"ငါပြောသားပဲ စိုးချိန်၊ မင်းကိစ္စက မလွယ်ပါဘူးလို့၊ တွေ့လားဘူးခံငြင်းသွားတာ"

"သူ့သူငယ်ချင်းတွေ မသိသေးဘူး မြတ်ဆွေရ၊ သူပြောပြမထားဘူး ထင်တယ်"

"ညဲ့ပါ စိုးချိန်ရာ၊ သိတယ်ကွ. . . သိတယ်၊ သူတို့ အင်ပရက်ရှင်ပေးလ်ဖြစ်မယ့်ကိစ္စမို့ ရှုံချင်ယောင်ဆောင် ထွက်သွားတာ၊ မင်းထက်တောင် လည်သေးတယ်"

အင်း. . . လှဦးပြောတော့လည်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟု သူတွေးမိသည်၊ သူ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ ဒီကိစ္စသည် လွယ်လွယ်နှင့်တော့ ပြီးတော့မည် မဟုတ်။ သူ့စိတ်ထဲမှာလည်း လွယ်လွယ်နှင့် ပြီးချင်စိတ်က မရှိတော့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ ကောင်မလေး၏ဒေါသထွက်နေသော မျက်ဝန်းဝိုင်းဝိုင်းကြီးကို သဘောကျသည်။ သူ ရင်တစ်ချက်ပင် ခုန်သွားသေးသည် မဟုတ်လား။

"ကဲပါကွာ. . . မင်းငါးဆယ်တန်ကို သူတို့ မယူတာ ကျိန်းသေသွားပြီ၊ ဒီတော့. . . အဟဲ. . . ငါတို့ကိုသာ လက်ဖက်ရည်"

"Sorry ပဲ အောင်ခန့်၊ ငါ သူရန်တွေ့တဲ့ မျက်ဝန်းဝိုင်းကြီးကို သဘောကျသွားပြီ၊ ဒီငါးဆယ်တန်ဟာ သူနဲ့ငါ့အတွက် တစ်ခုခု အမိပ္ပါယ်ရှိကိုရှိရမယ်၊ သုံးလို့မဖြစ်တော့ဘူး"

သူ့စကားကြောင့် သူငယ်ချင်းအားလုံး မျက်နှာရှုံ့မဲ့သွားကြ၏။ တော်တော်ထူးခြားတဲ့ ငါးဆယ်တန်ပါလား။ တစ်ဖက်အုပ်စုက လုံးဝမလိုချင်ဘဲ တစ်ဖက်အုပ်စုကတော့ အသေရရ အရှင်ရရကို ဖြစ်နေသည့် ငါးဆယ်တန် အေတီတစ်ကိုးသုံးလေး ခုနစ်ငါး. . .။

"ဒါဆို မင်းက စိတ်မလျှော့တော့ဘူးဆိုတဲ့သဘောလား စိုးချိန်"

"အမှန်ပဲ. . . စိတ်မလျှော့တာ မဟုတ်ဘူး၊ လျှော့ချင်စိတ်ကမရှိတော့တာ"

"ငါးဆယ်တန်တစ်ရွက်ကို ရင်း၍ပေါ့. . . ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် မြတ်ဆွေရ၊ ငါ သူ့ကို သိပ်ချစ်သွားပြီ၊ ငါ့ရင်ခုန်သံကို ငါပြန်ကြားလိုက်ရတယ်၊ ဒါနဲ့ ကောင်မလေးနာမည်က ဘယ်သူ. . ."

သူ့ရန်တွေ့သံကြောင့် သူမနာမည်ကို သူမပြောသည့်ကြားထဲမှ ထည့်ပြောခဲ့သော်လည်း သဲသဲကွဲကွဲ မကြားခဲ့သဖြင့် မြတ်မိုးကို မေးရသည်။

"သစ်ခွက်ဆိုလား. . . သစ်ခွ ဆိုလားပဲကွ"

မြတ်မိုးကတော့ ကြားတာကို ရမ်းကာပြော၏။ လှဦးက ဝင်ဟောက်ပြန်သည်။

"ဟာ. . . သစ်ခွက်တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သစ်ခွပဲ ဖြစ်ရမယ်ဟုတ်တယ်. . . ငါကြားလိုက်တယ်၊ သစ်ခွ. . ."

"ဟင်း. . . သစ်ခွ. . . သစ်ခွ၊ ငါးဆယ်တန်နဲ့ ကိုယ့်ဘဝထဲကို အတူဝင်လာခဲ့. . ."

"ဟော့ကောင်. . . လုပ်မနေနဲ့၊ မင်းဇာတ်လမ်းကို ဆက်မယ်ဆုံးဖြတ်ထားရင် ဖွတ်လုပ်ဖို့တော့ လုံးဝမစဉ်းစားနဲ့တော့. . . ဒါပဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိမ်၍မရတော့သည့်အဆုံး အားလုံးပြောပြလိုက်တော့ သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ဆူသံ၊ မကျေမနပ်အသံတွေက ပွက်လောရိုက်ကာသွားသည်။

“သစ်ခက်ရယ်. . . ပစ္စည်းတွေ့ရင် ကောက်တတ်တဲ့အကျင့်ကြီးကို ဖျောက်ပါဖျောက်ပါလို့ ပြောနေလျက်နဲ့၊ ကဲ. . . အခုတော့ အရှက်ကွဲပြီ. . . ကဲ”

“သစ်ခက်ရာ. . . နင်မို့လို့ သိလား၊ မေစိုးဆို ရှက်တာနဲ့ သေမှာပဲ”

“အမလေး. . . သူရှက်တာက အသာထား၊ ငါတို့က ဖြစ်ခဲ့တာ ပျက်ခဲ့တာ မသိဘဲနဲ့ ဟိုကောင်ကို ကောင်းကောင်းလေး ကောနေတာ၊ ဟိုကသာ ရေရေရာရာ ရှင်းပြရင် မှားနေတာက တို့ဘက်က၊ သေပြီသာ မှတ်တော့”

သူငယ်ချင်းတွေစကားကို သစ်ခက် ဘာမှပြန်မပြောမိ။ ပြီးသွားတာတွေကို သစ်ခက် မစဉ်းစားချင်။ ဒီကောင့်ပုံက ဂျစ်တစ်တစ် ပေဆောင်းဆောင်း။ ဘုရားပွဲမှာ တွေ့ရလေ့ရှိတဲ့ တောသားလူမိုက်ဂိုက်မျိုး။

တစ်နေ့တည်း ပိုက်ဆံငါးဆယ်ကို နှစ်ခါလိုက်ပေးနေတာဆိုတော့ နော နေ့တွေ လိုက်ပေးနေရင် ဘယ်လိုလုပ်မည်နည်း။

မိန်းကလေးဆိုတာ ဘယ်တော့မှ အရှက်မကွဲချင်တတ်ကြ မတော်တဆ ကွဲကြလျှင်လည်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါပဲ ကောင်းသည်။ အခု သူ့အဖြစ်က တွေ့တိုင်း အရှက်ကွဲနေရမယ့်အဖြစ်မျိုး။

“အဲဒါတွေ သစ်ခက် မသိဘူးဟာ၊ ဒီငါးဆယ်ကောင်က နော တစ်ခါ ကျောင်းမှာ တွေ့လို့ လိုက်ပေးနေရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ ဒီငါးဆ ကောင်ပုံ ကြည့်ရတာ ထင်ရာလုပ်မယ့်ရုပ်မျိုးဟ”

“ငါးဆယ်ကောင်. . . ဟုတ်လား”

“အင်းလေ. . . ပိုက်ဆံလိုက်ပေးတဲ့ကောင်ကို ပြောတာ”

သူငယ်ချင်းတွေ အားလုံးငြိမ်သွားကာ ခဏစဉ်းစားကြ သစ်ခက်ကတော့ ခေါင်းထဲမှာ ဆူပြီး အူနေပြီ။

“ပြေပြေလည်လည် ပြောပြလိုက်ပေါ့ဟာ”

“အံမယ်. . . မိဆွေ၊ ပြေပြေလည်လည် ပြောရင် ပိုကန်းတ လာမှာပေါ့ဟ”

“နင် ဒီကောင်နဲ့ ထပ်မပတ်သက်ချင်ဘူး မဟုတ်လား သစ်ခ

“မိဆွေရာ. . . ငါက ဘာဖြစ်လို့ ပတ်သက်ချင်ရမှာလဲ. . . ဟု တယ်”

“အဲဒါဆို ကောသာ ကောလွှတ်ဟာ၊ သူဘာပြောပြော မသိဘူ လို့ ဘူးခံငြင်းပေါ့”

“ဟာ. . . အဲဒီလို ခပ်ရမ်းရမ်းကြီး မပြောရဲဘူးဟ၊ နင်တို့ သိ အတိုင်းပဲ၊ သစ်ခက်က သိပ်သတ္တိကောင်းတာ မဟုတ်ဘူး”

“ဒါဆိုလည်း အကျိုးသင့် အကြောင်းသင့် ပြောပြလိုက် အဲဒီတုန်းက ကောက်တာ ဟုတ်တယ်၊ အခု စိတ်မဝင်စားတော့ဘူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချောစု ပြောတာ မဆိုးဟု သစ်ခက် မှတ်ထားလိုက်သည်။ အခုကိစ္စက အရင်တုန်းက ကြုံလေ့ရှိတဲ့ ရည်းစားစာ လိုက်ပေးတာမျိုးလို မဟုတ်။ အဲဒီလို ပွဲကြမ်းလို့ မသိချင်ယောင် ဆောင်နေလို့ မရ။ ကိုယ့်အမှားက တစ်ခုလုံး ပါနေတာ မဟုတ်လား။

"ထားတော့ဟာ. . . မနက်ဖြန်ကျရင် နင်တို့အားလုံး ငါ့ကို မာလာထိပ်မှာ စောင့်ပေးကြဟာ"

"ဟဲ့. . . မနက်ဖြန် ငါတို့က ကျူရှင်ရှိတယ်လေ၊ အတန်းထဲကျမှပဲ တွေ့တော့မှာ"

မေစိုးစကားကြောင့် သစ်ခက် တော်တော်စိတ်ဓာတ်ကျသွားသည်။ သူငယ်ချင်းတွေအားလုံးက မေဂျာ Paper တွေကိုတော့ ကျူရှင်ယူကြသည်။ သစ်ခက်ကတော့ 'ကျောင်းသား ကျောင်းမှန်မှန်တက်ပြီး စာမှန်မှန်ကျက်ရင် ဘာကျူရှင်မှ မလိုဘူး' ဆိုသော ဖေဖေ့စကားကို မလွန်ဆန်နိုင်စွာ ကျူရှင်ယူခွင့်မရ။

"အဲဒါဆိုရင်တော့ ဒုက္ခပဲဟာ"

"ဟေ့ကောင်. . . ဘာမှ ဒုက္ခမနေနဲ့၊ မင်းအချိန်နောက်ကျပြီး ထွက်ချင်ထွက်၊ ဒါမှမဟုတ် စောထွက်၊ မာလာမှတ်တိုင်မှာ မဆင်းဘဲ ဗုဂ်လမ်းဘက်က ဝင်ပေါ့ကွ၊ နည်းတွေအများကြီးပဲဟာ"

ချောစု ပြောတာကို ထပ်မှတ်ထားလိုက်ရပြန်သည်။ ဒါမျိုးကျတော့ သူ့ထက်စာလျှင် ရည်းစားတစ်ယောက်နှစ်ယောက် ထားခဲ့ဖူးသော သူငယ်ချင်းတွေက ပိုသာသည်။

"မင်းတို့ ကျူရှင်ပြီးတာနဲ့ ချက်ချင်းလာခဲ့ကြနော်၊ တစ်ယောက်တည်းဆို ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အားငယ်တယ်ဟာ"

စိုးချိန်အတွက်တော့ ဒီနေ့သည် ပထမဦးဆုံးအနေဖြင့် လက်တွေ့မရှိဘဲ စောစောနိုး၊ စောစောချက်ပြုတ်ကာ ကျောင်းသို့ စောစောရောက်ခဲ့သောနေ့ပင်ဖြစ်သည်။

သိပ္ပံကဲင်န်တင်းမှာ လက်ဖက်ရည်ချိုကျ တစ်ခွက်ကို သွားစောင့်သောက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထား၏။

ဒီနေ့တော့ သစ်ခွဆိုသော ကောင်မလေးသည် သူ ငါးဆယ်တန်ကို ယူလျှင်ယူ မယူလျှင် ဝန်ခံချက်တစ်ခုတော့ ပေးကို ပေးရမည်။ စိတ်ပေါက်ပေါက်ဖြင့် သစ်ခွက ငါးဆယ်တန်ကို ယူသွားလျှင် သူ့မှာ အမှတ်တရ ပစ္စည်းတစ်ခုတော့ ဆုံးရှုံးမှာ သေချာသည်။ သို့သော် မတတ်နိုင်။ ပစ္စည်းဆိုတာ ပိုင်ရှင်အမှန်ဆီမှာ ရှိနေတာ အကောင်းဆုံး မဟုတ်လား။

စိုးချိန် လက်ဖက်ရည် သောက်ရင်း သူ့စိတ်ထဲက ဇာက်တွေနေတာကို ရဲရင့်နေတာကို တအံ့တဩ ဖြစ်နေမိသေးသည်။ အရင်တုန်းက

www.burmeseclassic.com

ဆိုလျှင် သူသည် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို နောက်ကနေ စကားလိုက်ပြောဖို့ ဒီလို ပစ္စည်းတစ်ခုခု ပေးဖို့ကို တော်တော်ကြောက်ရွံ့တတ်သူဖြစ်သည်။ အခုတော့ ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်တုန်လှုပ်မှုက သူ့ထံမှာ မြူတစ်မှုန်မျှမရှိသည့်အပြင် တက်တက်ကြွကြွ အားအင်အပြည့်ပင် ဖြစ်နေသေးသည်။

အင်းပေါ့လေ. . .။ ငါလိုက်ပေးတာက ရည်းစားစာ မဟုတ်တာ တစ်ချက်ရယ်၊ အမှန်တရားက ငါ့ဘက်မှာ ရှိနေတာကြောင့်ရယ်ပဲနေမှာဟု သူ့ကိုယ်သူ ပြောနေမိ၏။ (၇း၃၀)မှာ သူ လက်ဖက်ရည်နှင့်ပေါင်မုန့်ထောပတ်သုပ်ကို လက်စသတ်ပြီး မာလာထိပ်ကို သွားဖို့ ရဲရင့်တက်ကြွစွာ ထသည်။

ကဲင်န်တင်းမှ အထထွင်ပင် ပုဂံလမ်းမှ လျှောက်လာနေသော သစ်ခွကို အံ့သြဖွယ်ရာ တွေ့လိုက်ရလေသည်။ သူ့ကိုတော့ မြင်ဟန်မတူ။ ထုံးစံအတိုင်း ခေါင်းငိုက်စိုက်ဖြင့် လျှောက်လာနေ၏။ စိုးချိန် အသာငြိမ်နေပြီး သူ့ကို ကျော်သွားမှ အိတ်ထဲမှ ငါးဆယ်တန်ကို အသာထုတ်ကာ လိုက်လာခဲ့သည်။

"သစ်ခွ. . . သစ်ခွ"

"သစ်ခွ. . . သစ်ခွ. . . သစ်ခွ"

နှိုးနိုးကပ်ကပ် ခေါ်သံကြောင့် လှမ်းကြည့်တော့. . . ဘုရား. . . ဘုရား။ ဟို. . . ငါးဆယ်ကောင်။

"သစ်ခွ. . . ဒီနေ့တော့ မငြင်းပါနဲ့တော့ဗျာ၊ ဒီငါးဆယ်တန်ကို ယူပါနော် သစ်ခွ"

"ဘာသစ်ခွလဲ. . . ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ"

"သစ်ခွဆိုတာ သူ့နာမည် မဟုတ်ဘူးလား"

"ဘာသစ်ခွလဲ၊ သစ်ခက် သစ်ခက် သိရဲ့လား"

"ဩော်. . . sorry ဗျာ၊ ဟိုလေ. . . မနေ့က သစ်ခွဆိုပြီး ကြားလိုက်မိသလားလို့ သစ်ခွ၊ အဲ. . . သစ်ခက်နော်"

သစ်ခက် စိတ်ရှုပ်ကျကာ သွား၏။ ဘာကြောင့် သူ့နာမည်အရင်းကို သွားပြောမိရလေသနည်း။ လုပ်ချင်တာရှိလျှင် ရှေ့နောက်မစဉ်းစားဘဲ လုပ်လေ့ရှိသော သူ့အကျင့်က သူ့ကို ဒုတိယအကြိမ်ဒုက္ခပေးပြန်ပြီဖြစ်သည်။

"သစ်ခက်. . . ဒီငါးဆယ်တန်ကို ပြန်ယူလိုက်ပါနော်. . . ရော့"

"ဒီမှာ ရှင်ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်မကို ဒီလောက်အထိ ဒုက္ခရောက်အောင် လိုက်နှောင့်ယှက်နေရတာလဲ"

"ကျွန်တော် မနှောင့်ယှက်ပါဘူးဗျာ၊ သစ်ခွ. . အဲ. . သစ်ခက်ရဲ့ပစ္စည်းကို ပြန်လာပေးတာပါ၊ ဟိုနေ့က ကားပေါ်မှာ သစ်ခက် ကောက်တဲ့ပိုက်ဆံ"

"တော်ပြီ. . . အဲဒါကိုက ကျွန်မအရှက်ကို ရှင်ခွဲနေတာပဲ၊ ဒီမှာ ကျွန်မပြောပြမယ်၊ ဒီပိုက်ဆံကို ကျွန်မ မသိဘူး၊ ကျွန်မနဲ့လည်း ဘာမှ မပတ်သက်ဘူး. . . အဲဒါပဲ၊ ရှင်သွားတော့"

သစ်ခက် လမ်းလျှောက်နေရာမှ ရပ်ကာ တိတိကျကျ ပြောတော့ ငါးဆယ်ကောင် မျက်နှာပေါ်မှာ မချိုမချဉ်အပြုံးကို တွေ့ရ၏။ ထိုအပြုံးရဲ့ဒဏ်ကို သစ်ခက် ရင်မဆိုင်ရဲပါ။

"ခက်တာပဲဗျာ. . . မိန်းကလေးတွေ ဘာဖြစ်လို့ မှန်တာကိုဝန်မခံချင်ကြတာလဲ မသိဘူး၊ ကားပေါ်မှာ သစ်ခက် အင်[illegible] သိအိုရီကိုတောင် ဆန့်ကျင်ပြီးတော့ ကောက်ထားတာလေ၊ [illegible] တွေ့ရင် သစ်ခက်က ဘယ်ကို ယိမ်းရမှာ၊ အဲဒါကို ညာဘက်[illegible] ကောက်. . ."

"တောက်. . . ရှင်ပြောလို့မရဘူးလား၊ ကျွန်မ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နော်"

"ဘာစိတ်တိုစရာ ရှိလဲဗျာ၊ ပိုင်ရှင်မို့ ပြန်လာပေးတာ၊ ယူလိုက်ရင် ပြီးရောပေါ့. . . ရော့"

ခပ်လျောင်လျောင်အပြုံးနှင့် ငါးဆယ်တန်ကို မျက်နှာရှေ့မှာ လှုပ်ပြနေသော ငါးဆယ်ကောင်ကို ကြည့်ကာ သစ်ခက် အသည်းတွေ ယားကာ စိတ်ထဲမှာ ကလိကလိ ဖြစ်ကာလာ၏။

"ဒီမှာ ငါးဆယ်ကောင်၊ အဲဒီပိုက်ဆံကို မယူဘူးလို့ ပြောနေတယ် မဟုတ်လား"

"ဗျာ. . . ငါးဆယ်ကောင်. . . ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်. . . အဲဒီငါးဆယ်တန်ကို မရမက လိုက်ပေးနေလို့ ခေါ်တာ"

တတိယအမှားဟု သိလိုက်သည်။ သို့သော် မတတ်နိုင်တော့။ သစ်ခက်နှုတ်ခမ်းသည် အသိဉာဏ်ထက် ဆယ်ဆလောက် စောကာ နေတတ်မြဲဖြစ်၏။ ငါးဆယ်ကောင်က ရှက်ပြုံးတစ်ချက် ပြုံးကာ ခေါင်းကို တစ်ချက်ကုတ်သည်။

"ကြိုက်သလို ခေါ်ပါဗျာ. . . ရပါတယ်၊ ကျွန်တော် လိုက်ပေးနေတာကလည်း သစ်ခက် ဝန်မခံတာကြောင့်ပါ၊ သစ်ခက် ငြင်းနေတော့ ကျွန်တော်ပဲ မှားနေတာပေါ့၊ သစ်ခက် ဝန်ခံရင် ကျွန်တော်လိုက်မပေးတော့ပါဘူး"

ဒီတစ်ကြိမ်တော့ သစ်ခက် နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းစေ့ထားကာ ဦးနှောက်ကို အရင်အလုပ်ပေးရ၏။ ဒီငါးဆယ်ကောင်ကို ကြည့်ရတာ ခွတ်တာခွတ်နိုင်ပေမယ့် ချော့ပြောရင်တော့ ရမည့်ပုံ ပေါ်သည်။ ဒီလို နှုတ်ဦးလိုက်ပြီး အရှက်ခွဲနေတာ ခံရတာထက်စာလျှင် သူနှင့် နှစ်ယောက်တည်း ဝန်ခံလိုက်တာ ဘာပြဿနာမှ မရှိ။

"ကောင်းပြီ. . . သစ်ခက် ဝန်ခံတယ်၊ သစ်ခက် အဲဒီပိုက်ဆံကို ကောက်ခဲ့တယ်နော်. . . ကျေနပ်ပြီလား"

"ကျေနပ်ပြီဗျာ. . . ရော့. . . ယူသွားလေ"

"ဟင့်အင်း. . . ပိုက်ဆံကိုတော့ မယူချင်ပါဘူး၊ ရှင်ကတိတည်နော်၊ ထပ်ပြီးနှောင့်ယှက်ဖို့ မကြိုးစားနဲ့. . . ဒါပဲ"

"သစ်ခက် မယူဘူးဆိုရင် ဒီငါးဆယ်တန်ကလေးကို ကျွန်တော် အမှတ်တရ သိမ်းထားပါရစေနော်"

ဒီလောက်စဉ်းစားတဲ့ ကြားထဲက တစ်ခုမှားသွားသေးသည်။ အမှန်ဆိုလျှင် ဒီပိုက်ဆံကို သစ်ခက် ယူထားလိုက်ရမှာ ဖြစ်သည်။ အခုတော့ အမှတ်တရတွေဘာတွေ ဖြစ်ကုန်ပြန်ပြီ။

အခုမှ လက်ထဲက ပိုက်ဆံကို ပြန်လုနေလို့ကလည်း မသင့်တော်တော့။

"ရှင့်ဘာသာ အမှတ်တရပဲ သိမ်းသိမ်း၊ လွှင့်ပဲပစ်ပစ် သစ်ခက်နဲ့ မဆိုင်ဘူး၊ ဒါပဲနော် ငါးဆယ်ကောင်၊ ထပ်နှောင့်ယှက်လို့ကတော့ တွေ့ပြီသာမှတ်"

ချာခနဲ လှည့်ထွက်သော သစ်ခက်ကို ကြည့်ကာ စိုးချိန် ရင်ထဲမှာ ကျေနပ်နေမိသည်။ သူ့ကို ခေါ်တာ ငါးဆယ်ကောင်တဲ့။ မြင်ကွင်းထဲက သစ်ခက် ပျောက်သွားသည်အထိ ငေးနေမိသည်။ သစ်ခက်ကို ကြည့်ရတာ စိတ်ထဲမှာ ရှိတာကို ရိုးရိုးသားသား ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ထုတ်ပြောသွားတဲ့ မိန်းကလေးမျိုးပဲ ဖြစ်ရမည်။

ထိုသို့မဟုတ်လည်း စိုးချိန်ကတော့ သစ်ခက်ကို ချစ်မှာပဲ ဖြစ်သည်။

အချစ်က ရင်ထဲကို အရင်ရောက်လာမှတော့ ဘယ်လို[illegible] အကြောင်းအရာမျိုးကမှ ထိုအချစ်ကို မောင်းနှင်ထုတ်လို့ ရတော့မည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်ပါ။

စိုးချိန် ထိုငါးဆယ်တန်ကို ဖွဖွကလေး နမ်းပစ်လိုက်၏။

"ဟာ. . . ဒါဆို အရှုံးအနိုင်ကိစ္စက ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ၊ သစ်ခွ အဲ. . . မဟုတ်ပါဘူး၊ သစ်ခက်က ငါးဆယ်တန်ကို ယူမသွားဘူးဆိုတော့"

"ငါနိုင်တာပေါ့ အောင်ခန့်ရ၊ သစ်ခက်က ဝန်ခံသွားတာပဲဥစ္စာ၊ ဒါပေမယ့် ငါးဆယ်တန်ကလေး အမှတ်တရ ပြန်ရတဲ့အတွက် မင်းတို့ကို ငါ လက်ဖက်ရည် တိုက်ပါ့မယ် ဝေကြီးကျတို့ရယ်"

ဒီတော့မှ ဘော်ဒါတွေ အူမြူးသွားကြ၏။ လကုန်ခါနီးရက်မို့ အဆောင်နေသူ ကျောင်းသားတွေရဲ့မဖျက်ရလေသော အစဉ်အလာ အတိုင်း သူတို့ ငွေပြတ်နေကြပြီဖြစ်၏။ ဒီလိုနေ့မျိုးတွေမှာ လက်ဖက်ရည် တိုက်မည်ဆိုလျှင်ပင် အင်းယားကန် ဟိုဘက်ဒီဘက်ကူး ကူးမည့်သူ နည်း နည်း မဟုတ်ချေ။

လက်ဖက်ရည်ခွက်တွေ ရောက်လာတော့ မြတ်မိုးက ခွက်ကို မြှောက်ကာ အော်သည်။

"ကဲ. . . . ငါးဆယ်ကောင်အတွက် ချီးယား(စ်)"

လက်ဖက်ရည်က ရင်ထဲမှာ နွေးကာချိုမြနေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အေးကွာ. . . ငါ့ကို ငါးဆယ်ကောင်လို့ ခေါ်တာ ငါသဘောကျ
တယ်၊ 'ကောင်' ဆိုတာ ပါလို့ ရိုင်းတယ်ထင်ရပေမယ့် ရိုးသားမှုကွ
ငါတို့ စတွေ့ကြတဲ့ အမှတ်တရလည်း ပါနေတာ"

"ဒါပေါ့. . . ဟုတ်တာပေါ့၊ ငါလည်း မင်းပြောကတည်းက ဒီလို
တွက်တာ"

အောင်ခန့်က ထောက်ခံရင်း ပေါက်စီတစ်လုံး လှမ်းကာ ဆွဲ၏။

"သစ်ခက်က ဒေါသထွက်တယ်ဆိုပေမယ့် သူ့ဒေါသမှာ ရိုင်းစိုင်း
တဲ့ ညစ်နွမ်းတဲ့စိတ်တွေ မပါဘူးကွ၊ ကြောင်ကလေးတစ်ကောင် အလို
မကျတဲ့ဒေါသမျိုး၊ ကြည့်လို့ကောင်းတယ်ကွ၊ ငါတော့ သူဒေါသဖြစ်နေတဲ့
ပုံစံကလေးကို အရမ်းမြတ်နိုးတာပဲ"

"ကြောင်ဒေါသပေါ့ကွာ. . ကြောင်ဒေါ. . ဟဲ. . ဟဲ. ."

မြတ်မိုးက စီးကရက်တစ်လိပ်ကို ဆွဲပြန်၏။ ဒီကောင်တွေ သူ့ကို
အလိုက်သင့် ပင့်ပေးရင်း မနက်ခင်း အစားအသောက်ကိစ္စကို ဖြေရှင်းနေ
ကြကြောင်း စိုးချိန် ရိပ်မိပါသည်။ သို့သော် တားချင်စိတ် မရှိ။ သစ်ခက်
အကြောင်း ပြောနေရလျှင် အလိုလို အရသာ ရှိနေကာ အားလုံးကို
မေ့နေသည်။

"ဖြစ်နိုင်ရင် တစ်သက်လုံးတောင် ရန်တွေ့ခံချင်လိုက်တာကွာ
ငါ သူ့ကို ချစ်မိနေပြီကွာ၊ မင်းတို့ ယုံရဲ့လား"

"ဟာ. . . ဘာဖြစ်လို့ မယုံရမှာလဲ၊ ဒီအဆင်နဲ့ ဒီခွင်မှာမှ မင်း
သူ့ကို မချစ်ရင် မင်းဟာ တောထွက်မယ့်ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ၊ ဒါ ဖြစ်သင့်တယ်
ညီလေးရေ. . . ပေါက်စီတစ်ပွဲ ထပ်ချပေးဦးကွာ"

"ငါ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲဟင်"

"ဟာ. . . ဒါ မေးခွန်းထုတ်နေရမယ့်ကိစ္စမှ မဟုတ်တာ
. . . ခါမှာ မင်းအရှေ့က သန်းပေါင်းများစွာသော ယောကျ်ားသားတွေ

လုပ်ခဲ့သလို မင်းလည်း လိုက်လုပ်လေ၊ ရည်းစားစကား ပြောပေါ့ကွ
ချစ်နေရင် ချစ်နေကြောင်း လိုက်ပြော၊ ဒါပဲရှိတာ"

အောင်ခန့်က ပြောရင်းဆိုရင်း စီးကရက်တစ်လိပ်ကို လှမ်းယူ
ကာ နားကြားထဲ ညှပ်ပြီး နှပ်ထားလိုက်သည်။ လာချသွားသော ပေါက်စီ
ပန်းကန်လည်း ဝပုလွေတို့အလယ်ကို ကျသွားသော အသားတစ်တုံးပမာ
ဘာက ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်းပင် မသိလိုက်။

ပေါက်စီကို အလုအယက် စားနေကြသဖြင့် စကားဝိုင်းက ခဏ
တိတ်ကာ သွား၏။ သူ့ရင်ထဲမှ ခုန်ကာနေသည်။ ရည်းစားစကား လိုက်
ပြောရမည်ဟု စဉ်းစားလိုက်တိုင်း နှလုံးသားထဲက တစ်ခုခု တိုးဆောင့်နေ
သလို ခံစားရ၏။ ဘာကိုမှန်း မသိလည်း ကြောက်နေမိသည်။

"ငါ. . . ငါပြောလိုက်လို့ သစ်ခက်က လက်ခံပါ့မလားကွာ"

မြတ်ဆွေက တစ်ခုခု လှမ်းကာပြော၏။ သို့သော် ပေါက်စီတွေ
ပလုတ်ပလောင်း ဖြစ်နေသဖြင့် စကားသံက မပီ၊ ဝူးဝူးဝါးဝါး ဖြစ်ကာ
နေသည်။

"ဘာလဲ. . . မင်းဘာပြောတာလဲ"

မြတ်ဆွေက ရေနွေးကြမ်းကို အားရပါးရ မော့ရင်း လည်ချောင်း
ထဲမှ နင်နေသော ပေါက်စီကို မျှောချသည်။ ပြီးတော့ သွားကြားမှ
ညပ်နေသော အသားစကို ဆွဲထုတ်ကာ ထပ်စားနေသေးသည်၊ ပြီး
ကျေနပ်အလိုပြည့်စွာသောအပြုံးနှင့် ပြော၏။

"ဒီမှာ စိုးချိန်၊ မင်းနဲ့သစ်ခက် တွေ့ကြပုံက တော်တော်လေး
ထူးဆန်းနေတယ်၊ လူတစ်ယောက်က ငါးဆယ်တန် ပြုတ်မကျခဲ့ဘူးဆိုရင်
လည်း ဒီဇာတ်မဖြစ်ဘူး၊ ပြုတ်ကျတဲ့ ငါးဆယ်တန်က သစ်ခက်အ . . .
မဟုတ်ရင်လည်း ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ သစ်ခက်က ကောက်ဦး. . .
ကောက်တာကို မင်းမတွေ့ရင်လည်း ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ အဖြစ်အပျက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သေးသေးကလေးတွေက စနစ်တကျနဲ့ တိတိကျကျ ဖြစ်လာပြီးမှ မင်းတို့တွေ့ကြတာ၊ အဲဒါကို ကြည့်ရင် ကံကြမ္မာက မင်းဘက်မှာ ခုနစ်ဆယ့်ငါးရာခိုင်နှုန်း ပါတယ်၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား"

"အေး. . . ဟုတ်တယ်"

"အဲဒီတော့. . . လိုက်သာ လိုက်ကွာ၊ သစ်ခက်နဲ့မင်း ပြေလည်မယ်ဆိုတာ ငါ့စိတ်ထဲမှာ သိကို သိနေတယ် ဟော့ကောင်"

ထိုနေ့မနက်က စိုးချိန် လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်ကလွဲ၍ ဘာမှမစားမသောက်ဖြစ်။ သို့သော် ရင်ထဲမှာ ဆာလောင်ခြင်း လုံးဝမရှိ။ ရင်ထဲမှာ ဘာတွေနှင့် ပြည့်နေသလဲဆိုတာကိုလည်း စိုးချိန် မသိ။ သစ်ခက်အကြောင်း ထိုင်တွေးနေရလျှင် သူ့အတွက် အရာအားလုံး ပြည့်စုံနေလေသည်။

သူတုန်လှုပ်နေတာကို မသိသာအောင် စိုးချိန် သူငယ်ချင်းတွေကို စကားတွေ ဖိကာပြောနေသည်။ သူ့ပုံစံက သစ်ခက် ရောက်လာလျှင် ဘာမှမဖြစ်သလိုပင် အေးဆေးစွာ စကားလိုက်ပြောတော့မလို လုပ်ေ သော်လည်း သူ့ရင်ထဲမှာ တုန်လှုပ်နေတာတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်

ငါးဆယ်တန် လိုက်ပေးတုန်းကလိုပဲ တုန်လှုပ်မှု မရှိအော သူ့စိတ်ကို ကြိုးစားအားတင်းကာ ထားကြည့်သည်. . . မရ။ အခြေအနေ ချင်း မတူတာကို သူ့စိတ်က သိနှင့်နေသည်။ သစ်ခက် လာမည့်လမ်း ခိုးကြည့်ပြီးတိုင်း သူ့လက်ချောင်းတွေ အနည်းငယ် တုန်ယင်နေ လက်ဖဝါးမှ ချွေးစေးတွေ ပြန်ကာနေသည်။ စိတ်ကို တင်းကာ ဆေး လိပ်ကို ဖွာသည်။

"ကျောင်းပြီးရင် ရွာမှာ ပြန်ပြီး တွဲဖက်ကျောင်းဆရာ တော့ ချက်ချင်းအလုပ်ရတာပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီလောက်နဲ့ နိုင်တာတော့ အမှန်ပဲ။ ငါ့ဘဝရဲ့ကြီးပွားရာ ကြီးပွား ဒီရန်ကုန်မှာ ငါဆက်နေနေရဦးမှာပဲ"

www.burmeseclassic.com

"အေး. . . အဲဒါဆိုရင်တော့ စာမေးပွဲ ဖြေပြီးတာနဲ့ သင်တန်းတွေ တက်ထားမှ ဖြစ်မယ် စိုးချိန်"

"အေး. . . ကွန်ပျူတာကိုတော့. . . "

"ကွန်ပျူတာမနေနဲ့ စိုးချိန်၊ ဟိုမှာ လာနေပြီ"

အောင်ခန့်စကားကြောင့် ရင်ဘတ်ထဲမှာ အမြှောက်ဖောက်သံလို အသံကြီးတစ်သံကို ကြားလိုက်ရ၏။ ဘာမှမဖြစ်သလို ဟန်ဆောင်ထားသည့် မျက်နှာလည်း ချက်ချင်း ကွာကျသွားသည်။ သစ်ခက်ကတော့ ထုံးစံအတိုင်း ခေါင်းကို ငိုက်စိုက်ချကာ လျှောက်လာနေသည်။

"ငါ. . . ငါ. . . ဒီနေ့. . . ဒီနေ့ မလိုက်တော့ဘူးကွာ၊ နောက်နေ့တူမှပဲ"

"ဟာ. . . ဘာနောက်နေ့လဲ၊ ဒီနေ့ တစ်ယောက်တည်း လာတာတွေ့ အခြေအနေ ကောင်းတယ်၊ လိုက်. . . လိုက်စမ်းပါ စိုးချိန်ရာ"

"မလိုက်တော့ဘူးကွာ. . . ဒီနေ့ နိမိတ်မကောင်းဘူးကွ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ငါ ဒီနေ့ ကျောင်းကို လာတော့ လမ်းမှာ ခိုတစ်ကောင်တည်း တွေ့ခဲ့လို့"

"ဘာဆိုင်လို့လဲ စိုးချိန်ရာ. . . ခိုတစ်ကောင်တည်း တွေ့ရင် လွမ်းရတတ်တာက သမီးရည်းစား ဖြစ်မှကွ၊ ဟော့ကောင်. . . လိုက်သာလိုက်"

"ခိုတစ်ကောင်တည်း တွေ့ရင် နိမိတ်တောင် ပိုကောင်းသေးတယ်၊ ခိုက တနင်္လာနံ့ နှစ်၊ တစ်ကောင်တည်းဆိုတော့ တစ်၊ ဒီတော့ ၂၁ ရှိတယ်ဆိုတဲ့သဘောပဲ၊ မင်းဘက်က တစ်ပန်းသာတယ်. . . လိုက်သာလိုက်"

သူတလည်း ပါးစပ်ထဲ ရှိတာတွေ ဆင်ခြေပေးကာ ဟိုကောင်

တွေကလည်း ပါးစပ်ထဲ ရှိတာတွေနှင့် နိမိတ်ဖတ်ကာ နေကြခြင်းဖြစ်၏၊ ထိုအချိန်တွင် ခေါင်းမော့ကာ ကြည့်သော သစ်ခက်က သူတို့ကို တွေ့သွား၏။ တွေ့သွားတော့ ခေါင်းကို ပြန်ငုံ့ကာ သူတို့နှင့် ဝေးရာ ပလက်ဖောင်းကို စတင်ကာ ပြောင်းသည်။

"ဟော့ကောင်. . . မင်းကို တွေ့သွားပြီ၊ အခြေအနေ ကောင်းတယ်၊ လိုက်. . . လိုက်"

"ဘယ်က အခြေအနေ ကောင်းရမှာလဲ၊ ဟိုဘက်ကို ပြောင်းသွားတာ မတွေ့ဘူးလားကွ. . . မလိုက်တော့ဘူးကွာ"

"ဟာ. . . ဒါ မင်းကို ရင်ခုန်လို့ ကြောက်လို့ပေါ့ကွ၊ သူ့စိတ်ထဲမှာလည်း မင်းလိုပဲ မင်းကို တုန်လှုပ်နေတယ်. . . လိုက်ကွာ"

"မင်းကို တွေ့တာနဲ့ မင်း ရည်းစားစကား ပြောတော့မယ်ဆိုတာ သူ သိနေတယ်. . . တွေ့လား၊ အဲဒါ ခံစားချက်ချင်း တူနေတာတွေ့ အခြေအနေ ကောင်းတယ်၊ လိုက်. . . လိုက်"

နောက်ဆုံးတော့ နည်းမျိုးစုံနှင့် မြှောက်ပေးနေသော သူငယ်ချင်းတွေကို မလွန်ဆန်နိုင်စွာ သူ သစ်ခက်အနောက်သို့ ရောက်ခဲ့ရ၏၊ သူ သစ်ခက်အနောက်ကို ရောက်ကာစမှာပင် သစ်ခက်က 'ဖျပ်' ခနဲ ဟိုဘက် ပလက်ဖောင်းသို့ ပြောင်းသွားပြန်သည်။ စိုးချိန် လိုက်ရပြန်၏၊

စိုးချိန် ထိုဘက် ပလက်ဖောင်းသို့ ကူးအပြီး သစ်ခက်က ဒီဘက်ကို ပြန်ပြောင်းပြန်သည်။ ထိုသို့နှင့် သူ့ကို ရပ်ကြည့်နေသော သူငယ်ချင်းတွေအမြင်မှာ သစ်ခက်နှင့်စိုးချိန် အဓိပတိလမ်းကို မြွေလိမ်မြွေကောက် သွားတမ်း ကစားနေသလို ဖြစ်နေသည်။ စိုးချိန်ကတော့ ဒါတို့မသိ၊ သတိလည်း မထားမိ။ သူ သစ်ခက်နောက်ကို လိုက်နေသည်ဆိုတာပဲ သိသည်။

"အင်း. . . ငါတို့ကောင်တော့ မြွေလိမ်မြွေကောက်ညည်းနဲ့ ခံနေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချပြီပော့"

"ငါ မင်းတို့ကို တစ်ခါပြောဖူးတယ် မဟုတ်လား၊ ရှည်းစားစကား လိုက်ပြောတဲ့အခါ ကားလမ်းတွေက သိပ်မှန်းဖို့ကောင်းတယ်ဆိုတာ အဲဒါ ပဲကွ"

သစ်ခက် တော်တော်စိတ်ညစ်နေပြီဖြစ်သည်။ မေစိုး သင်ပေး လိုက်တဲ့ မြွေလိမ်မြွေကောက်နည်းကိုတော့ သုံး၍မရတော့။ နောက်က ကိုယ်တော်ချောက အရှက်နည်းနည်းကလေးမှ မရှိ။ တောက်လျှောက် လိုက်နေ၏။ သူအရှက်မရှိတာ အပထား၊ ကြာရင်. . . ကျောင်းသားတွေ အားလုံးက ဒီကောင် လိုက်နေတာ သိသွားတော့မည်။ ဒုတိယနည်းကို သုံးတော့မှ ဖြစ်မည်။

ဒုတိယနည်းကတော့ တစ်ဖြောင့်တည်း ခပ်ဖြည်းဖြည်း သွားရ မည့်နည်းသာ ဖြစ်၏။ ရန်သူကို ကိုယ့်အနား အသာဆွဲကပ်ထားပြီးမှ ဗုံးတစ်လုံးကို လေယာဉ်ပေါ်မှ ဖြုတ်ချသလို ဖြုတ်ချသောနည်းဟု ချောစု က ဆိုသည်။ သစ်ခက် အရှိန်ကို လျှော့ချလိုက်လိုက်ချင်း 'အင့်' ခနဲ တစ်ချက်အော်ကာ ရှေ့ကို ယိုင်ထွက်ကာ သွား၏။ ကျောနောက်မှ ပုံမှန်အရှိန်ဖြင့် ကပ်လျှောက်လာသော ငါးဆယ်ကောင်က ဝင်တိုက်ခြင်း ဆိုတာကို သစ်ခက် နားလည်လိုက်သည်။ သစ်ခက် အံကို ကြိတ်သည်။ သို့သော် လှည့်တော့ မကြည့်။

"ဟာ. . . သစ်ခွက် Sorry နော်"

နောက်ဘက်မှ အဆင်မပြေသောအသံကို ကြားရ၏။ သစ်ခွက် ဆိုပါတလား. . . ၊ သို့သော် သစ်ခက် လုံးဝလှည့်မကြည့်။ မေစိုး၏ဒုတိယ နည်းကို သုံးကြည့်ပါသည်။

"ဟာ. . . သစ်ခက် Sorry နော်၊ ကျွန်တော်လည်း ရုတ်တရက် ဆိုတော့ အရှိန်မထိန်းနိုင်တာနဲ့ ပြီးတော့ လန့်ပြီး အရင်တုန်းက သိတဲ့

သစ်ခွနဲ့သစ်ခက် ရောပြီးခေါ်မိတာပါ"

"ကိစ္စမရှိပါဘူး. . . ရပါတယ်"

ရန်သူသည် အနားသို့ ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။

စိုးချိန် တကယ်လန့်ကာ အပြေး ဘေးချင်းကပ်ကာ တောင်းပန် ခြင်းဖြစ်၏။ အခုလို တောင်းပန်စကားကလေးနှင့် စလိုက်ရတော့ ဘာစ စပြောရမှန်း မသိသော ပြဿနာတစ်ခု ပြေလည်ကာ သွား၏။ သစ်ခက် ကလည်း အေးဆေးစွာပင် 'ရပါတယ်' ဟု ပြန်ပြောနေပြီ မဟုတ်လား၊

"သစ်ခက် ထမင်းစားပြီးပြီလား"

ပြောပြီးချင်း မှားပြီဟု သိလိုက်သည်။ သို့သော် မတတ်နိုင်၊ ဒီစကားကလွဲပြီး ဘာစကားပြောရမှန်းလည်း စိုးချိန် မသိ။

"ပဲပြုတ်နဲ့ ထမင်းဆီဆမ်း စားပြီးပြီ"

"ကောင်းတယ်. . . ကောင်းတယ်၊ ကျွန်တော်လည်း အဲဒါကို အရမ်းကြိုက်တာပဲ၊ ဟိုလေ. . . ကြက်သွန်ကလေးပါ ပါးပါးလှီးထည့်ရင် ပိုကောင်းတယ်ဗျ. . . သိလား"

တော်တော်အူသည့်ကောင်ဟု သစ်ခက် တွေးမိသည်။ သို့သော် မောင်းထုတ်လို့တော့ မဖြစ်။ ရန်သူက အနားမှာ ကပ်နေမှကို ဖြစ်မည်၊

"သစ်ခက် ဟိုလေ. . . ကျွန်တော် ညက အိပ်မပျော်ဘူးသိလား"

"ဖြစ်တတ်ပါတယ်. . . တစ်ခါတလေ ဒီလိုပဲ မျက်လုံးကြောင် တာပေါ့"

"မျက်လုံးကြောင်တာ မဟုတ်ဘူး သစ်ခက်ရဲ၊ နှလုံးသားကြောင် ပြီး အိပ်လို့ကို မရတာ၊ ကျွန်တော် နှလုံးသားက အရင်တုန်းက မဟုတ်ဘူး သစ်ခက်ရယ်၊ ဒီကောင် ထိလွယ်ရှလွယ် သိပ်ဖြစ်နေ..."

သင့်တော်သောအချိန်ဟု သစ်ခက် ဆုံးဖြတ်ကာ [illegible] အသာဆုပ်ကိုင်ထားသော လက်ကိုင်ပုဝါကို မသိမသာ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။

"အဲဒီအိပ်မပျော်တဲ့ ရင်ခုန်သံနဲ့ လရောင်ကို ရောပေးလိုက်တော့ အလွမ်းဖြစ်သွားရော၊ အဲဒီအလွမ်းတွေဟာ ညထဲမှာ ငြိမ်ပြီးအိပ်နေတဲ့ သစ်ခက်ကလေးတွေရဲ့အပေါ်မှာ"

"လက်ကိုင်ပုဝါ ကျသွားလို့နော်. . . ခဏလေး"

လက်မြှောက်ခြေမြှောက်နှင့် အားရပါးရ ပြောနေရာမှ စိုးချိန် ခဏတော့ ကြောင်ကာသွား၏။

သစ်ခက်က လှည့်ထွက်ကာ မြက်ခင်းအစပ်မှာ ကျနေသော လက်ကိုင်ပုဝါလေးကို သွားကောက်နေသည်။ အရေးထဲ လက်ကိုင်ပုဝါက ကျရသေးတယ်ဟု သူတွေးနေတုန်း သစ်ခက်က လက်ကိုင်ပုဝါကို ကောက်ကာ သူ့ထံ ပြန်မလာတော့ဘဲ လှည့်ထွက်သွားလေသည်။

"ဟာ. . ."

အာမေဋိတ်သံနှင့် သူ ကြောင်ငေးကာ ရပ်နေမိသည်။

သစ်ခက်ကတော့ သူ့ကို လုံးဝလှည့်မကြည့်တော့ဘဲနှင့် တော်တော်ဝေးဝေးသို့ ရောက်သွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

သူငယ်ချင်းတွေက ရယ်သံမျိုးစုံနှင့် ရယ်နေကြသည်၊

စိုးချိန်ကတော့ သူတို့နှင့်အတူ ရှက်ရှက်နှင့် လိုက်ရယ်ရမှာလား ဒေါသဖြစ်ရမှာလား၊ ဝမ်းနည်းရမှာလား မကွဲပြားသဖြင့် ဒီအတိုင်းသာ ငြိမ်နေလိုက်သည်။

"ငါက ဒါကို လှည့်ကွက်လို့ လုံးဝထင်မထားတာ အမှန်ပဲ သစ်ခက် လက်ကိုင်ပုဝါ ကောက်ပြီးရင် ငါ့ဆီ ပြန်လှည့်လာမယ်လို့ ထင်ထားတာ"

"မင်းကြီးဒေါ်တဲ့မှပဲ. . . ဘယ်မိန်းကလေးက ကိုယ့်ကို ညည်းတေး စကား ပြောနေတဲ့ ယောကျ်ားလေးနားကို ပြန်လာမှာလဲဟ"

"ငါက ရိုးရိုးပဲ တွေးတာကိုးကွ"

"အချစ်မှာ ရိုးရိုးတွေးလို့မရဘူး စိုးချိန်၊ ဒီပုံစံအတိုင်းဆို သစ်ခက်ဟာ အတွေ့အကြုံ ရှိပြီးသားဆိုတာ သေချာနေပြီ ရိုးရိုးလို့ရို မရတော့ဘူး"

"အဲဒီလို မလိုက်လို့ စိုးချိန်က ဂဏန်းသွား သွားပြီ လိုက်ရမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လား"

"မနောက်နဲ့ မြတ်မိုး၊ ငါတကယ်ပြောနေတာ၊ သစ်ခက်ရဲ့အနေအထိုင်၊ အသွားအလာ၊ အားနည်းချက်၊ အားသာချက်တွေကို ကြည့်ပြီး လိုက်မှုကို ဖြစ်တော့မှာ၊ အဲဒီတော့ လိုက်တာကို ခဏရပ်၊ သစ်ခက်ကို အရင်လေ့လာမှုကို ဖြစ်တော့မှာ"

အောင်ခန့်၏စကားကို စိုးချိန်က သဘောတူကာ နောက်ရက်များတွင် သစ်ခက်ကို လေ့လာရေး အော်ပရေးရှင်း စကြ၏။

နောက်နေ့မှာ သစ်ခက်ကို သူငယ်ချင်းများအလယ်တွင် တွေ့ရ၏၊ သူတို့ကလည်း အနားသို့ မကပ်။ အဝေးကပင် လေ့လာသည်။ သစ်ခက် သူငယ်ချင်းပုံစံတွေက စတယ်လိုက်က လာတဲ့ နပန်းသမားတွေပုံစံမျိုး၊ အနားကပ်တာနဲ့ တစ်စစီ ဆွဲဖြဲ လွှင့်ပစ်လိုက်မည့်ပုံ။ သစ်ခက်ကတော့ လုံခြုံနေသော သူငယ်ချင်းတွေအလယ်မှာ ရယ်လိုက်မောလိုက်နှင့် ပျော်ရွှင်စွာ ရှိနေသည်။ သူငယ်ချင်းတွေ ရှိနေလျှင် သူ့အနား မတပ်ရဲဟု သစ်ခက်က ယူဆပုံ ပေါ်သည်။

အောင်ခန့် ပြောတာ မှန်သည်။ တစ်ပတ်ခန့် လေ့လာပြီးသည်နှင့် သစ်ခက်၏အားနည်းအားသာချက်နှင့် ခေလ့စရိုက် အနည်းငယ်ကို သိလာရ၏၊ သစ်ခက်၏အားသာချက်မှာ သူငယ်ချင်းများဖြစ်ပြီး အားနည်းချက်မှာလည်း သူငယ်ချင်းများပင် ဖြစ်လေသည်။ သစ်ခက် သူငယ်ချင်းတွေက သစ်ခက်နားမှာ အမြဲမရှိကြ။ တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာသာ ရှိကြသည်၊ အင်္ဂါ ကြာသပတေးမှာ သစ်ခက်တစ်ယောက်တည်း အသွားအပြန် လုပ်ရ၏၊

"သေချာတယ်. . . ငါ ဒီအပတ် အင်္ဂါနေ့ ကြိုးစားမယ်ကွာ"

"လေ့ပ်နဲ့ဦး စိုးချိန်၊ သူတစ်ယောက်တည်း ရှိတဲ့နေ့ကို မင်းသွားထိုက်ရင် သူကြောက်ပြီး နောက်နေ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်မယောက်ကို

အတင်းခေါ်ထားရင် ခွင်ပျက်ကုန်လိမ့်မယ်"

"ဒါဆို ငါက ဘာလုပ်ရမှာလဲ"

"ဒီအပတ် နှစ်ရက်စလုံး လွှတ်ပေးလိုက်၊ ဒါဆိုရင် [illegible] ချင်းတွေ မရှိလည်း မင်းမလိုက်ရဲပါဘူးဆိုပြီး သူစိတ်ခ[illegible] အတင်းအကျပ် အဖော်ခေါ်ထားတော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီတော့ [illegible] ပေတော့. . . ကြိုးစားပေတော့"

မဟာဗျူဟာရော နည်းဗျူဟာရောပါ အပြီးအပ်ထား[illegible] အောင်ခန့်၏စကားကို သူ မလွန်ဆန်ရဲ။ သူပြောတာက သဘာဝလည်းကျသဖြင့် ငြိမ်နေလိုက်ရသည်။

"ဒါဆို ရှေ့အပတ် အင်္ဂါမှပေါ့"

"အေး. . . အဲဒါကို ကြိုးစားတဲ့အခါ ဘယ်နည်းကို သုံးရမလဲ မင်းသိလား"

စကားဆုံးတော့ အောင်ခန့်က ပြုံးပြုံးကြီး သူ့ကို ကြည့်ကာနေ၏။ မေးခွန်းတစ်ခု မေးပြီး ပြုံးပြုံးကြီး အကြည့်ခံရတာလောက် သူ့ဘဝမှာ ဒေါသဖြစ်တာ မရှိ၊ သို့သော်လည်း အခုတော့ ဘာမှမတတ်နိုင်၊ သစ်ခက်ရေ. . . မင်းနဲ့ ပတ်သက်ရင် အရာရာကို အရှုံးပေးနေရတာ ငါပါပဲ။

"ဟေ့ကောင်. . . သိရင်ပြောကွာ၊ ငါ့ကို အရသာ လာခံမနေနဲ့ မပြောရင်လည်းနေ. . ."

သူငယ်ချင်းချင်းဆိုတော့ ဒီလောက်တော့ သူပြန်ပက်လိုက်သေးသည်။

"စကားကို ဆင်ခြင်ပြော စိုးချိန်၊ ငါက သစ်ခက်ကို သေသေချာချာ လေ့လာထားတာ၊ ငါတို့ သုံးရမယ့်နည်းက သူ ငါတို့ကို [illegible] တဲ့နည်းလိုပဲ အမှတ်မထင်တဲ့အကွက်ပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ သူ့လက်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်သွားမယ့်နည်းမျိုး"

"ဒါဆိုလည်း ပြောကွာ"

"အဟဲ. . . ဒီလိုကွ၊ သစ်ခက်က ဘတ်(စ်)ကားမှတ်တိုင်ကို ရောက်တဲ့အခါ သူပေးရမယ့် ဘတ်(စ်)ကားခကို သူ့ကျောပိုးအိတ်ဘေးက လွယ်ကြိုးနားမှာ ညှပ်ထားလေ့ ရှိတယ်၊ ကားပေါ် ရောက်မှ ဟိုနှိုက်ဒီနှိုက် ရှာမနေရအောင်ပေါ့ကွာ၊ အဲဒီအချက်ကို ငါတို့ ကောင်းကောင်းအသုံးချရမယ် စိုးချိန်"

"အဲဒါကို ငါက ဘာလုပ်ရမှာလဲ၊ သစ်ခက်အိတ်ကနေ အဲဒီ ပိုက်ဆံကို သွားဖြုတ်ထားပြီး ကားပေါ်ကျမှ ကားခပေးရမှာလား"

သူငယ်ချင်းအားလုံးက တဟားဟား အော်ကာ ရယ်ကြ၏။ စောစောက ဒီကောင်တွေ ဒါကို ပြောထားပြီးကြပြီ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အစီအစဉ်ကို မသိတာ သူတစ်ယောက်တည်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ မြတ်ဆွေက ရယ်လို့ အားရမှ. . .

"မင်းမဆိုးဘူး စိုးချိန်၊ တစ်ဝက်တော့ မှန်တယ်၊ မင်း သစ်ခက်ရဲ့ ပိုက်ဆံကို ဖြုတ်ရမယ်၊ အဲဒီပိုက်ဆံနေရာမှာ မင်းရေးထားတဲ့စာကို ထည့်ရမယ်"

"ငါ. . စာကို ထည့်ရမှာ"

"အေးလေ. . . ဒါမှ သစ်ခက်က ကားခပေးဖို့ ပိုက်ဆံကို ယူတော့ စာဖြစ်နေမှန်း သိမှာပေါ့၊ ကဲ. . . ပြီးရော"

အင်း. . . သိပ်တော့ မဆိုးဟု သူတွေးရသည်။

"မင်းပိုက်ဆံနဲ့စာနဲ့ လဲလို့ရအောင် ငါတို့သုံးယောက်က သစ်ခက်အာရုံတွေကို ပြောင်းပေးထားမယ်၊ သူ့ခိုးတို့၏လျင်မြန်သော လက်မျိုးဖြင့်တော့ အလုပ်လုပ်ပေါ့ကွာ၊ ဟား. . . ဟား. . . ဟား"

ထိုသို့နှင့်. . .

ရှေ့အပတ် အင်္ဂါနေ့ကို သူ သတ္တိရှိစွာဖြင့် စောင့်ဆိုင်းနေလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ညလုံး မအိပ်ဘဲ ရေးထားသော သူ့ရည်းစားစာကို ကျောင်းရောက်ရောက်ချင်း သူငယ်ချင်းများအားလုံးက ဝိုင်းကန့်ကွက်ကြ၏။ A4 ဆိုဒ်စာရွက်နှင့် နှစ်ရွက်အပြည့် ရေးထားသော သူ့ရည်းစားစာမှာ တော်တော်မျက်နှာငယ်ရသောဘဝသို့ ရောက်သွားသည်။

"ဒါ မိုးမိုးအင်းလျား ဝတ္ထုတိုပြိုင်ပွဲ ဝင်တာ မဟုတ်ဘူး စိုးချိန်၊ မင်းရေးလာတာတွေက မလိုအပ်ဘဲ အဖွဲ့အနွဲ့တွေ သိပ်များနေတယ်"

"မြတ်ဆွေရာ. . . ငါ့ရင်ထဲမှာ ဖြစ်နေတာတွေကို သူသိအောင်တော့ မရေးရတော့ဘူးလားကွာ"

"ဒီနေ့ခေတ်က အင်ဖော်မေးရှင်း တက်ကနော်လော်ဂျီလို့ ခေါ်တဲ့ (IT)ခေတ်ကွ၊ သတင်းအချက်အလက်ကိုပဲ မင်းပေးသင့်တယ်၊ မင်းသူ့ကို ချစ်ရင် ချစ်တယ်ပေါ့ကွာ၊ သူ့ဆီက အဖြေကို သိချင်ရင် သိချင်တယ်ပေါ့ ချစ်တယ်ဆိုတဲ့စကားရှေ့မှာ မြတ်မြတ်နိုးနိုးဆိုတာလောက်တော့ ငါတို့ ခွင့်ပြုတယ်"

"တော်ပြီ မြတ်မိုး ငါ သစ်ခက်ကို စာမပေးတော့ဘူး၊ မင်းတို့က ငါ့နှလုံးသားထဲက ခံစားချက်တွေကို သိပ်အနိုင်ကျင့်တယ်ကွာ. . . တော်ပြီ"

"မဟုတ်ဘူး စိုးချိန်၊ မင်း. . . ငါတို့ကို အထင်လွဲနေပြီ ငါတို့ အခြေအနေအရ မင်းကို ကန့်ကွက်ရတာပါ၊ မင်းစဉ်းစားကြည့်. . . မင်း စာနဲ့ လဲရမယ့်ပိုက်ဆံက ဆယ်တန်၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် ဆယ့်ငါးကျပ်တန် အလွန်ဆုံး ငါးဆယ်တန်ကွာ၊ မင်းစာရွက်က ဒီလောက်ထူနေရင် အဆ ပြေပါ့မလား၊ မင်း တစ်ခုခု အဆင်မပြေရင် မင်းပဲ ခံစားရမ ဒါကြောင့် ပြောတာပါကွာ"

အောင်ခန့်ပြောတာ သေချာနေသဖြင့် သူဘာမှပြန်မပြော သူငယ်ချင်းတွေရဲ့စေတနာကို သူ အားနာသွားမိရပြန်၏။ မြတ်မို ပြုံးကာ ဝင်ပြောသည်။

"မင်းတို့ နှလုံးသားချင်း အဆင်ပြေသွားတော့မှ Heart Em ချင်း ကြိုက်သလောက် ဆက်သွယ်ကြကွာ၊ ငါတို့ ဘာမှဝင်ပြော မလိုတော့ဘူး"

နောက်ဆုံး သူလျှော့ကိုယ်တင်းနှင့်ပင် A4 ဆိုဒ်တစ်ဝက်စာ ရေးခွင့်ရသွား၏။ ဧရိယာ ကျဉ်းသွားသဖြင့် ထိရောက်မှု အရှိဆုံး စ လုံးတွေကိုသာ စိုးချိန် ရွေးချယ်၍ ရေးရသည်။

စာရေးပြီးတော့ သစ်ခက်အလာကို စောင့်ကြရ၏။ ပေါ် ထင်ထင်တော့ မဟုတ်။ ဒီနေ့ တကယ်စမှာဆိုတော့ သစ်ခက်က မရိပ်မိရလေအောင် သစ်ခက် မမြင်ရသောနေရာ အတော်ဝေးဝေး သစ်ခက်ကို ဘယ်လိုလဲဆိုတာ ကြည့်ရသည်။

သူငယ်ချင်းများ မပါသော်လည်း သစ်ခက်သည် ပထမအ အင်္ဂါနေ့တုန်းကလို တုန်လှုပ်နေခြင်းမျိုး မရှိ။ သူ့ကိုလည်း မတွေ့ သူမလိုက်တော့ဆိုတာက စိတ်ချယုံကြည်သွားဟန်တူ၏၊ ခပ်အေးအေး လျှောက်ကာသွားသည်။ စိုးချိန် သူငယ်ချင်းတွေကို ကြိ လိုက်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ တစ်မနက်ခင်းလုံး စာလည်း ကောင်းကောင်းမသင်နိုင်၊ ကိုကောင်တွေအုပ်စုလို ဟေးဟေးဟားဟား ပျော်လို့လည်း မရ။ ကာယ ဆရာခင်နှင့်ဘေးလူ ဒီလောက်တော့ ကွာမည်ဟု ထင်သည်။ နေ့လယ် သစ်ခက်တို့ အတန်းပြီးချိန်ထက် ဆယ်မိနစ် စောကာ သူတို့ မာလာထိပ် မှတ်တိုင်သို့ ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ အောင်ခန့်၊ မြတ်ဆွေနှင့် မြတ်မိုးတို့ က မှတ်တိုင်ထဲမှာ ကြိုတင်နေရာယူထားကြသည်။ သူကတော့ သစ်ခက် မမြင်ရလေအောင် ဘုတ်ကလပ်ထဲမှာ ဝင်ကာပုန်းနေရ၏။

ဂျပ်စင်ရှေ့ ဝင်ပေါက်မှ သစ်ခက်နှင့် ကောင်မလေးတစ် ယောက် အတူစကားပြောရင်း ထွက်လာတာကို မြင်တော့ သူ ရင်ပူကာ သွား၏။ ဘုရား. . . သစ်ခက်အပြင် နောက်တစ်ယောက် အဖော်တစ် ယောက်သာ ပါလာလျှင် သူတို့အစီအစဉ် ပျက်ပြီ။ သစ်ခက်က ကောင်မ လေးနှင့် ရယ်ကာမောကာ အတူလျှောက်လာနေသည်။ မာလာမှတ်တိုင် ဘက်သို့ ကူးသည့်မျဉ်းကြားကို ရောက်တော့မှ ထိုကောင်မလေးနှင့် လမ်း ခွဲကာ သွား၏။ ရင်ထဲမှာ ပင့်ချီထားရသော သက်ပြင်းကို ချရင်း ခိုးချိန် အခုမှ အသက်ရှုနိုင်လေသည်။

"ဩော်. . . ဒီက ဒီကျောင်းက ကျောင်းသူထင်တယ်နော်"

"ဟုတ်တယ်. . . ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဟို. . ဟို. . ကျွန်တော်တို့ကလည်း ဒီကျောင်းက ကျောင်းသား တွေပါ"

"အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲ၊ အူကြောင်ကြောင် လာမလုပ်နဲ့နော်"

"အာ. . ဟာ. . မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ၊ ဟော့ကောင် အသာနေစမ်း၊ ဒီလိုခင်ဗျ. . . ကျွန်တော်တို့က နယ်က ကျောင်းသားတွေဆိုတော့ ကား စီးအတတ်လို့ပါ ဘယ်ကားက ဘယ်ရောက်မှန်းကို မသိတာ၊ အဲဒါ အကူ အညီ တောင်းချင်တာပါ"

"ရှင်တို့က ဘယ်သွားချင်လို့လဲ"

ခိုးချိန် ဘုတ်ကလပ်ထဲက အသာထွက်ကာ ကားမှတ်တိုင် နောက်မှ ကြော်ငြာဆိုင်းဘုတ်ကို ကွယ်ရင်း သစ်ခက်ညှပ်ထားသော ပိုက်ဆံကို ယူရန် ကြိုးစားနေပြီ ဖြစ်သည်။ အရေးထဲ သစ်ခက် လက်မောင်းကို ဟန်ချီကာ စကားပြောနေသဖြင့် ပိုက်ဆံကို ယူလို့မရသေး သူ့လက်တွေ တုန်ယင်ကာ နေ၏။

"ဟို. . . ကျွန်တော်တို့ သွားချင်တာ ချော်တွင်းဝကိုပါ"

"ရှင်"

"ဟာ. . . ဟော့ကောင် ချော်တွင်းဝ မဟုတ်ပါဘူးကွ၊ ချော်တွင်း ကုန်းဆင်းဆိုလားဘာလားပါ"

"ဒီမှာ. . . ချော်တွင်းဆိုတာ ကုန်းဆင်းမရှိဘူးကွ၊ အဝပဲ ရှိတာ"

"ဟော့ကောင် လိပ်စာဖြန့်ကြည့်ကွာ၊ ချော်တွင်းဝ ဆိုတာ ဟုတ်ကို မဟုတ်ဘူးကွ"

ဇာတ်တိုက်ထားသည့်အတိုင်း အောင်ခန့်က သူ့အကျီအိတ် ထဲမှာ စာရွက်ပေါင်းစုံကို ထုတ်ကာ လျှောက်ရှာ၏။ သစ်ခက်လည်း ကောင်တွေ လေကြောမှာ မျောကာသွားတုန်း သူ အောင်မြင်စွာ ပိုက်ဆံ ကို ထုတ်ယူသည်။

"အဲဒီစာရွက် မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ မင်းမှတ်တာ စာရွက်သေးသေး ကလေးပါ"

"ဟော. . . ဒီမှာ ဒီမှာ တွေ့ပြီ၊ ဒီမှာကြည့်. . ကြည့်"

သစ်ခက် စိတ်ဝင်တစား ကြည့်တုန်း သူ့စာကို အသေအချာ ပြန်ထည့်နိုင်ခဲ့လေသည်။

"ဩော်. . . ရှင်တို့ဟာက ချော်တွင်းဝ မဟုတ်ပါဘူး ချော်တွင်း ကုန်းဆင်းလည်း မဟုတ်ပါဘူး. . . ချော်တွင်းကုန်းပါ ချော်တွင်းကုန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီဘက်က စီးလို့မရဘူး၊ ဒါ. . . ရန်ကုန်နဲ့ တာမွေဘက် သွားတာ၊ ဟိုဘက်မှတ်တိုင်ကနေစီး"

စိုးချိန်က သူ့အလုပ်တာဝန်ကျေပြီဖြစ်ကြောင်း အချက်ပြကာ အသာလစ်သည်။ ခုနက ကြောက်လွန်းသဖြင့် တဒုတ်ဒုတ် ခုန်နေသော ရင်သည် အခုတော့ ဝမ်းသာလုံးဆို့ကာ ရင်ခုန်သံကိုပင် ပျောက်ကာသွား၏။

"ကျေးဇူးပါပဲဗျာ. . . ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း စိုးချိန်ဆိုတဲ့ကောင်ရဲ့ဦးလေး နာရေးကို သွားမလို့ပါ၊ ကူညီတာ ကျေးဇူးပဲနော်"

"ရပါတယ်"

စိုးချိန်. . . ဟု စိတ်ထဲက ရေရွတ်၏။ သို့သော် စိတ်နှင့် ကျေနပ်စွာ ရေရွတ်သော အသံသာဖြစ်သည်။ Air Con. Bus တစ်စီး ထိုးရပ်သဖြင့် သစ်ခက် ကျောပိုးအိတ်ကလေး လွယ်ကာ တက်သွားတော့ သူတို့နောက်ပေါက်မှ အသာတက်ခဲ့သည်။ ဒီပုံစံအတိုင်းဆိုလျှင် သူတို့ အော်ဝရေရှင်းက ရှစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်း အောင်မြင်သွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

သစ်ခက်က တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပင် ခုံအပေါ်မှာ တပ်ထားသော ထတ်တိုင်တွင်းကလေးကို ကိုင်ကာ ကားစီးလာသည်။ ဘာတွေများ တွေးနေသလဲ သစ်ခက်ရယ်။ မင်းကျောပိုးအိတ်ကလေးရဲ့အပေါ်မှာ ငါ့ရင်ခုန်သံတွေ ပါတယ်လေ။

ထိုအချိန်တွင် သူတို့ ရင်ခုန်ရသောအသံမှာ စပယ်ယာ၏အသံပင် ဖြစ်၏၊

"တဲ. . . အားလုံး ဆယ့်တစ်ယောက် တက်တယ်နော်၊ ကိုယ့်အထိစိတ်နဲ့ကိုယ်ထုတ်ပေး၊ လက်တို့ပြီးတော့ မတောင်းချင်ဘူး၊ မှန်ဝါးဝါးထုပ်မနေပြာနဲ့ တဲ. . . ကိုယ့်ဆရာ၊ ဒီအပေါက်ကလေးနဲ့ လုပ်စားနေရတာပါဗျာ စီးသွားအဖျက်ပါနဲ့ အိမ်မှာ မိဘတွေလည်း စိတ်ဒုက္ခ မရောက်

အောင် အထဲတိုးဝင်လိုက်၊ ပြီးရင် တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ခတ်လိုက်သလို ကပ်ထား၊ နှစ်ယောက်လား. . . ခဏလေး တစ်ဆယ်ပြန်အမ်းမယ် ကဲ. . . ခြောက်ယောက်ကျန်သေးတယ်ဗျာ. . . လုပ်ကြပါ"

ကိုရွှေစပယ်ယာက ပါးစပ်တရစပ် အော်ရင်း လှမ်းပေးသမျှ ပိုက်ဆံတွေ သိမ်းကြုံးကာ သူတို့နောက်ပေါက်သို့ တိုးကပ်လာ၏ ပြီးတော့မှ လက်ထဲက ပိုက်ဆံတွေကို လုံးချေထားရာမှ ပြန်ဆန့်တ ထပ်သည်။

"ဟာ. . ."

စပယ်ယာက ပိုက်ဆံတွေကို ဖြန့်နေရာမှ အံ့ဩကာ သွားသည် သူ့လက်ထဲမှာ ရောက်နေတာ ပိုက်ဆံမဟုတ်။ စာတစ်စောင်၊ ဒီစာက ခုနကျောပိုးအိတ်နဲ့ ကောင်မလေးထဲက ရတာဆိုတာ သူမှတ်မိသည်

"အချစ်ကလေး. ."

"နေ့စဉ် ကိုယ်မြတ်နိုးစွာ မင်းကို ချစ်နေမိတယ်ကွာတဲ့"

"မင်းနဲ့ကိုယ် နေ့စဉ်ဆုံတွေ့မှုရဲ့. . အ. . အ. . ဝု. . . ဝု. . . ဟေး. . . ဦး. . ဝေ. . . ဟ. . ဟ"

အသံထွက်ကာ စာကို ဖတ်နေသော စပယ်ယာကို အချိန် တလေး စိုးချိန်တို့အုပ်စုက ဝိုင်းဆွဲကာ ပါးစပ်ကို ပိတ်လိုက်ရခြင်း ဖြစ်၏၊ ဘာမှန်းမသိသဖြင့် အတင်းရုန်းကန်နေသော စပယ်ယာကို အတင်းတ တာ ရှင်းပြရသေး၏။

"ဟေ့လူ. . . ဒါ. . . ကျုပ်တို့စာ၊ မှားပြီး ခင်ဗျားဆီ ရောက်သွားတာ၊ ဒီစာအတွက် ပိုက်ဆံကို ကျုပ်တို့ စိုက်ပေးမယ်. . . ဟုတ်ပြီလား နားလည်တယ်နော်"

"မဟုတ်ဘူးဗျ၊ ဒါ. . . ကျွန်တော့်ကို ပေးတဲ့စာ"

"ဟာ. . . ဘယ်ကလာ ဟုတ်ရမှာလဲဗျား ကျုပ်တို့စာပါ ဆိုနေ

www.burmeseclassic.com

ပါတယ်. . . စိတ်ချ"

"ဒီမှာ. . . ဒီစာအတွက်က တစ်ဆယ်၊ ကျုပ်တို့လေးယောက်က လေးဆယ်ဟုတ်ပြီလား၊ ရှေ့မှတ်တိုင် လှည်းတန်းပါတယ်၊ ဒါပဲ"

"ရှုပ်နေတာပဲဗျာ. . . လက်ထဲ ရောက်တာကိုလည်း အတင်း လုလိုလုနဲ့ ဘာတွေမှန်းကို မသိဘူး၊ လှည်းတန်းပါတယ်ဟေ့၊ လူရှုပ်တွေ ဆင်းမယ်"

ကားထွက်သွားတော့ သစ်ခက်ကတော့ ဘာကိုမှ မသိစွာ အေးချမ်းငြိမ်သက်လျက် ပါကာသွား၏။ ကားအောက်ကို ရောက်တော့ သူတို့အားလုံး တောက်တခတ်ခတ် လည်တခါခါနှင့် ရှိကြသည်။ နောက်ဆုံးအဆင့်ကို ရောက်မှ သူတို့ကြိုးစားသမျှ အလဟဿ ဖြစ်ရသည် တေ့တ်လား။

သစ်ခက်ကလည်း လွန်လွန်းအောင်ကို အ,သည်။ စာနှင့်ပိုက်ဆံ တိုပင် သတိမထားမိဘူးတဲ့လား။ စိတ်ရှင်းသူပီပီ ပေးနေကျအတိုင်း ပေးတာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

"ငါတို့ ကံကောင်းတာ တစ်ချက်ကတော့ ဒီကိစ္စ ဖြစ်သွားတာကို သစ်ခက် လုံးဝမသိတာပဲကွ"

"အေး. . . ငါတို့ မအောင်မြင်လိုက်ဘူး၊ ဘာမှလည်း မဆုံးရှုံးဘူး သရေပဲ"

"ငါကတော့ တုန်လှုပ်မှုတွေ ရင်ခုန်သံတွေ ဆုံးရှုံးတယ် သူငယ်ချင်း"

ထိုစကားတိုသာ စိုးချိန် ပြောနိုင်လေတော့သည်။

အခန်း(၂)

"နင်က သူတို့ ပေးတာဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ် သိလဲ"

"စပါယ်ယာက ပြောပြတာပေါ့ဟ၊ ဒီကောင် ငါ့ကို လက်လျှော့ သွားပြီ ထင်နေတာ၊ ဒုက္ခပါပဲဟာ. . . နင်တို့ မရှိတဲ့နေ့ဆို ဒီကောင် ထပ်လိုက်ရင်တော့ ငါတစ်ယောက်တည်း ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ"

သစ်ခက် တကယ်စိတ်ညစ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒီငါးဆယ်တောင် သူ့အနားရောက်လာလျှင် ရင်တုန်သလိုလို ကြောက်သလို ရှက်သလို သည့် စိတ်လှုပ်ရှားရသောဒဏ်ကို သူမခံစားနိုင်။ တစ်ယောက်တည်း ဆိုတော့ အားကလည်း ငယ်သည်။

"ငါတို့လည်း ကျူရှင်ပြီးတာနဲ့ ကျောင်းကို တန်းလာတာပါ ဗိုက်ဆာတာတောင်မှ ကျောင်းရောက်မှ စားကြရတာ"

"နင်တို့ မရှိတော့ ပိုအားငယ်တာပေါ့ဟာ၊ ဒီတော့ ဆရာကြီး ပညာပေးဖို့ ငါ့ကို တစ်ခုခုလောက် သင်ပေးထားခဲ့ကြပါဦး နင်တို့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာနည်းတွေ ရှိသေးလဲ”

မေစိုးက ပြုံးကာ သစ်ခက်အနားသို့ စွေ့ခနဲ ရောက်လာသည်။ သူတို့အုပ်စုထဲမှာ မေစိုးက အသွက်ဆုံး။ ယောကျ်ားလေးတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ အတွေ့အကြုံလည်း အများဆုံးဖြစ်သည်။

“အမလေး. . . ငါ့ကိုမေး၊ မေစိုးမှာ ယောကျ်ားလေး ရှောင်နည်းနည်းပေါင်းတစ်သန်းလောက် ရှိတယ်၊ စာအုပ်တောင် ထုတ်လို့ရသေးတယ် သိလား၊ ယောကျ်ားလေးဆိုတာ ရှောင်ဖို့ အရမ်းလွယ်တာ၊ အမိခံဖို့သာ ခက်တာဟ. . . သိလား”

“ပေါက်ကရတွေ မပြောစမ်းပါနဲ့ မေစိုးရာ၊ သစ်ခက် ဘာလုပ်ရမလဲဆိုတာပဲ ပြောစမ်းပါ”

“ဒီလိုကွာ. . . ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဘယ်ယောကျ်ားလေးပဲဖြစ်ဖြစ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်နောက်ကို ရည်းစားစကားပြောဖို့ လိုက်ကြတဲ့အခါ ကြောက်ကြောက်နဲ့ လိုက်ကြတာချည်းပဲ၊ အဲဒါကို ငါတို့က သိထားရမယ်၊ မင်း ဘာမှမကြောက်နဲ့ သစ်ခက်၊ သူကြောက်နေတယ်ဆိုတာကိုပဲ စွဲနေအောင် မှတ်ထား”

“ဟုတ်ပြီကွာ. . . ကိုယ်က ဘာလုပ်ရမလဲ”

“ပတ်ဝန်းကျင်ကို အသုံးချရမှာပေါ့ကွ၊ သူလိုက်ပြီး မင်းအနားကိုရောက်ပြီဆိုရင် ဘာမှမပြောနဲ့ဦး၊ အသာလေး တိတ်တိတ်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ အားလုံးတွေကို စုထား၊ လူထူထူနား ရောက်မှ ဆတ်ခနဲ ရပ်ပြီး ဘာဖြစ်နေတာလဲ. . . လို့ တအားကြုံးအော်လိုက်”

ထင်မှတ်မထားဘဲ မေစိုးက ကြုံးအော်သဖြင့် သစ်ခက်တို့အားလုံး သန့်တာသွားကြ၏၊ မေစိုးက တဟဲဟဲ ရယ်နေသည်။

“အခု မင်းတို့ လန့်သလို ဒီကောင်လည်း ကြောက်ပြီး လန့်သွားလိမ့်မယ် ပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေက မင်းတို့ကို လှမ်းအကြည့်မှာ ခပ်

တည်တည်သာ ထွက်လာခဲ့၊ ဒီကောင် မင်းနောက်လည်း ဆက်မလိုက်တော့ဘူး၊ သူ့ကို ဝိုင်းကြည့်ကြတဲ့မျက်လုံးတွေကြောင့် ဒီကောင် အဲဒီနေရာမှာလည်း ငါးစက္ကန့်တောင် မနေရဲတော့ဘူး၊ လစ်ရော. . . ဟုတ်ပြီလား”

“ဟား. . . နင်တို့ ရှိရင်တော့ အော်ရဲတာပေါ့၊ တစ်ယောက်တည်းဆိုရင် မအော်ရဲဘူး၊ ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး”

“သစ်ခက်ကလည်းဟာ. . . ကိုယ်တို့ ရှိနေရင်တော့ မင်းတောင်အော်စရာ မလိုတော့ဘူး၊ ကိုယ်တို့အားလုံး ဝိုင်းတွယ်လို့ ဒီကောင် အမှုန့်စုတ်ဖွားတောင် ဖြစ်သွားဦးမယ်၊ အခုဟာ တစ်ယောက်တည်း ကာတွင်နည်းကို မေစိုးက ပြောပြနေတဲ့ဟာကို”

ချောစုက အားမလိုအားမရနှင့် ဝင်ကာပြော၏။ သစ်ခက် စိတ်ထဲမှာ မေစိုးပြောနေတဲ့ အစီအစဉ်ကို လိုက်လုပ်ကြည့်နေမိသည်၊ သေချာ၏၊ သူအော်ရဲမှာ မဟုတ်။

“အဲဒါ ထားဟာ. . . နောက်တစ်နည်း ပြောဦး၊ လက်ကိုင်ပုဝါနဲ့ ပညာပေးသလို အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ ပြီးမယ့် နည်းလမ်းတောင်းမျိုး ပြော”

သူငယ်ချင်းသုံးယောက် ငြိမ်သွားကြပြန်၏။ သစ်ခက်အတွက် သူတို့မှာ ရှိသမျှ ဉာဏ်အနီတွေ၊ ဉာဏ်အဝါတွေ၊ ဉာဏ်အပြာတွေ ထုတ်နေကြပြန်သည်။ မနေ့ကလိုမျိုး သူ မသိအောင် ရည်းစားစာ ထေးသွားတာဆိုရင် ကိစ္စမရှိ။ နောက်က လိုက်ပြီး မျှော်တွယ်သလို တွယ်ကာ စကားပြောခံရမှာကိုတော့ သစ်ခက် ကြောက်တာ အမှန်ပဲ ဖြစ်သည်။ မနေ့က ကိစ္စ အဆင်မပြေသဖြင့် ဒီတစ်ကြိမ်တော့ ပိုပြင်းပြင်းထန်ထန် ကြံစားလိမ့်မည်ဟု သစ်ခက်စိတ်ထဲမှာ သိနေသည်၊ ကိုယ့်မှာ နည်းလမ်းကောင်း မရှိရင် ဒုက္ခ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဆွေ အကြံတစ်ခု ပေးမယ်ကွာ၊ မေစိုးနည်းထက်တော့ ပိုကွန့်မြေ ရတယ်၊ ထုံးစံအတိုင်းပဲ မင်း သူ့ကို ဂရုမစိုက်နဲ့၊ သူကြိုက်တာ ပြောပေ့စေ၊ ရှိတယ်လို့ကို မထင်နဲ့"

"မထင်ဘူးဟ. . . ဂရုကို မစိုက်ဘူး၊ ဒါတော့ ရတယ်"

"ဒါပေမယ့် ကိုယ်က လူများများ ရှိတဲ့နေရာကိုတော့ သွားနေရမယ်၊ အဲဒါ ပထမအချက်ပဲ"

"ဟာ. . . လူများတော့ ပိုရှက်စရာ မကောင်းဘူးလား"

"မရှက်နဲ့လို့ ဆွေ ပြောပြီးပြီပဲ၊ လူများလေ ဆွေတို့အတွက် အခွင့်အရေး ပိုရလေပဲ. . . သိလား"

သစ်ခက် တစ်ချက်စဉ်းစားသည်။ ဒီငါးဆယ်ကောင် အနား ရောက်လာလျှင် သစ်ခက် မျက်စိထဲမှာ ဘာကိုမှ မမြင်ရတော့။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ပျောက်သွားတတ်သည်။ ဒါပေမယ့် ကြိုးစားရမှာပဲဟု တွေးရင်း၊ ရှက်ဖို့ကောင်းတာ ငါမဟုတ်ဘူး. . . ဒီကောင်ဟု စိတ်ထဲမှ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားပေးလိုက်ရသည်။

"ဟုတ်ပြီကွာ. . . လူများများရှိတဲ့နေရာကို သွားမယ်၊ ကဲ. . ."

ဆွေက သဘောကျစွာ ပြုံးကာ လက်ဖျောက်တစ်ချက် တီးသည်။

"ဟုတ်ပြီ. . . အဲဒီလူတွေထဲမှာ ကိုယ်နဲ့ မျက်မှန်းတန်းမိတဲ့လူကို အေးအေးဆေးဆေးရှာ၊ ဒါမှမဟုတ် ဆရာ ဆရာမ တစ်ယောက်ယောက် [illegible] တွေ့တာနဲ့ အဲဒီလူ ရှိတဲ့နေရာကို သွား၊ ဒီကောင့်ကို ဂရုကို [illegible]နဲ့ အဲဒီလူနဲ့ အနီးဆုံးကို ရောက်ရင် လှမ်းနှုတ်ဆက်၊ ပြီးတော့ [illegible]ပြော. . . ဒါဟဲ ဒီတောင် ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ဘူး၊ ကိုယ် [illegible] ထွေ့်ခယ်ဆိုတာတို ဒီတောင်သာ ကြုံမသိစေနဲ့. . . အိုကေနော်"

အင်း. . . ဒီနည်းတလေးတ မဆိုးဟု သစ်ခက် တွေးရသည်။

"ဘယ်သူ့ကိုမှ မတွေ့ရင် ဘယ်နဲ့ လုပ်မလဲ"

"သစ်ခက်ကလည်းကွာ. . . သူငယ်ချင်း ဘယ်သူ့မှ မတွေ့လည်း ဆရာတစ်ယောက် တွေ့ရင် ရပြီကွာ၊ မင်းနဲ့ သိစရာ မလိုဘူး လှမ်းနှုတ်ဆက်ပြီး အသာ,သာ လိုက်သွား၊ ပြီးရင် ရှင်းပြ၊ အားလုံး မင်းကို နားလည်ပေးလိမ့်မယ်၊ နောက်ဆုံး ကုန်ကုန်ပြောမယ်ကွာ. . . ဘယ်သူ့မှ မတွေ့ရင် နီးရာ Department ထဲသာ ဝင်ချသွား၊ အဲဒီမှာ ဆရာမတွေ ရှိမှာပဲ၊ ဒီကောင် ဆက်ကို မလိုက်ရဲတော့ဘူး. . . သိလား"

ဒီလိုဆိုတော့ အလွယ်ကလေးပါလား။ သစ်ခက် အခုမှ ပြုံးရင်နိုင်သည်။ လက်နက်အပြည့်အစုံ တပ်ဆင်ထားပြီးသော စစ်သားတစ်ယောက်လိုလည်း မိမိကိုယ်မိမိ ပို၍ယုံကြည်လာမိသည်။

ငါးဆယ်ကောင်. . .

သတ္တိရှိရင် မင်းလာခဲ့စမ်း. . . ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အသေအချာ ပြောရင် ရေတမာတောမှာ ဖွေရှာသော မဒီတလေးတွေကလည်း မရှိ"

"အဲဒါဆိုလည်း သေပါရော. . . သေပါရောလို့ပဲ အော်နေပေါ့ကွာ"

"မရေရာတဲ့သဘောမှာ ဝေဒနာတောထဲ လဲတဲ့အကြောင်းလည်း ပြောပါဦး"

"ဒေသနာ စောတယ်လို့ ပြောချင်လည်း ပြောကြကွာ၊ ငါကတော့ ရေမှာတကြော ပြောရဦးမှာပဲ"

"ဩော်. . . မခေပါသော အပြောတွေနဲ့ နေပါသော ငပေါရယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့"

အောင်ခန့် ခေါင်းတို ကုတ်သည်။ ဘာဆက်ပြောရမှန်း မသိတော့ဟန် တူ၏၊ ဒီကောင်တွေ ကာရန်စပ်ကာ စကားပြောနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ စဉ်းစားချိန် မရ။ တစ်ယောက်ပြောပြီးတာနဲ့ နောက်တစ်

ယောက်က ချက်ချင်းပြောရသည်။ နောက်ဆုံး မပြောနိုင်တဲ့ကောင်က လက်ဖက်ရည်တိုက်ကြေး ဖြစ်၏။ ဘိုင်ကျသည့်အခါ လုပ်နေကျ လော[illegible] ကြေးစားကြေး ဖြစ်သည်။

"ဟေ့ကောင်. . . ကြာတယ်ကွာ"

"ရပြီ. . . ဇဝေဇဝါတကြော ရှေ့ရှာသော ငပေါပါခင်ဗျ"

မြတ်မိုး မျက်လုံးပြူးကာ သွား၏။ အောင်ခန့်ပြီးတော့ [illegible] အလှည့်ဖြစ်သည်။ အံကိုကြိတ် လည်ကိုစောင်းကာ စဉ်းစားသည်၊ ဒီပွဲမ[illegible] စိုးချိန်က မပါသဖြင့် အေးအေး၊ သူတို့ ကာရံထပ်တာကို ခံစားလို့ရ[illegible]

"ဟဲ. . ဟဲ. . . အဖြေဟာ ငေါ်တောငေါ်တောနဲ့ပဲ ထွက်မှာနေ[illegible]

မြတ်ဆွေ ပြုံးသွားပြန်သည်။ အောင်ခန့်က နာရီကို ကြည့်နေ၏။ စက္ကန့်နှစ်ဆယ်ထက် ပို၍ ဘယ်သူမှ မစဉ်းစားရ။

"ဟား. . . ဟား. . . အဖေဟာ မချာပေမယ့် ဟောဒီနေ[illegible] တစ်ကြောမှာတော့ ငါ့အတွက် ဖြေစရာတွေ ပေါပါတယ်"

အောင်ခန့် သူ့နဖူးကို သူရိုက်ကာ ပက်လက်လန်ကာသွား[illegible] ခဏငြိမ်နေပြီးမှ. . .

"ပေါ. . . ဟာ. . . ဟော. . ဟိုမှာ သစ်ခက်လာနေပြီကွ"

အောင်ခန့် ပြရာကို ကြည့်တော့ ဟုတ်သည်။ သစ်ခက် လာနေပြီ။ စိုးချိန်က သူတို့စကားဝိုင်းထဲ မဝင်ဘဲ ဆေးပေါ့လိပ် ဖွာကာ သစ်ခ[illegible] ကို စောင့်နေခြင်းသာဖြစ်၏၊ အခု သစ်ခက် လာနေပြီ။

"ဟေ့ကောင် မရဘူး၊ မင်း. . . ဟေ. . ဟာ. . . [illegible] အဓိပ္ပါယ် မရှိဘူး၊ မင်းတိုက်. . . ဒါပဲ"

"ဘာလို့ အဓိပ္ပါယ် မရှိရမှာလဲ၊ သစ်ခက် လာလို့ [illegible] လေ. . . ရတယ်"

"မရဘူး ဟေ့ကောင်၊ စိုးချိန်က ငါတို့ဝိုင်းထဲ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သင်ခတ် လာတာ တာရန်နဲ့ မဆိုင်ဘူး၊ မင်း ကာရန်လည်း ဘာမှမချိတ်မိဘူး မင်းတိုက်. . . ဒါပဲ"

"ဘာလို့ တိုက်ရမှာလဲကွ. . . ရတယ်"

စိုးချိန် ဒီဝိုင်းထဲကို ဘာစကားမှ ဝင်မပြောတော့ဘဲ ထွက်လာခဲ့သည်။ သစ်ခက်က သူ့ကို ထရပ်ပြီး ထွက်ကတည်းက တွေ့ထားပြီးသား။ ဒီနေ့တော့ သူ့ရင်ထဲမှာ ရှိနေတာတွေကို ပြောပြလိုက်မည်ဟု အားတင်းတာ ထားရင်း သစ်ခက်နောက်က အသာကပ်ကာ လိုက်လာခဲ့သည်။

သစ်ခက်ကတော့ ပထမ ရှက်ခြင်း၊ ဒုတိယ ကြောက်ခြင်း၊ ထိုနှစ်ဝါးတ ဝေးသော ခံစားမှုအရ ရင်တုန်ခြင်း၊ နောက်မှာ ငါးဆယ်တောင် ရောက်နေပြီဆိုသောအသိသည် သူ့နှလုံးသားကို မွှေနှောက်ကာ သူဦးနှောက်ထဲက ဖောက်ထွက်ကာ သွား၏။ ရင်တွေ တုန်နေသည်။ အသိဉာဏ်က ဟာလာဟင်းလင်း။ ဟိုကောင်တွေ ပြောခဲ့တာ ဘာတွေမှန်း မသိ၊ အသိစိတ်ကို အတင်းစုပြီး စဉ်းစားတော့မှ မှတ်ထားခဲ့သော စကားသံတစ်ခုကို ကြားသည်၊ လူများများ ရှိတဲ့နေရာကို မြန်မြန်သွားတဲ့။ လူများများ ရှိရာကို လှမ်းကြည့်တော့ ဘာကိုမှမမြင်။ ထင်ရာကိုသာ ရှုတ်သွားရတော့၏။

"ဒီလောက်မြန်မြန်သွားနေမှတော့ သစ်ခက်ရယ်. . . အပြန်အလှန် စကားတွေကို ဘယ်လို အမှန်အကန် ကြားရတော့မှာလဲ"

ပြောပြီးပြီးချင်း စိုးချိန် ကိုယ့်နှုတ်ကိုယ် အရင်ပိတ်ရ၏။ ဟိုကောင်တွေရဲ့တာရန်စကားတွေက သူ့ပါးစပ်ထဲ ရောက်ကုန်ပြီ၊ သူသည်း ကြောက်လန့်ရင်တုန်သောစိတ်နှင့် ပါးစပ်ထဲမှာ ရှိတာတွေကို ပြောချလိုက်ခြင်းဖြစ်၏၊ သစ်ခက်ကလည်း သူ့ရှေ့မှာ မပြေးရုံတမယ် သင်္ချိုင်း အတင်းလျှောက်တာနေသည်။

"သစ်ခက်. . . သစ်ခက်. . . ချစ်လျက်နဲ့တော့ မပြေးပါနဲ့ကွာ၊

ဟာ. . . ဒုက္ခပါပဲ၊ Sorry နော်၊ သစ်ခက်ကို ပြောချင်တာ ဒါတွေ မဟုတ်ဘူး၊ ဟိုတစ်နေ့က ကိုယ်ပေးလိုက်တဲ့စာကို သစ်ခက်က ဘာလို့ စပယ်ယာကို ပေးလိုက်တာလဲ"

သစ်ခက်အမြင်မှာ ဘယ်သူ့မျက်နှာမှ မသဲကွဲ။ ကြောက်လွန်းသည့်ဇော ကပ်နေတော့ ဘာကိုမှ မမြင်။ ဒီကောင်တွေ ပြောလိုက်တာက အသိတစ်ယောက်ရှာ၊ မရရင် ဆရာတစ်ယောက်ရှာ၊ မရရင် Department တစ်ခုခုရှာ။ နောက်တစ်မျိုးက ရပ်ပြီး. . . . 'ဘာဖြစ်နေတာလဲ' လို့ ကျယ်ကျယ်အော်။ ငါ. . . ဘာလုပ်ရမလဲ၊ ငါ. . . ဘာလုပ်ရမလဲ။

ထိုစကားသံသာ သစ်ခက်နားထဲမှာ စွဲကာနေ၏။

"သစ်ခက်ရယ်. . . ကျွန်တော့်ကို အဲဒီလို ဂရုမစိုက် ပုံကြီးနဲ့ ဘာစကားမှ မပြောဘဲတော့ မနေပါနဲ့၊ တစ်ခုခုတော့ ပြောပါ"

ငါးဆယ်ကောင် နံဘေးနားက ပြောနေပုံအရ ဆိုရင်တော့ ဟိုကောင်တွေ ပြောတာနဲ့ တော်တော်တူနေပြီ။ ဟိုကောင်တွေ သင်ပေးထားသလို ရပ်ပြီးအော်လိုက်ရင် ကောင်းမလား။ အတွေးထဲ ချီတုံချတုံ ဖြစ်နေတုန်းမှာ ဆရာ့ကို သွားတွေ့၏။ ဆရာဦးဉက္ကာ. . .။

သစ်ခက် အရမ်းဝမ်းသာကာ သွားသည်။

ဆရာက သူရှိရာသို့ တူရူလာကာနေ၏၊ သို့သော် ဆရာက ခေါင်းကို ငုံ့ကာချထားသည်။ သစ်ခက်ကိုများ လှမ်းကြည့်လိုက်ရင်တော့ 'ဆရာ. . . ဆရာ' ဟု အော်ကာ အပြေးသွားလို့ ရသေးသည်၊ မထူးတော့ပါဘူး. . . 'ဘာဖြစ်နေတာလဲ' ဟု ကျယ်ကျယ်အော်လိုက်ရင်လည်း ဆရာက လှမ်းကြည့်မှာပါပဲ။ အဲဒီတော့မှ ဆရာထံ ပြေးသွားရင် ကောင်းမလား။

"သစ်ခက်. . . ကိုယ့်ကို စကားပြန်ပြောဦးတွာ"

ငါးဆယ်ကောင်က သူ့နောက်မှ လိုက်နေရာမှ ထူးခြားသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထဝ်လာပြီဖြစ်သည်၊ လူထူထူထဲ သွားမိတော့ ရှက်စရာက ပိုကောင်းနေ၏၊ သစ်ခက် ဘာလုပ်ရမှန်း မသိတော့။

"သစ်ခက်"

ငါးဆယ်ကောင် သူ့ပခုံးကို လာတို့ကာ ခေါ်သည်၊ သစ်ခက်ရင်အမြင့်ဆုံး တုန်သွားကာ အားရပါးရ အော်ပစ်လိုက်သည်။

"ဆရာ. . . ဘာဖြစ်နေတာလဲ !!!"

ဆရာဦးဥက္ကာ ခဏတော့ ကြောင်ကာသွားသည်၊ အသံလာရာထံသို့ လှမ်းကြည့်တော့ သစ်ခက်။ ဦးဥက္ကာ ကောင်းကောင်းမှတ်မိပါသည်၊ မနေ့ကပဲ သူ့ထံသို့ လာကာ သူမ ကျူရှင်မယူကြောင်း ပြောကာ စာတွေ မေးသွားသေး၏။ သူက ဘာဖြစ်နေလို့ သူ့ကို လှမ်းအော်ရတာလဲ၊ ဝတ်ထားသော တိုက်ပုံကို ငုံ့ကြည့်သည်၊ တိုက်ပုံက အတည့်ပါပဲ၊ တိုက်ပုံကို မကြာခဏ ပြောင်းပြန်ဝတ်တတ်သဖြင့် သူ့ကို အလုပ်သင်ဆရာမကလေးတွေက ရယ်ပေါင်းများလှပြီ၊ ပုဆိုးကို ကြည့်တော့လည်း ဝုံမှန်ပါပဲ၊ ဘာကြောင့် ငါ့တပည့်က အော်ရသနည်း။ သစ်ခက်ကတော့ သူ့တို ကြည့်ကာ အော်နေတာ သေချာပါသည်။

"သမီး. . . သစ်ခက်၊ ဆရာ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

ဆရာဦးဥက္ကာ ပြောရင်းနှင့် သစ်ခက်အနားသို့ ရောက်ကာသွား၏။

"ဟို. . . ဆရာ၊ ဟိုဟာလေ. . . ဆရာက ဟို. . . သူ ဆရာ၊ သူ သိလား၊ သစ်ခက် သွားတော့မယ် ဆရာ"

ဆရာ ရောက်လာလာချင်း ဘာတွေမှန်းမသိ ပြောကာ သစ်ခက်တ ထွက်သွား၏၊

ဆရာတ ကြောင်တာ ကျန်ခဲ့သော စိုးချိန်ကို ကြည့်သည်၊ [illegible] ရင်ဆိုင်ရဲ ကျောင်းသားပေါင်းများစွာလည်း စိုးချိန်တို့ကို ကြည့်

ကာနေ၏။

"ဟေ့ကောင်. . . သူ ဘာပြောသွားတာလဲ၊ ငါက ဘာဖြစ်နေလို့လဲ"

"ဆရာ ဘာမှမဖြစ်ဘူး ဆရာ"

"ဟေ့ကောင်. . . ဘာမှမဖြစ်ရင် ဘာဖြစ်လို့ အော်ရတာလဲ၊ သူက ငါ့တပည့်ကွ၊ ငါ့ကို ခေါ်တာ သေချာတယ်၊ ငါ. . ဘာဖြစ်လဲ ပြော. . ."

စိုးချိန်က လန့်ကာသွား၏၊ ဘာတွေဖြစ်မှန်းလဲ မသိ၊ သူ လှမ်းကြည့်တော့ သစ်ခက် မတွေ့ရတော့။ ကျန်ခဲ့တာ သူနဲ့ဆရာ ကော်ရစ်တာမှာ။ သူတို့ကို ဝိုင်းကြည့်နေကြသော ကျောင်းသားတွေ၊ သစ်ခက်က ဘယ်ကို ရောက်သွားမှန်း မသိတော့။

"ဆရာ. . . ကျွန်တော် အသည်းကွဲသွားတာ သိလား"

"ဟေ. . . ငါဘာဖြစ်လဲဆိုတာ ငါမေးတာပါကွ"

"ဆရာ ဘာမှမဖြစ်ဘူး ဆရာ၊ ကျွန်တော် အသည်းကွဲသွားတယ်၊ ဒါပါပဲ ဆရာ၊ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး"

ဆရာဦးဥက္ကာ ကျန်ခဲ့သည်။ သူ့ကို ဦးညွှတ်ကာ ထွက်သွားသော စိုးချိန်ကို ငေးကာ သက်ပြင်းချရင်း ဘာမှန်းမသိ ကြောင်တောင်[illegible] နှင့် ခံလိုက်ရ၏။ သူ့ဆီမှာ ဘာမှ မှားယွင်းမှု မရှိနိုင်ပါ။ သူ့[illegible] အော်လိုက်သောအသံကိုလည်း သူ အသေအချာ ကြားပါသည်[illegible] တပည့်က ဘာတွေပြောသွားမှန်း မသိ၊ နောက်ကောင်လေး[illegible] ယဉ်ကျေးရှာပါသည်။ သူ့ကိုပင် ရိုသေလေးစားစွာ နှုတ်ဆက်[illegible] ဟုတ်လား။

သို့သော်. . . ဆရာဦးဥက္ကာ ကော်ရစ်တာကို [illegible] ဆ မလုံ. . .။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဆရာ. . . ဘာဖြစ်နေတာလဲ" ဆိုသောအသံကိုသာ ကြားနေခဲ့လေသည်။

အခန်း(၃)

"မဖြစ်နိုင်တာတွေ ပြောမနေစမ်းပါနဲ့ စိုးချိန်ရာ"

"မဖြစ်နိုင်တာ မဟုတ်ပါဘူးကွ၊ နည်းလမ်းရှာလို့ မရသေးတာသာ ဖြစ်မှာပါ၊ နည်းလမ်းရှိကိုရှိရမယ်"

"လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူးကွာ. . . မင်းပြောတာကိုလည်း စဉ်းစားကြည့်ဦး မင်းရင်ထဲမှာ နေ့စဉ်ဖြစ်နေတဲ့ ခံစားမှုတွေကိုလည်း စာအရှည်ကြီး ရေးပြီးပြောချင်တယ်၊ ပြီးတော့ မင်းကိုယ်တိုင်က ပေးတာလည်း [illegible]ယ်၊ နောက်ပြီး သူ မင်းကို အကြောင်းရိုက်ခဲ့သလို အကြောင်းရိုက်တဲ့နည်းနဲ့ ရည်းစားစာ ပေးလို့ပေးမှန်း မသိအောင်လည်း ပေးချင်တယ် ဆဲ. . . ဘာနည်းမျိုးနဲ့ ပေးမှာလဲ"

"အေးလေ. . . အဲဒါကိုပဲ စဉ်းစားနေကြတာ [illegible] နှစ်ခုနဲ့ ဆုံမယ့်နည်းတစ်နည်းတော့ ရှိကိုရှိရမယ်ကွာ၊ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငယ်ငယ်တုန်းက အုတ်တံတိုင်းလည်း ခတ်ထား၊ ခွေးဆိုးတွေလည်း လေ
တောင်လောက်ရှိ၊ လေးခွပစ်လည်း လက်တည့်တဲ့ မင်းတို့လမ်းထိပ်ခြံက
သရက်သီးကို ရအောင်ခိုးစားတယ်ဆို၊ အဲဒီလို ချိုမြိန်မှုမျိုး တစ်ခါမှ
မရှိဘူးဆို၊ အေး. . . ငါလည်း အဲဒီလိုပဲ ချိုမြိန်ချင်တယ်ကွ"

"မဖြစ်နိုင်ဘူး. . . ဟိုဟာက သရက်သီး၊ ဒါက လူကွ. . လူ"

"မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာကြီးကို ခဏမေ့ထားရအောင် မြတ်မိုးရာ
ဒါကြီးပဲ ပြောနေရင် ငါတို့ ရှေ့ဆက်စဉ်းစားလို့ ရမှာ မဟုတ်လို့ပါ"

"ဟုတ်ပြီ. . . ဒါဆို ကိုတာရဲ့ဖြန့်ထွက်တွေးနည်းနဲ့ တွေးမယ်ကွာ
အောင်ခန့် မင်းက စပြီးစဉ်းစား"

"မြတ်ဆွေ. . . ဖြန့်ထွက်ရှုမကလို့ ဖောက်ပြီးပဲထွက်ထွက်၊ ပုရွက်
ဆိတ်အုံ ရေလောင်းသလို ရွစိတက်ပြီးပဲ ထွက်ထွက်၊ ဘာမှကို မရဘူးကွ"

"မရလည်း အပျင်းပြေပေါ့ကွာ. . . စဉ်းစားကြည့်ကြတာပေါ့
ဒါ ဒီကောင့်ရည်းစားပဲ၊ ငါတို့ရည်းစားမှ မဟုတ်တာ၊ မရလို့ အဆင်မပြေ
လည်း ငါတို့ ဘာမှဖြစ်စရာမှ မရှိတာ"

"အေး. . . အဲဒါကောင်းတယ်၊ အခြေအနေကို အဲဒီလိုဖော့ရ
လျှော့ချလိုက်မှ တင်းကျပ်နေတာတွေက လျော့သွားမှာ"

သူငယ်ချင်းတွေအားလုံး ငြိမ်သွားကြ၏။ အောင်ခန့်က သရက်
သီး နေလှမ်းထားသော သူ ညှောင်နာနာ မျက်နှာပေးကို ခွေးအချိုး
သလို ရှုံ့မဲ့ကာ ခေါင်းတယမ်းယမ်းနှင့် ရှိသည်။ မြတ်ဆွေကတော့
တတယ့်အတွေးအခေါ်ရှင် စတိုင်မျိုးနှင့် ခေါင်းကို မော့၊ မျက်လုံးမှိတ်
တွေတော စဉ်းစားဟန်ပြုနေသည်။ မြတ်မိုးကတော့ အင်္ကျီသာ ချွတ်ထား
လျှင် Mr. Thinker ရုပ်ထုနှင့် တစ်ပုံစံတည်း တူအောင် ဒူးပေါ်
လတ်ထောက်၊ လက်ဖျားကို နဖူးနှင့် ထိကာ ရှိသည်။

စိုးချိန် စိတ်ထဲမှာ အတွေးတွေက မငြိမ်၊ ယောက်ယက်ခတ်

နေ၏။ ဒီလို ရည်းစားစာ ပေးမှန်းမသိ ပေးသွားနိုင်လျှင် သူ့ကို သစ်ခက်
တစ်ခါတည်း ကြိုက်သွားလိမ့်မည်ဟု တထစ်ချ ယုံကာနေ၏။ ထိုစဉ်
မြတ်မိုးက ချောင်းတစ်ချက် ဟန့်သဖြင့် အားလုံး ဝိုင်းကြည့်လိုက်ကြသည်။

"လည်ချောင်းယားလို့ကွ"

စိုးချိန် စိတ်ထဲက ကြိတ်ဆဲလိုက်သည်။ သူကိုယ်တိုင် တကယ်
အားကိုးတကြီးနဲ့ လှမ်းကြည့်မိတာကိုး။ ဒီကောင် တကယ် လည်ချောင်း
ယားတာလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ တမင် သူ့ကို ဒုက္ခပေးတာလည်း
ဖြစ်နိုင်သည်။

"ရပြီကွ ရပြီ. . . ရပြီ၊ ဟား. . . ဟား. . . ဟား"

ဝမ်းသာအားရ ထကာခုန်သော စိုးချိန်ကို သူငယ်ချင်းတွေက
အံ့တသြ ငေးကာ ကြည့်နေကြ၏။

"ဘာရတာလဲ. . . ဘာရတာလဲ စိုးချိန်"

"သစ်ခက်ကို ဘယ်လို စာပေးရမယ်ဆိုတဲ့ နည်းလမ်း ရပြီ"

"ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ပေးမှာလဲ"

"ခုနက မြတ်မိုး ချောင်းဟန့်လိုက်တဲ့နည်းနဲ့ ပေးမှာ"

"ဘာ. . . ချောင်းဟန့်တဲ့နည်း ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် အောင်ခန့်၊ ချောင်းဟန့်တဲ့ သီအိုရီကို ငါတို့ ယူရ
မယ်၊ ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ မြတ်မိုးရာ၊ မင်း ချောင်းတစ်ချက် ဟန့်လိုက်
တာ ငါ့အသိဉာဏ်တွေအားလုံး ပွင့်ထွက်သွားတာပဲ၊ ကျေးဇူးတွာ. . .
ကျေးဇူး"

စိုးချိန်က မြတ်မိုးခေါင်းကို ဖမ်းချုပ်ကာ တအားနမ်းသည်။
မြတ်မိုး လန့်ဖျပ်ခုန်ထကာ အတင်းရုန်း၏။ အောင်ခန့်နှင့်မြတ်ဆွေက
ဝိုင်းဝင်ကာ ဆွဲသည်။

"ဖွီး. . . နံလိုက်တာကွာ၊ ယောက်ျားအနမ်းခံရတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှိတယ်၊ ဟော့ကောင် စိုးချိန်. . . မင်းရူးသွားပြီလား”

“မရူးဘူး သူငယ်ချင်း. . . မရူးဘူး၊ ငါလိုချင်တဲ့ သုံးချက်စလုံး ပွင့်ခနဲ ဆုံတဲ့နည်းကို ငါရသွားပြီ၊ မနက်ဖြန် မှတ်တိုင်မှာ သစ်ခက်အပြန် တားစောင့်တဲ့အချိန်မှာ ငါရထားတဲ့ ချောင်းဟန့်သီအိုရီနဲ့ အော်ပရေးရှင်း စမယ်. . . ဒါပဲ”

သူငယ်ချင်းတွေ မရှိသော်လည်း ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး ဘာအနှောင့် အယှက်မှ မရှိဘဲ ချောချောမောမော ပြီးသွားသဖြင့် သစ်ခက် ဝမ်းသာ သည်၊ သို့သော် ရင်ထဲမှာလည်း တစ်ခုခု ဟာနေသလိုတော့ ထင်ရ၏၊ ဘယ်နေရာက ဘွားခနဲ ပေါ်လာပြီး ဘာများ လာလုပ်မလဲဟု တစ်နေ့ လုံး တထိတ်ထိတ် နေရသော ရင်သည် ဘာမှမဖြစ်လာသောအခါ တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်ကျန်ခဲ့သည်။

ဟိုကောင်တွေ အကြံပေးသလို ဒီနေ့ သစ်ခက် ကင်န်တင်း မဆင်းဟု ဆုံးဖြတ်ထားပြီးမှ ဘာမှ ငါးဆယ်ကောင်၏အရိပ်အယောင် မတွေ့ရသဖြင့် စိတ်တိုကာ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ဆိုကာ ကင်န်တင်းသို့ ဆ လိုက်သေးသည်။ သို့သော် ဘာအနှောင့်အယှက်မှ မတွေ့ရ၊ သစ် စိတ်ထဲမှာ လိုချင်တာက ဒီငါးဆယ်ကောင်က သစ်ခက်တို့ လိုက်နှောင့် ယှက်တော့ပဲ ဟိုးအဝေးကနေ တွေတွေကလေး ငေးနေတာလောက် ရှိချင်ပါတယ်။ အခုတော့ အဲဒီလိုမဟုတ်၊ ဒီကောင်က ပျောက်သွား မုန်တိုင်းကျသလို မွှေချင်ရာမွှေ တိုက်ချင်ရာတိုက် ဘာတို့ ရှေ့မှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လောချင်ရင်လည်း သစ်ရွက်ကြွေသလို ဘယ်မှာ သွားသေနေသလဲ မသိ။

ကားမှတ်တိုင်ကို လျှောက်လာတော့ သစ်ခက် ရင်တုန်ရသေး၏။ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချကာ လျှောက်တတ်သောအကျင့်ကို မပြင်သည့်တိုင် အောင် တစ်ချက်တစ်ချက် ပတ်ဝန်းကျင်ကို မော့ကြည့်တာတော့ ရှိသည်။ ဘာအရိပ်အယောင်ကိုမှ မတွေ့။ ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေအားလုံး အေးအေးဆေးဆေးပင် ရှိကြသည်၊ မှတ်တိုင်ထဲ ဝင်ပြီး ကားစောင့်တော့ ကျောပိုးအိတ်ကို ပိုက်ကာ ထားလိုက်သည်။ တစ်ခါသေဖူးပြီးသား ပျဉ်ဖိုးတော့ နားလည်ရမည်။

ထိုစဉ် သစ်ခက်တစ်ကိုယ်လုံး အေးစိမ့်ကာ သွား၏။

'ငါးဆယ်ကောင်'

သစ်ခက်ရှေ့ လက်ဝဲဘက်စွန်းစွန်းမှာ သစ်ခက်ကိုတော့ တွေ့ တန်မတူ၊ လည်ကို ဆန့်ကာဆန့်ကာ ကားကို မျှော်နေ၏။ သစ်ခက်ရင် ထဒုတ်ဒုတ်ဖြစ်ကာ ကားမှတ်တိုင်ထဲ အသာဇက်ပုနေရ၏။

"အား..."

ငါးဆယ်ကောင်ရဲ့ခြေထောက်ကို လူတစ်ယောက်က တက်နင်း ခြင်းဖြစ်၏၊

"ခင်ဗျား... ဗျာ၊ ဒီမှာ ခြေထောက်တစ်ချောင်းလုံး မမြင်ဘူး လား"

"ဟား... မမြင်လို့ နင်းမိတာပေါ့ကွ၊ မြင်ရင် ဘယ်သူက နင်း မှာလဲ ဘာလဲ... မင်းက မကျေနပ်ဘူးလား"

"ဟာ... ခင်ဗျားတို့ဟာ ဘာလိုင်းကြီးပါလား၊ ခြေထောက်တက် နင်းမိလို့ နင်းမိတယ် ပြောတာပဲ"

"အေးလေ... ငါ့ဘော်ဒါကလည်း မမြင်လို့ နင်းတာလို့ ပြော နေတာပဲ မင်းက ဘာအာထွန့်တက်နေတာလဲ"

ငါးဆယ်ကောင် ခြေထောက်ကို တက်နင်းသူတွေက သုံး ယောက်ဖြစ်၏။ ကျောင်းသားတွေလည်း ဟုတ်ဟန်မတူ၊ ငါးဆယ်ကော ကတော့ တစ်ယောက်တည်း။ ငါးဆယ်ကောင်က ဟက်ခနဲ တစ်ချက်ပြုံး သည်။

"ခင်ဗျားတို့ အပြောအဆိုတွေက ရင့်သီးလှချည်လား"

ဟိုသုံးယောက်က အချင်းချင်းကြည့်ကာ ပြုံးသည်။ ဟုတ်တယ် တော်တော်ရိုင်းတဲ့ကောင်တွေဟု သစ်ခက်စိတ်ထဲက ပြောနေမိသည်၊

"ငါတို့ ရင့်တော့ မင်းက ဘာလုပ်ချင်လဲ"

တစ်ယောက်က ပြောပြောဆိုဆို ငါးဆယ်ကောင်ကို အားနှ တွန်းပစ်သည်။ ငါးဆယ်ကောင် သစ်ခက် ရှိရာ ကားမှတ်တိုင်ဇ ယိုင်ကာထိုးကာနှင့် ရောက်လာ၏။

"ခင်ဗျားတို့ သိပ်လွန်သွားပြီ၊ ရတယ်... ကျုပ်ကလည်း သေ နည်းတဲ့ကောင် မဟုတ်ဘူး သိလား၊ ဟေ့... ရော့... ဒါ ခဏကိုင်ထ စမ်း"

"ဟေ့ကောင်တွေ စကားရှည်တယ်၊ ချကွာ... ချ... ဖွဲ"

"အား"

သစ်ခက် မျက်လုံးကို မှိတ်ကာ အားရပါးရ အော်လိုက် ရှုန်းရင်းဆန်ခတ် ဖြစ်သောအသံတွေ သစ်ခက်နံဘေးမှာ သည်။ ပြေးသံ၊ လွှားသံ၊ အော်သံ။ သို့သော် သစ်ခက်ကိုတော့ ကြောက်လွန်းသဖြင့် သစ်ခက်ရင်တွေ တဆတ်ဆတ် နေသည်။ သတိရ၍ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်တော့ ဘယ်သူ ကျောင်းသားတွေ ဝေးရာနောက် လိုက်ကြည့်တော့ တိုသုံး တို ပြေးလိုက်သွားသော ငါးဆယ်ကောင်ကို တွေ့ရ

"ငါးဆယ်ကောင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သစ်ခက် အားရပါးရ အော်သံကြောင့် မှတ်တိုင်ထဲက လူတွေက သစ်ခက်တို့ ကြည့်ကြပြန်၏။ သစ်ခက် အော်တာကို နားလည်ကြဟန် မတူ။ သစ်ခက် နည်းနည်းရှက်သွားသည်။ တော်ပါသေးရဲ့. . . ငါးဆယ် ကောင်ဆိုတာ ဘာလဲဟင်. . . လို့ လာမမေးလို့။

ဪ. . .

သစ်ခက် လက်ထဲမှာ ငါးဆယ်ကောင် ပေးသွားတဲ့စာအုပ်။ ကျောင်းစာအုပ်လည်း မဟုတ်။ Diary စာအုပ်သေးသေးကလေး။ သစ်ခက်လည်း ရုတ်တရက် ကြောက်လန့်ကာ ယူထားလိုက်မိသည်။ သူ့ကို ပေးခဲ့တယ်ဆိုတာရော ဒီငါးဆယ်ကောင် သိရဲ့လား။ အခုရော ဒီငါးဆယ်ကောင်က ပြန်လာဦးမှာလား။ အခု ပြန်မလာရင် နောက်နေ့ သူတာ သွားပြန်ပေးရမှာလား။ တွေးရင်း သစ်ခက်စိတ်တွေ ရှုပ်လာသည်။

စိတ်ရှုပ်ရှုပ်ဖြင့် သစ်ခက် စာအုပ်ကို ဖွင့်လိုက်သည်။

ခွင့်လွှတ်ပါ. . .

ရင်ခုန်သံက ပေးတဲ့အကြံအတိုင်း ဒီနည်းသစ်နဲ့ ရည်းစားစာ ပေးမိပါတယ်။

သစ်ခက် ရင်ခုန်သံကို မထိန်းနိုင်ရင်. . .

နောက်တစ်ရွက်ကို မလှန်ပါနဲ့။

အဲဒီ. . . နောက်တစ်ရွက်မှာ

ကျွန်တော့်နှလုံးသား ရှိနေလို့ပါ။

တထိတ်ထိတ် တုန်နေသော ရင်ထဲမှ သက်ပြင်းများကို အိမ်ရှေ့ ရောက်မှပင် သစ်ခက် ချရသည်။

အခုချိန်မှာ သစ်ခက် အရေးတကြီး လုပ်ချင်ဆုံးအရာမှာ အခန်းထဲဝင်၊ ကုတင်ပေါ်ကို အားရပါးရ လှဲချကာ ငါးဆယ်ကောင် ပေးသွားသော Diary ကို ဖတ်ရန်သာ ဖြစ်၏။ ထိုစိတ်နှင့် ပျော်ကာ အပြေးဝင်လာသော သစ်ခက် ဧည့်ခန်းမှာ ခပ်တည်တည် ထိုင်နေသော အဖေ့ကို တွေ့လိုက်ရတော့ လန့်ကာသွား၏။ ငါးဆယ်ကောင်ရဲ့စာအုပ် ကျောပိုးအိတ်ထဲမှာ ရှိတာ အဖေဖြစ်သူ ဘယ်လိုမှ မသိနိုင်တာ သေချာ သည့်တိုင် သစ်ခက် မလုံမလဲ ဖြစ်ကာ ကျောပိုးအိတ်ထဲကို ကိုယ်နှင့် အသာကွယ်ထားရသည်။

“ကားတွေက ကျပ်လိုက်တာ ဖေဖေရာ၊ လူတွေက [illegible] ပဲ၊ ကားပေါ်တောင် တက်မရဘူး၊ တက်လို့ရပြန်တော့လည်း [illegible] ငါးပိ ငါးချဉ်သိပ် အတိုးခံရ အငွေ့ခံရနဲ့၊ ကားပေါ် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တျပ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ကားလမ်းပေါ်က ကားကလည်း ကားလမ်းပေါ်မှာ တျပ်နေတာ၊ ကားကြောတွေ ပိတ်နေတာပေါ့"

"အဲဒါ ဘာဆန်းလဲ သစ်ခက်၊ လေးနာရီနောက်ပိုင်း ကျောင်းလွှတ်မယ်၊ ရုံးဆင်းမယ်၊ ဈေးကလူတွေ ပြန်မယ်၊ ကုမ္ပဏီက လူတွေ ပြန်မယ်၊ တစ်နေ့လုံးအတွက် အရှုပ်ဆုံးအချိန်ပဲ၊ Rush hours လို့ ခေါ်တယ်"

"ဟင်. . . Rush hours၊ အဲဒါ ဂျက်ကီချန်းကားနာမည်ကြီးပဲ မေမေရ"

"ဟယ်. . . ဒီကောင်မလေး ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ဟုတ်တယ်. . . အဲဒါ ဂျက်ကီချန်းကား၊ သုတ်သုတ်ရုတ်ရုတ် ဖြစ်တဲ့အချိန်လို့ အဓိပ္ပါယ်ကို ယူထားတာ"

"ဩော်. . . ကိုဘသစ်ရယ်၊ ရှုပ်ကလည်း တစ်ခုခုကို ရှင်းပြရင်လည်း အေးအေးဆေးဆေးပေါ့၊ သမီးက မသိလို့ မေးတာပဲ၊ ရှင့်မလည်း ရန်သူကျနေတာပဲ"

မီးဖိုချောင်က ထွက်လာသော မေမေက ဝင်ပြောသည်။ သစ်ခက် ပါးစပ်ပြဲ မျက်လုံးပြူးကာ လစ်ရ၏။

"မဟုတ်ဘူး မြခက်ရ၊ နင့်သမီးက ဘာဖြစ်နေမှန်းကို မသိတာ၊ ငါက စကားအပိုတွေ ပြောတာ ကြိုက်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဘာမှမဟုတ်တဲ့ တိစ္ဆကို ငါလာပြောနေတာ"

"ကိုဘသစ်ရယ်. . . အဖေနဲ့သမီးပဲ၊ ပြောချင်လည်း ပြောမှာပေါ့၊ အဖေနဲ့သမီး ပြောဖို့စကားကို ရွေးနေရဦးမှာလား"

သစ်ခက် သူ့အခန်းတံခါးကို ဝိတ်ပစ်လိုက်တော့ ဧည့်ခန်းက အသံတွေ ပျောက်ကာသွား၏။ ပြီးတော့ ကျောပိုးအိတ်ထဲက ငါးဆယ်တောင်ရဲ့စာအုပ်ကို ထုတ်ယူကာ ကျောပိုးအိတ်ကို ကုတင်ပေါ် ပစ်တင်

လိုက်သည်။ စာအုပ်ကို မဖတ်သေးဘဲ မှန်တင်ခုံရှေ့သို့ သစ်ခက် သွားတာ မှန်ထဲက သူ့ပုံရိပ်ကို သူ သေသေချာချာ ကြည့်သည်။ သူ့ပုံရိပ်သည် သူ့အရင်တုန်းက မြင်နေကျပုံရိပ်မျိုး မဟုတ်တော့။ သူ့ကိုယ်သူ သိနေသည့် အပြင်က ပုံအစစ်နှင့်လည်း မတူဟု ထင်သည်။ မှန်ထဲက ပုံရိပ်ကို အသေအချာ စိုက်ကြည့်ပြီး သစ်ခက် ရှက်ကာသွား၏။

'ငါဘာဖြစ်နေတာလဲ' ဟု တွေးရင်း မှန်ထဲက ပုံရိပ်ကို ပြောင်ပြတာ မျက်စောင်းထိုးရင်း ကုတင်ပေါ် အားရပါးရ ပစ်လှဲလိုက်သည်။

ငါးဆယ်တန်ကို ကောက်တုန်းက တိုက်မိခဲ့တဲ့ နဖူးလေးကို ကြပ်ထုတ်ထိုးပေးချင်တယ်. . . ရမလား။

ပိုက်ဆံလိုက်ပေးတော့ ရှက်လည်းရှက်၊ ဒေါသလည်းထွက်၊ ရင်လည်း ခုန်နေတဲ့ သူ့မျက်နှာပေါ်က ခံစားမှုတွေကို ဘယ်ပန်းချီဆရာက ဆွဲနိုင်မှာလဲ။ ပုံတူပြစရာဆိုရင် ကျွန်တော့်ရင်ကို ခွဲကြည့်ပါလား။

Diary ကို လက်ညှိုးကလေးနှင့် ခြားထားကာ ပိတ်ရင်း သစ်ခက် နှုတ်ခမ်းကို စူသည်။

"အမယ်. . . သူက. . လာ. . လာချည်သေးရဲ့၊ ဟွန်း. . . ရူးနေလား မသိဘူး"

ကိုယ်ရူးသွားတယ် တကယ်ပဲ. . .။ လက်ကိုင်ပုဝါကလေး ချွေးထွက်သွားတုန်းက အောင်မြင်စွာ လွတ်မြောက်ထွက်ပြေးသွားတဲ့ မင်းရဲ့ ကျောပြင်ကို အံ့ဩခြင်း၊ ကြေကွဲခြင်းများစွာနဲ့ ကိုယ်ငေးနေမိတယ် အဲဒီညက လမင်းမထွက်ဘူး သိလား၊ ဘယ်ထွက်ပါ့မလဲ၊ လမင်းက ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ ရောက်နေတာကိုး။ အဲဒီည ကိုယ် ဘယ်လိုအိပ်လို့ရလော့မှာလဲ။

"ဟား. . . ဟား. . . ဟား၊ လမင်းကြီးတ သူ့ရင်ဘတ်ထဲ ဝင်တာတဲ့၊ စကားအပိုတွေ ပြောတာ မကြိုက်ပါဘူး အာ. . . ဒါး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝိုဆိုးသေး"

အဲဒီနေ့မနက်မှာ သူငယ်ချင်းတွေက သွားမတွေ့နဲ့ဆိုလို့ သူနဲ့ မတွေ့ရ . . တဲ့။

နေမင်းကြီး ရင်ထဲမှာ ရောက်နေ။ ဘဝတစ်ခုလုံး ခြောက်သွေ့ တဲ့။

ဩော် . . . သူက ငါ့ကို တမင် အားလုံးနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး လာမတွေ့ တာတိုး။ ဟွန်း . . . နောက်နေ့ တွေ့ကြသေးတာပေါ့။

သစ်ခက်တစ်ယောက်တည်း Diary နှင့် ရန်ဖြစ်နေလေသည်။ သူကောက်ကာ အမှတ်တရ ပေးခဲ့သော ငါးဆယ်တန်ကလေးကိုလည်း နေ့စွဲရေးကာ ကော်နှင့် ကပ်ထားတာ တွေ့ရ၏။

Diary ကို မျက်စောင်းထိုးလိုက်၊ နှုတ်ခမ်းစူလိုက်၊ မဲ့လိုက်ရွဲ့လိုက် နှင့်၊ သို့သော် . . . အမူအယာ အားလုံးက ချစ်ခင်စိတ်၊ ပျော်ရွှင်ကြည်နူး စိတ်၊ ကျေနပ်စိတ်တို့နှင့်သာ ဖြစ်လေသည်။

သူ့နာမည်က သစ်ခွမဟုတ်ဘူး . . . သစ်ခက်တဲ့။

သစ်ခက်ရယ် . . . ကိုယ့်ဘဝတစ်ခုလုံး အရိပ်အေးချမ်းစွာ ပေး မယ့် သစ်ခက်ကလေး ဖြစ်ပါစေ။

"အပိုတွေ"

ခွင့်လွှတ်ပါ . . . ။ ကျွန်တော် သူ့ကို ချစ်တယ်။ ချစ်တာရယ်၊ အလွမ်းရယ်၊ သူ့ရဲ့ရက်စက်မှုတွေရယ် သစ်ခက်တွေအပေါ်ကို ဖြာကျပြီး သစ်ရွက်တွေပေါ်မှာ ကျနေတဲ့ လရောင်မှုန်မှုန်ရယ် အားလုံးပေါင်းလိုက် တော့ ရင်ထဲမှာ မောပြီးဆို့လာတယ်။ အဲလွမ်းရယ် . . . လရောင်နဲ့ ပေါင်းပြီး နင် ငါ့ကို မနှိပ်စက်ပါနဲ့။

"ဩော် . . . သနားစရာပါလား၊ ဦးဖွး . . . ဦးဖွနော်၊ ဟဲ . . . ဟဲ"

သစ်ခက် ပျော်ရွှင်စွာ ဆက်ဖတ်သွားသည်။ သူ့ကို မတွေ့ရ

သည့်ရက်တွေမှာ ဘယ်လောက်လွမ်းကြောင်း၊ ဆရာဦးဥက္ကာနှင့် နေ့ဘ ဆရာက အတင်းမေးနေသဖြင့် ဒုက္ခရောက်ရကြောင်း၊ သစ်ခက်ကို ရည်းစားစာ ပေးဖို့ အကြံညာဏ် ရကြောင်း . . . အသေးစိတ်နှင့် သစ်ခက် ကို ဘယ်လောက်ချစ်ကြောင်းတွေကို ရေးကာထား၏။

အောင်သွယ်နဲ့တစ်မျိုး၊ လိုက်ပေးခြင်းတစ်ဖုံ သူ အရင်က ဖတ် ခဲ့သော ရည်းစားစာတွေထက်တော့ ဖတ်လို့ကောင်းတာ သေချာသည်၊ ပြီးတော့ . . . ရည်းစားစာ ပေးနည်းကို ကြည့်ဦး။ အပေးခံလို့ အပေးခံ မှန်းပင် မသိ။ တွေ့ကြသေးတာပေါ့ ငါးဆယ်ကောင်ရယ် . . . ။

ကြည်နူးစိတ်သည် ပူဖောင်းတစ်လုံးကို လက်နှင့် လေပေါ် တွန်း ကာ ကစားသလို သစ်ခက်၏နှလုံးသားကို ပင့်ကာပင့်ကာ လွင့်မြောစေ၏။ နောက်တစ်ရွက် လှန်လိုက်သည်။

"ဟင် . . ."

သစ်ခက်အရှုး . . . ၊ ဘုတ်အိုးမ . . . ၊ ငပေါမ . . . ၊ ငပျင်းမ . . ကပ်စေးနှဲမ . . . ၊ ပိုက်ဆံကောက်တဲ့ ရလွတ်ပလွတ် ကောင်မလေး . . . ၊

သစ်ခက် စာအုပ်ကို ဖြန်းခနဲ ပိတ်လိုက်၏။

ဒေါသကြောင့် ရင်တစ်ခုလုံး တဆတ်ဆတ် တုန်ကာနေသည်၊ ရှေ့မှာ ရခဲ့သော ကြည်နူးမှုတွေ မရှိတော့။ သူ့ကို စော်ကားထား . . . တာ။ သူ့ကို စော်ကားတာ . . . ။

"တွေ့ကြသေးတာပေါ့ ငါးဆယ်ကောင်ရယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၄)

ဂျပ်စင်ရှေ့မှာ ရပ်နေသော ငါးဆယ်ကောင်ကို တွေ့ကတည်းက ဘယ်လိုလျှင်မြန်နည်းမျိုးဖြင့် သူ့အနားသို့ သစ်ခက် ရောက်မှန်း မသိတော့။ လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားသောစာအုပ်ဖြင့် သူ့ရင်ဘတ်ကို တစ်ရိုက်ကာ တွန်းပစ်လိုက်၏။ သူ တစ်ချက်ယိုင်သွားသည်။ သို့သော် သစ်ခက်ကိုတော့ ပြုံးကာကြည့်နေ၏။

"ရှင် ဘာဖြစ်လို့ စာအုပ်ထဲမှာ ကျွန်မတို့ စော်ကားထားတာလဲ"

"ဗျာ. . . ကျွန်တော် ဘာစော်ကားလို့လဲ"

"သစ်ခက် အရူး၊ ဘုတ်အီးမ၊ ငပေါမ၊ ငဖျင်းခ ဆိုတာ မှင်ရေးတာ မဟုတ်ဘူးလား"

"ဟာ. . . ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ၊ အဲဒါတို့ သစ်ခက် ဖတ်ပြီးသွားပြီနော်၊ ဒါဆိုရင် ရှေ့က စာတွေကိုပါ ဖတ်ပြီးသွားပြီပေါ့နော်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘာ . . ."

"ဒီလို သစ်ခက်၊ ဟိုလေ. . . ကျွန်တော် ဒီစာအုပ်ကို ပေးခဲ့ရတာ တ တခြားလူတွေနဲ့ မတူတော့ သစ်ခက် ဖတ်ဖြစ်မဖတ်ဖြစ် ကျွန်တော် မသိနိုင်လို့ပါ၊ သစ်ခက်ဆီ ရောက်သွားတာ မှန်ပေမယ့် နောက်နေ့မှာ ကျွန်မ မဖတ်ဘူးလို့လည်း ငြင်းနိုင်တယ်လေ၊ ပြီးတော့ ရတယ်ထားဦး၊ ကျွန်မ ရှင့်စာအုပ်ကို တစ်လုံးမှ မဖတ်ဘူးလို့လဲ ပြောနိုင်တာပဲ၊ အခု သစ်ခက် စိတ်ဆိုးနေပြီဆိုတော့ အားလုံးကို ဖတ်ပြီးပြီပေါ့နော်"

သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အရင်မတိုင်ပင်ဘဲ ငါးဆယ်ကောင်ကို တွေ့တွေ့ချင်း အလျှင်စလို စိတ်ဆိုးလိုက်မိတာ မှားပြီဟု သစ်ခက် သိသွားပြီ။

"မဖတ်ပါဘူး. . . မဖတ်ဘူး"

"မဟုတ်တာ သစ်ခက်ရယ်၊ ဘယ်သူမဆို စာဆိုရင် အစက စဖတ်ကြတဲ့သူချည်းပါပဲ၊ သစ်ခက် အားလုံးဖတ်ပြီးပါပြီ၊ အဲဒါကို သိချင်လို့ ဒီစကားလုံးတွေ ရေးထားတာပါ၊ တောင်းပန်ပါတယ်. . . စိတ်မဆိုးနဲ့နော်"

သွားပြီ. . .။ သစ်ခက် ဘာမှပြောလို့မရတော့။ သူ လူလည်ကျသမျှထဲ သစ်ခက် လုံးလုံးမိသွားပြီဆိုတာ သိလိုက်သည်။ မုန်းဖို့ကောင်းလိုက်တဲ့လူ၊

"ငါးဆယ်ကောင်၊ နင်. . . သိပ်လည်တယ် သိလား"

"အသိဉာဏ်နဲ့ စော်ကားချင်တဲ့စိတ်နဲ့ လုပ်တာမဟုတ်ပါဘူး သစ်ခက်ရယ်၊ နှလုံးသားက ခိုင်းတဲ့အတိုင်း လုပ်မိတာပါ၊ သစ်ခက်ကို ချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ အချစ်ကို ပြန်ရဖို့ လုပ်တဲ့ကိစ္စတိုင်းမှာ သစ်ခက်အတွက် နစ်နာစရာ မရှိပါဘူး"

"ဩ. . . ဒီလောက်အထိ ရေးထားတာ မနစ်နာရတော့ဘူးလား"

"ကျွန်တော့်ရင်ထဲက စကားလုံးတွေကို သစ်ခက် ဖတ်မဖတ် မသိမှာစိုးလို့ပါဆို၊ တကယ်ရေးတာမှ မဟုတ်တာ"

"မလိုပါဘူး"

"ကျွန်တော် သစ်ခက်ကို အရမ်းချစ်တယ် သိလား"

သစ်ခက်နှလုံးသားက လွင့်ခနဲ မြောက်ကာ သွား၏။ ပြန်ဖမ်း၍ မရတော့။ လူ့ကမ္ဘာလောကနှင့် သစ်ခက် စက္ကန့်တော်တော်များများ အဆက်အသွယ် ပြတ်ကာ သွားသည်။ သူ့ထံက လွင့်ထွက်သွားသော သူ့နှလုံးသားသည် သူ့ထံ ပြန်မလာတော့။ သူမ နှလုံးသား ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ။

"သစ်ခက်. . . ကျွန်တော့်အချစ်ကို လက်ခံမယ် မဟုတ်လားဟင်"

မုန်းဖို့ကောင်းလောက်အောင်ပင် သူမ နှလုံးသားကို သူ့ထံမှ ပြန်တွေ့လိုက်ရလေသည်။

သစ်ခက် ယိုင်နဲ့စွာ သူ့ရှေ့က အားတင်းပြီး ထွက်လာခဲ့ရသည်။ သူက ချက်ချင်းပင် သစ်ခက်နံဘေးနားက ကပ်ကာ လိုက်လာ၏။ သူ အနားမှာ ကပ်နေတာကို ကိုယ့်နှလုံးသား ကိုယ့်အနားမှာ ရှိနေသလိုပင် သစ်ခက် ခံစားကာ ကျေနပ်နေရသည်။ အရင်တုန်းကလို ရင်တုန်-ကြောက်ရွံ့နေတာမျိုး မရှိတော့။

"သစ်ခက်. . . အဲဒီလို မလုပ်ပါနဲ့ သစ်ခက်ရယ်၊ ကျွန်တော့်ကို တစ်ခုခုတော့ ပြောခဲ့ပါ"

တစ်ခုခု ပြောချင်ပါသည်။ သို့သော် ဘာစကားသံမှ နှုတ်မှ မထွက်။ ဘာကိုမှလည်း မျက်စိက မမြင်တော့။ သစ်ခက် ရင်ထဲမှာ ဘာမှမပြောရဘဲ အလိုလို ပြည့်စုံကာနေ၏။

"ကျွန်တော် သစ်ခက်ကို အရမ်းချစ်တယ်နော်၊ ကျွန်တော့်ရဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲဒီရိုးသားမှုတာ အရမ်းကို ခိုင်မာတဲ့ ဖွဲ့တစ်ခုအနေနဲ့ သစ်ခက်အတွက် ရှိနေမှာဝါ။ ကျွန်တော့်ကို တစ်ခုခု ပြောခဲ့ပါ”

“. . . . .”

သစ်ခက်အမြင်မှာ လောကကြီး မရှိတော့။ တောက်ပသော အလင်းရောင်တန်းကြီးတစ်ခုသာ ရှိတော့၏။ သစ်ခက် ထိုအလင်းရောင်တန်းကြီးထဲကို အရှိန်အဟုန်တစ်ခုဖြင့် အတင်းဝင်ရောက်နေမိသည်။

“ကောင်းပြီ သစ်ခက်၊ သစ်ခက် အခု ဘာမှမပြောဘူးဆိုရင်လည်း ရတယ်၊ ဒီည သစ်ခက်အိမ်ရှေ့ကို ကျွန်တော် လာခဲ့မယ်၊ သစ်ခက်အိမ်ရှေ့မှာ တစ်ညလုံး ထိုင်စောင့်နေမယ်၊ သစ်ခက် ကျွန်တော့်ကို ချစ်ရင် သစ်ခက်အခန်းထဲကနေ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနဲ့ သုံးကြိမ်အဖွင့်အပိတ် လုပ်ပြပါ၊ ကျွန်တော် ဒေါသနဲ့ စောင့်နေမှာ မဟုတ်ဘူးနော်. . . ရိုးသားတဲ့ဖွဲ့နဲ့ပါ”

‘အိမ်ရှေ့ကို. . .’ ဆိုသောစကားကြောင့် သစ်ခက် အတင်းငြင်းသည်၊ သို့သော် နှုတ်ဖျားက ဘာစကားမှ မထွက်တော့။ လာရဲလာကြည့် ဖေဖေနဲ့ တွေ့သွားမှာပေါ့ဟု စိတ်ထဲက ပြောသည်။ အသံတော့ ထွက်မလာ၊ ဘာမှပြန်ပြော၍မရ။

“စောင့်နေ သစ်ခက်၊ (၁၀)နာရီမှာ ကျွန်တော် ဆက်ဆက်လာခဲ့မယ်”

ငါးဆယ်ကောင် ရပ်နေခဲ့သည်။

အရှိန်တစ်ခုနဲ့ တွန်းအထုတ်ခံလိုက်ရသလို သစ်ခက် လွင့်ကာ ထွက်သွား၏။

သစ်ခက်ထံမှာ အသိတရားနှင့် ခွေးထွေးမှု ဘာမှမရှိတော့သလို ခံစားလိုက်ရသည်။

စိုးချိန်သည် မြားတစ်စင်းလို သူ့အပါးမှ ထွက်သွားသော

သစ်ခက်ကို ငေးကာနေမိသည်။ သူပြောသည့်စကားတွေကို သစ်ခက် ကြားမှကြားရဲ့လား မသိ။ သူငယ်ချင်းတွေက ဂျပ်စင်ဘေး ကော်ရစ်တာမှ စပ်ဖြီးဖြီးမျက်နှာတွေနှင့် ထွက်ကာလာသည်။

“မင်းအားလုံးပြောလိုက်ရဲ့လား စိုးချိန်”

“ပြောလိုက်တယ်. . . အစီအစဉ်တော့ မကျဘူး၊ သစ်ခက်တလည်း ငါ့ကို ဘာမှပြန်ပြောမသွားဘူး မြတ်မိုး”

“ပြောပြီးရင် ပြီးရောပေါ့ကွာ၊ ဒီကောင်မလေးက သူ့အဖေတို သိပ်ကြောက်ရတာကွ၊ အဲဒါ Point ပဲ”

“ငါ့ဘက်က သိပ်များ လောသွားလား အောင်ခန့်ရာ၊ သစ်ခက် ပုံစံက တစ်မျိုးပဲ”

“စိုးချိန်. . . တစ်ခါတစ်လေ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူကို စဉ်းစားချိန် မပေးတာ ကောင်းတယ်ကွ၊ အချစ်ဟာ အချိန်နဲ့ မဆိုင်ဘူး၊ အချစ်ဆိုတာ ရင်ခုန်နေတုန်းမှာ လုပ်တာကို ခေါ်တာကွ”

“အေး. . . အဲဒါဆိုရင်တော့ မင်းတို့ ဒီည သစ်ခက်အိမ်ရှေ့ လိုက်ခဲ့ဖို့သာ ပြင်ထားတော့ မြတ်ဆွေ၊ ငါကတော့ နောက်မဆုတ်တော့ဘူး. . . ဒါပဲ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုညက မိုးတစိမ့်စိမ့် ရွာလေသည်။

ရန်ကုန်တစ်မြို့လုံးက လူတွေကတော့ ပူအိုက်သော နွေရာသီ၏ နေရှိန်ပြင်းပြင်းအောက်မှ စတင်လွတ်မြောက်ရသဖြင့် ငွန်လ၏ပထမဦးဆုံးမိုးကို ကျေးဇူးတင်ကာ အေးချမ်းစွာ အိပ်စက်ရလိမ့်မည် ဖြစ်သော်လည်း သစ်ခက်ကတော့ အိပ်၍မပျော်။

မိုးက သူ့အသံကို အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်မှာ မပေး၊ ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းကြည့်မှသာ လမ်းမီးတိုင်အောက်တွင် အပ်ဖျားလေး တဖွဲဖွဲ ကျနေသလို မြင်ရ၏။ သစ်ခက်၏ဖွင့်ထားသော ပြတင်းပေါက်မှ လေအေးတလေး ဝင်နေသော်လည်း အရင်နွေညတွေလိုပင် သစ်ခက် အိပ်၍မပျော်နိုင်။ ပတ်ဝန်းကျင်က ပူနေလို့တော့ မဟုတ်။ ရင်ထဲက ပူနေခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်၏။

Tomb stone ကောင်းဘွိုင်ကားထဲက သေနတ်သံတွေကလည်း တဒိုင်းဒိုင်းနှင့် ပစ်လို့ကောင်းတုန်း ရှိသေး၏။ ဒါဆိုရင် ဖေဖေက မအိပ်

သေးဘူးပေါ့။ ည(၁၀)နာရီကလည်း တဖြည်းဖြည်း ရောက်တာ လာနေ၏။

ဒီနေ့တစ်နေ့လုံးတော့ သစ်ခက် လုပ်သမျှ အမှားတွေချည်းသာ ဖြစ်သည်။

ပထမအမှားက သူငယ်ချင်းတွေအားလုံးကို ငါးဆယ်တောင် စာပေးတာ၊ အဖြေတောင်းတာ၊ ဒီည လာမယ်ပြောတာတွေ မတိုင်ပင် ဖြစ်ခဲ့တာပဲ ဖြစ်သည်။ မပြောဖြစ်တာလည်း တခြားတော့ မဟုတ်။ ငါးဆယ်ကောင် Diary ကို ယူခဲ့တာ သူတို့ကို အသိမပေးဘဲ သွားရန်တွေ့လို့ ခံလိုက်ရတာတွေကို ဝိုင်းဆူကြမှာကို ကြောက်၍သာဖြစ်သည်။

အိမ်မှာ မှားတဲ့အမှားတွေကတော့ မပြောချင်တော့၊

မေမေ မီးဖုတ်ခိုင်းသော ဒညင်းသီးတွေ တူးကုန်၏၊ ထမင်းစားတော့ ပဲဟင်းပန်းကန်ကို ဝင်တိုက်မိကာ မှောက်ကုန်သည်၊ ညစဉ်လုပ်နေကျ အိပ်ခါနီး ဘုရားမရှိခိုးသဖြင့် ဖေဖေက ဆူသေး၏။ 'နင် ဒီနေ့ဘာဖြစ်နေတာလဲ' ဆိုသော ဖေဖေ့စကားသံက တော်တော်ကြောက်စရာကောင်းသည်။ ဖေဖေသည် တစ်ညလုံး သူ့ကို မသင်္ကာသော မျက်လုံးဖြင့် ကြည့်နေခဲ့သည်။

ဖြစ်နိုင်လျှင်တော့ မိုးကို ဒီ့ထက်ပိုပြီး သဲသဲမဲမဲကြီးတို့ ရွာစေချင်ပါသည်။ သို့သော်လည်း မိုးက အပ်မွှားကလေးလောက်သာ နှင်း 'ဒီ. . . ငါးဆယ်ကောင် လာမှာမဟုတ်ပါဘူး' ဟု တွေးရသည့်အထဲမှာ အကြိမ်တစ်သန်းလောက် ရှိတော့မည်၊ 'ဟုတ်တယ်. . . မိုးသာ သည်းသည်းရွာရင် ဒီငါးဆယ်ကောင် လာမှာမဟုတ်တော့ဘူး'

လေတစ်ချက် ဝှေ့တော့ ခန်းဆီးက လှုပ်သည်။

လှုပ်တာမှ တဖျပ်ဖျပ်. . .။ တစ်ခါမှ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရင်ခုန်တာနဲ့ သိပ်တူတာပဲဟု သစ်ခက် တွေးကာ နာရီကို ကြည့်တော့ ၁၀း၁၅။ ခေါင်းရင်းက ညအိပ်မီး Soft light ကလေးကို အသာပိတ်ပြီး ငြိမ်သက်သွားသော ခန်းစည်းကို ဖယ်ကာကြည့်တော့. . . ဘုရား. . . ။

သူ. . . ရောက်နေပြီ။

သစ်ခက် အိမ်ရှေ့တံခါးရဲ့ဘယ်ဘက်က ကုက္ကိုပင်အောက်မှာ။ သူ့နောက်မှာက သူ့သူငယ်ချင်းသုံးယောက် ရပ်ကာနေ၏။ သူက သူမ ရှိရာ အခန်းဘက်သို့ ငေးကာကြည့်နေသည်။ မိုးမှုန်အပ်ဖျားတွေက သူ့ရှေ့မှာ တဖွဲဖွဲ။

သွားပါတော့ကွယ်. . . သူချမ်းနေမှာပေါ့။ သူ့ဖွဲကို တို့ သိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မိန်းမပျိုလေးတစ်ယောက်ဆီမှာ ဘယ်လိုလုပ် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဆိုတာ ရှိမှာတဲ့လဲ။ တစ်အိမ်လုံးမှာ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး ကိုင်တာ ဆိုလို့ ဖေဖေသာ ရှိ၏။

ရင်မောခြင်း၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ကြံရာမရခြင်းတို့ဖြင့် သစ်ခက် ပြတင်းပေါက်မှ ငေးကာနေသည်။ သူလှမ်းကြည့်သဖြင့် သူမအရိပ်ကို မြင်သွားမှာကိုလည်း စိုးရသေး၏။ သူကတော့ မိုးဖွဲဖွဲအောက်မှာ မတုန်မလှုပ်။ တော်ကြာ ဖျားမှဖြင့်။ ပြန်တော့. . . ပြန်ပါတော့။ သစ်ခက်ကို စိုးရိမ်အောင် ဒုက္ခရောက်အောင်၊ စိတ်ဆင်းရဲရအောင် မလုပ်ပါနဲ့တော့။

"သမီးသစ်ခက် မအိပ်သေးဘူးလား"

ထင်မှတ်မထားသော အသံကြောင့် သစ်ခက် တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ကာသွား၏။ အသိကို ချက်ချင်းထိန်းပြီး ဒါ. . . ဖေဖေ့အသံဆိုတာကို သိလိုက်ရတော့ ပို၍ပင် တုန်လှုပ်ရသေးသည်။ သစ်ခက် ဘာစကားမှ ပြန်မပြောနိုင်တော့။

ပြတင်းပေါက်ကို အာရုံရောက်ကာ သူက အခန်းတံခါးကို

ခပ်ဟဟ ထားခဲ့မိတာ အကြီးမားဆုံးသော နောက်ဆုံးအမှားပင် ဖြစ်သည်။

"သမီး ဘာကိုကြည့်နေတာလဲ"

ဖေဖေက ပြောရင်းဆိုရင်း သူမကုတင်ဘေးက ပြတင်းပေါက်ဆီ ရောက်လာကာ သူမကို အနည်းငယ် တွန်းရင်း လှမ်းကာကြည့်၏။

"ဟာ. . . ခြံရှေ့မှာ လူတွေပါလား"

ဖေဖေက ပြောရင်းဆိုရင်း ခြံရှေ့က ငါးဆယ်ကောင်တိုင် လက်ထဲမှာ ပါလာသော ဓာတ်မီးဖြင့် တစ်ချက် လှမ်းကာထိုး၏။ သစ်ခက် ကြောက်ရွံ့စွာ အတင်းအော်မိသည်။

"မလုပ်နဲ့ ဖေဖေ၊ မထိုးနဲ့. . . မထိုးနဲ့"

အော်ရင်း ဖေဖေ့ကို တွန်းမိတော့ ဖေဖေယိုင်ကာ ဓာတ်မီးပိတ်သွားသည်။

"တယ်. . . ဒီကလေးမလေး ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ခြံရှေ့မှာ လူစိမ်း မတွေ့ဘူးလား၊ ဓာတ်မီးကို. . လွှတ်. . လွှတ်စမ်း၊ ဘာမှ ငါ့အထွေ မစိုးရိမ်နဲ့"

"ကဲ. . . ဒီသားအဖ ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ၊ မအိပ်ကြသေးဘူးလား"

"အိမ်ရှေ့မှာ လူစုစု စုစုတွေ အမေကြီး၊ အဲဒါ ကြည့်နေတာ မင်းသမီးက အတင်းပဲ၊ ကဲ. . . ဒီကလေး ဖယ်စမ်းကွာ၊ လာကြည့် အမေကြီး. . . ဒီမှာကြည့်"

ဖေဖေက သူမကို တွန်းကာ ဓာတ်မီးကို ထိုးကြည့်သည်။

ငါးဆယ်ကောင်တိုင်ထဲမှ "ဟေး" ခနဲ အော်သံတို့ ကြား၏။ ပြီးတော့ အိမ်ဘက်ကို ကြည့်ကာ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အော်ကြ တစ်ကြရင်း လက်ပြကြရင်း ထွက်ခွာသွားကြသည်။

www.burmeseclassic.com

"ကဲ. . . တွေ့လား အမေကြီး၊ ငါ အခု ခေတ်မီးနဲ့ ထိုးလိုက်တော့မှ ဒီကောင်တွေ ရှူးချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ထွက်သွားတာ"

"ဟုတ်တယ်. . . ဟုတ်တယ်၊ သွားကြပြီ"

"အေး. . . မှတ်ထား၊ နွေမှာ အရမ်းပူပြီး ပထမဦးဆုံး စရွာတဲ့မိုးကို သူခိုးမိုးလို့ ခေါ်တယ်၊ ပူအိုက်ပြီး အိပ်မပျော်ရတဲ့ညတွေ လေးလနီးနီး ရှိတဲ့အခါ ပထမဦးဆုံး ရွာတဲ့ မိုးညနဲ့လည်း တွေ့ရော လူတွေ သတိလက်လွတ် အိပ်တတ်ကြတယ်၊ အဲဒီညမှာ သူခိုးဝင်တာပဲ၊ ငါ့အိမ်ရှေ့မှာ အရင်ည ဘယ်မှာ လူရိပ်တွေ့ဖူးလို့လဲ"

"ဟုတ်ပါတော်. . . . ခေတ်မီးနဲ့ ထိုးလို့ လူရှိမှန်း သိမှ ထွက်သွားကြတာ၊ ရှင် သိပေလို့၊ ခြံတံခါးတွေ၊ အိမ်တံခါးတွေရော ပိတ်ပြီးပြီလား၊ ဘုရား. . . ဘုရား"

"ငါအားလုံးကြည့်ပြီးပြီ. . . သမီးအခန်းကို စိတ်မချလို့ လာကြည့်ရင်း တွေ့တာ၊ သမီးက မသက်သာရင် ဖေဖေ့ကို ပြောရောပေါ့၊ နောက်မှတ်ထား. . . ဟောဒီလို သူခိုးမိုးရွာတဲ့နေ့မှာ ဖေဖေ ဘယ်တော့မှ မအိပ်ဘူး သိလား"

"ဟုတ်ကဲ့. . . ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ"

ဖေဖေက သစ်ခက် အခန်းမီးကို ဖွင့်ကာ စစ်ဆေးသည်။ ဖေဖေ့ဆီမှာ သူ့ကိုယ်သူ ပိုယုံကြည်သွားသော ဝင့်ကြွားမှုကို တွေ့ရ၏။ နောက်နေ့မှာ သူမ ဘယ်လိုဖြေရှင်းမလဲ မတွေးတတ်တော့။

"ကဲ. . . အမေကြီးလည်း အိပ်၊ သမီးလည်း အိပ်၊ ဒီကောင်တွေ နောက်တစ်ခါ ပြန်လာလို့ကတော့ ငါနဲ့ တွေ့ကြသေးတာပေါ့ကွာ"

ဖေဖေ့စကားဆုံးတော့မှ မိုးက သဲမဲစွာ ရွာလေသည်။

"ဟင်း. . . ဟင်း. . . ဒါ သူခိုးမိုးအစစ်ပဲ၊ နောက်တစ်ကြိမ် တွေ့ကြသေးတာပေါ့ကွာ၊ ဟော့. . . ဒီည ငါမအိပ်ဘူးကွ၊ မင်းတို့သာ

အိပ်ကြ၊ သမီး ပြတင်းပေါက်ကို ပိတ်ထားစမ်း"

ဖေဖေ ဝမ်းသာအားရ ကြုံးဝါးကာ တံခါးတွေကို ပိတ်ပေးရင်း ထွက်ကာသွား၏။ ဖေဖေက ပထမဦးဆုံး သစ်ခက်အဖြစ်ကို လှမှန်းသိကတည်းက မဟောက်မဟိန်းဘဲ နေခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။ သစ်ခက် ရင်တွေ တုန်ကာ ကျန်ခဲ့၏။

ငါးဆယ်ကောင်ဘက်က ဘယ်လောက်များ ကံကြမ္မာက မျက်နှာလိုက်တဲ့အဖြစ်မျိုးလဲ။ အမေကိုယ်တိုင်က သမီးရဲ့အဖြေကို ပေးသွားခဲ့သည်၊ မိုးရေထဲမှာ သူဘယ်လိုပြန်မှာလဲ။ အအေးမိပြီး ဖျားနေဦးမှာလား။

သို့သော် အိမ်မီးတွေ မှိတ်ပြီးသည်အထိ ခေတ်မီးတစ်လက်၏ ဟိုဟိုဒီဒီ အလင်းရောင်ကို တွေ့နေသေးသဖြင့် သစ်ခက် ဖေဖေ့ကို သနားအားနာကာ တောင်းပန်မိသေးသည်။ ဖေဖေရယ်. . . အိပ်ပါတော့။ သူလည်း မဖျားမနာဘဲ မိုးရေထဲမှာ ဘေးကင်းကင်းနဲ့ ပြန်ရောက်ပါစေ။

ရက်ကြောက် ရင်တုန်စွာဖြင့် ထိုညက သစ်ခက် အိပ်၍ တော်တော်နှင့် မရ။

အိပ်ပျော်သွားတော့လည်း ဘယ်နေရာ ဘယ်စိတ်မှာ အိပ်ပျော်သွားမှန်း သစ်ခက် မသိလိုက်ရ။

ထူးဆန်းသော ထိုည သစ်ခက် အိပ်မက်မမက်ချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သစ်ခက် ပြောပြသောစကားကို အရင်တုန်းကလို ကန့်ကွက်ခြင်း၊ ငြင်းဆန်ခြင်း၊ ဝင်ရောက်ဆူပူခြင်း မရှိဘဲ သူငယ်ချင်းများ ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေကြ၏။ အစကတည်းက သိပ်လည်လည်ပတ်ပတ် မပြောတတ်သော သစ်ခက်လည်း ဒိုင်ခံပြောနေရသဖြင့် ငါးမိနစ်လောက်မှာ ပြောစရာစကားက ကုန်သွားသည်။

"ဒါပဲဟာ. . . အဲဒါပဲ၊ ငါလည်း ဘာပြောရမှန်းကို မသိတော့တာ"

"နင့်အဖြစ်က ဒုက္ခပဲ၊ သစ်ခက် ဒီကိစ္စကို နင်ဘယ်လို သွားရှင်းကြမလဲ၊ နင်မပြပါဘူးဆိုတာ သက်သေထုတ်ပြရမယ့်လူက နင့်အဖေကြီး ဖြစ်နေတာဟ"

"ဟာ. . . မေစိုးကလည်း၊ ဖေဖေ့ကို သက်သေလုပ်ပြီး ဘယ်လိုလုပ် ရှင်းရဲမှာလဲဟ"

"ဒုက္ခပဲ သစ်ခက်၊ အဲဒါဆို နင်ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ၊ ဒီပြဿနာက

မသေးဘူးနော် သစ်ခက်၊ ငါတော့ စိတ်ညစ်ပါတယ်ဟာ"

"ဘာတတ်နိုင်မှာလဲဟာ. . . ကံတရားအတိုင်းပေါ့"

သစ်ခက်ပုံစံက မတတ်သာတော့သဖြင့် ကံတရား ပစ်ချရာတွင် လုံးလုံးအရှုံးပေးလိုက်သလိုမျိုး ပုံစံဖမ်းကာ ထားသည်။ ကိုယ်က စိတ်မပါပါဘဲနှင့် လူတစ်ယောက်ကို ကြိုက်ရတော့မည့်ပုံစံမျိုး။

"ငါတို့မိန်းကလေးတွေ ဘဝဟာ ဒီလောက်အထိ အကူအညီမဲ့နေပြီလား. . . လုံးဝလက်မခံဘူး၊ ဒီကောင်လာရင် ဒီကိစ္စကို ရှင်းရမယ် ကိုယ် မချစ်မနှစ်သက်တဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ဒီလိုနည်းမျိုးနဲ့ ရည်းစားလုပ်ရမှာလား၊ ဘာမှမကြောက်နဲ့ သစ်ခက်၊ အခြေအနေမှန်ကို ရဲရဲသာရှင်း၊ ငါတို့ ရှိတယ်"

"ချောစုကလည်းဟာ. . . ငါ့ဘက်က ဘယ်လိုရှင်းပြရမှာလဲ"

"ဟ. . . ရအောင်ရှင်းရမှာပေါ့၊ ဒီခေတ်မီးကလေး သုံးချက်နဲ့ နင့်ဘဝကို နင်က လဲချင်လို့လား၊ လုံးဝ အဓိပ္ပါယ် မရှိတာ"

သူငယ်ချင်းတွေအားလုံးက သစ်ခက်ဘက်ကနေ မခံမရပ် ဖြစ်နေကြသည်။ ဒီပုံစံအတိုင်းဆိုရင်တော့ မလွယ်၊ သစ်ခက် လိုချင်သောသူ့ကြောင့်လည်း မပါ၊ ငါးဆယ်ကောင်နှင့်လည်း ချစ်သူဖြစ်ဆိုတာမျိုး လုပ်လို့မရနိုင်တော့။

"ဟုတ်တယ် သစ်ခက်၊ နင် အမှန်အတိုင်းသာ ပြောပြ ဒီကောင် ယုံယုံ မယုံယုံ ငါတို့နဲ့ မဆိုင်ဘူး. . . ဒါပဲ၊ ကိုယ့်ဘက်က သတ်သေစရိုး[illegible] တရားရုံးမှာ အမှုရှုံးတာမျိုး အချစ်ကို လာလုပ်လို့ ရမတဲ့လား"

"နင်တို့ကလည်းဟယ်. . . နေပါဦး၊ သစ်ခက် ပြောတာလေ. . ."

"ဒီမှာ သစ်ခက်၊ နင် ပျော့ပျော့ကြောတ်ကြောတ် [illegible] နင့်ဘက်မှာ ငါတို့အားလုံး ရှိတယ်၊ ဘာမှ ဂရုစိုက်စရာ မလိုဘူး"

"နေကြပါဦးဆိုဟာ. . . ဒီလိုပါ၊ သစ်ခက်ပြောတာက [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဖေက သူခိုးထင်ပြီး ခါတ်မီးနဲ့ ထိုးလို့ အဖြေပေးမိသွားတာလို့၊ ဟို. . . အဲဒါလေ. . . အဖေက မထိုးလည်း သစ်ခက်က ထိုးပြမလို့ပါလို့ အဲဒါကို ပြောတာ"

"ဘာ. . ."

သစ်ခက်ကို သူငယ်ချင်း သုံးဦးစလုံးက ဝိုင်းကြည့်ကာ အော် လိုက်ကြခြင်းဖြစ်၏။

"ဟို. . . ဟိုလေကွာ၊ ခါတ်မီးက ဖေဖေ့ဆီမှာဆိုတော့ အဲဒါပေါ့ ကွ၊ ဖေဖေ မပြလည်း. . ."

"ခွေးစုတ်မ"

"ကြောင်စုတ်မ"

လွယ်အိတ်တွေ၊ စာအုပ်တွေ သစ်ခက်ကျောပေါ်သို့ တဖုန်း ဖုန်း ကျကာ လာသည်။ သစ်ခက်လည်း လက်ကလေးနှစ် ဖက်ဖြင့် ယှက်ကာ,ကာရင်း ဘော်ဒါတွေ ပေးသောအပြစ်ကို လက်ခံယူလိုက်ပါသည်။ အားလုံးကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောလိုက်ရသဖြင့် သစ်ခက်စိတ်ထဲမှာ ဘာလေးလံရှုက်ရွံ့မှုမှ မရှိတော့ပါ။

"နင်ကိုယ်တိုင်က ကြိုက်ချင်နေတာ မဟုတ်လား. . ခွေးစုတ်မ"

"အင်း. . ."

"ကဲ. . . ထားတော့၊ နင် ဘယ်လောက်အထိ အသုံးမကျဘူးလဲ ဆိုတာကို ငါတို့ ပြောပြမယ်၊ နင်နဲ့သူနဲ့ အခု တရားဝင် ချစ်သူတွေ ဖြစ်နေပြီ၊ မင်းချစ်သူရဲ့နာမည်ကို မင်းသိလား"

ဘုရား. . . ဘုရား။ ဆွေဆွေ ပြောတော့မှ သစ်ခက် သတိရ သည်။ သူ့နာမည်အရင်းကို သစ်ခက် မသိ။ ငါးဆယ်ကောင်ဟုသာ အလွယ်တကူ ခေါ်နေခဲ့ကြသည်။ စကားပြောသည့်အခါ သူက မိတ်ဆက် တာ သူ့အမည်ကို ပြောတာ မရှိသလို သစ်ခက်ကလည်း မမေးမိခဲ့။

"ကဲ. . . ပြောလေ၊ မင်းရဲ့ချစ်သူနာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ"

"ဟိုလေ. . . နာမည်ဆိုတာ ပညတ်ပါကွာ၊ အရေးကြီးတာက သူ သစ်ခက်ကို တကယ်မြတ်မြတ်နိုးနိုး ချစ်ဖို့ပဲ လိုတာပါ၊ သူ တကယ်ချ တယ်ဆိုတာ သစ်ခက် ယုံတယ်၊ သူ့ကို အခု ငါးဆယ်ကောင်လို့ ခေ တယ်မဟုတ်လား. . . ပြီးပြီပေါ့၊ ချစ်စနိုးနဲ့ ငါးလို့တောင် အဖျားဆွ ခေါ်လို့ရသေးတယ်"

ဒီတစ်ခါ ဝိုင်းထုကြတာကိုတော့ သစ်ခက် မခံနိုင်တော့၊ ထ ပြေးယူရသည်။ ဂျပ်စင်အောက်က ထပြေးသော သစ်ခက်က ရယ်မေ ကာ ပြေးသလို နောက်က လိုက်ထုကြရိုက်ကြသော ချောစုတို့အုပ်စု လည်း ရယ်မောကာ လိုက်ကြခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ ရယ်ကာမောကာ ပြေးထွက်လာသော သစ်ခက် ဂျပ်စင်နံ့ဘေးမှာ ထင်မထားပါဘဲ သူ ဘွားခနဲ သွားဆုံလေသည်။ သစ်ခက် ကြောင်ငေးကာ ရပ်သွား၏။ နောက်က အုပ်စုကလည်း အခြေအနေကို သဘောပေါက်တာ မလိုက်ကြတော့ဘဲ ရပ်သွားကြသည်။ သူကလည်း ဖလံထည် အနွေး အကျႌကလေး ဝတ်ကာ ထား၏။ ညက မိုးမိပြီး နေမတောင်း ထင်ပါရဲ့ဟု သစ်ခက် ခေါင်းကို ငုံ့ကာထားရင်း တွေးမိသည်။

"သစ်ခက်. . ."

အနားသို့ ရောက်လာသော အရိပ်တစ်ခုနှင့် နူးညံ့သော ခေါ် ကြောင့် သစ်ခက်ရင်ထဲ ရှိန်းခနဲ နွေးသွားသည်။

"ညက မိုးမိသေးလားဟင်"

"ဟုတ်တယ် သစ်ခက်၊ ဟိုကောင်တွေတော့ အတုန်း ကိုယ်ကတော့ သစ်ခက်ကို အရမ်းတွေ့ချင်နေတာနဲ့ အား ထလာခဲ့တာ၊ ညက သစ်ခက် အဖြေပေးတာ ထုတ်ပါထောင်

"အိုး. . . ငါးကလည်း ထပ်မမေးနဲ့တော့ကွာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဗျာ. . ."

"ဘာ. . . ဘာဖြစ်နေလို့လဲဟင်၊ ငါးဘာဖြစ်လို့လဲ"

"တိုယ့်ကို ခေါ်တာ. . ငါး. . ငါး ဟုတ်လား"

သစ်ခက်ရှေ့မှာသာ ချောက်နက်ကြီး ရှိနေလျှင် ချက်ချင်း ခုန်ချ၍ ထောင်းလောက်အောင်ပင် ရှက်ဖို့ကောင်းပါသည်။ စိတ်ထဲမှာ ခေါ်ချင့်ရနေတော့ အသိစိတ်က နောက်ကျကာ အသံက အရင်ထွက်သွားမိ၏၊ ဘာကိုရှက်ကာ ဘာကိုခေါ်သထွက်ရမှန်း သစ်ခက်မသိ၊ နောက်ဆုံးတော့ သူ့ကိုပဲ ခေါ်သထွက်ပစ်လိုက်၏၊

"သွားကွာ. . . သွား. . . အလကားပဲ၊ ဟုတ်တယ်. . . သွား"

"သစ်ခက်. . . သစ်ခက်"

စိုးရိမ်သော အော်သံနှင့်အတူ သူ နောက်က လိုက်လာ၏။ ဟုတ်တယ်လေ. . . သစ်ခက်မှာ ရည်းစားရနေပြီပဲ။ ဘာကို ခေါ်သထွက်ရမှန်း မသိရင် ရည်းစားကိုပဲ ခေါ်သထွက်လို့ ရသွားပြီပေါ့ဟု တွေးနေမိသည်၊

ဆရာဝန် ပြလျှင်ပင် သုံးရက်တော့ ဆေးထိုးရဦးမှာ သေချာသော စိုးချိန်၏အဖျားလည်း ထိုနေ့က ယူပစ်လိုက်သလို ပျောက်ကာသွား၏၊ အဖျားငွေ့ငွေ့သာ ရှိနေသော စိုးချိန် လက်ဖဝါးထဲ သစ်ခက်၏လက်တလေး ရောက်လာကတည်းက အရာအားလုံးသည် ပြီးပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သွားပြီ ဖြစ်လေသည်၊

"သစ်ခက်နဲ့ ချစ်သူဖြစ်ပြီးမှ ငါ့အတွက် အချိန်နာရီတွေက အရင်တုန်းကလို မဟုတ်တော့ဘူးကွ၊ အခြေအနေပေါ် မူတည်ပြီး နှေးလိုက်မြန်လိုက် ဖြစ်နေတယ်"

မေစိုးနှင့် စကားလက်ဆုံကျနေသော မြတ်မိုး ဘာဖြစ်ချင်နေတာလဲဆိုသောအကြည့်နှင့် လှမ်းကာကြည့်သည်။ ချောစုနှင့် အောင်ခန့်က ဝလုံးနှင့် အမှားခြစ်တမ်း ကစားနေကြသည်၊ မြတ်ဆွေက ရာဇဝင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ စာအုပ်အထူကြီးကို ဟန်ပါပါနှင့် ဖတ်ရင်း ဆွေးဆွေး အိုက်တင်ထုတ်ကာ နေ၏။ ဆွေဆွေကတော့ ဘာတို့မှ စိတ်မဝင်စား ဒီနေ့ သက်သတ်လွတ် စားတာ မနက်က ခေါက်ဆွဲသုပ်ထဲမှာ [illegible] ပါကတည်းက တစ်လောကလုံးနှင့် ရန်ဖြစ်ချည်းသာ နေ၏၊

ချစ်သူသက်တမ်းတစ်လအတွင်း သူငယ်ချင်းတွေ အားလုံး ခင်မင်နေကြပြီဖြစ်သည်၊

"မင်းနာရီက Automatic မဟုတ်လား ဘယ်ခဲနာရီ ဆိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့ ခက်ခဲအားကျရင် အဲဒီလို ဖြစ်တတ်တယ်ကွ”

“ငါ့လက်ထဲက နာရီကို ပြောတာ မဟုတ်ဘူးကွ၊ သစ်ခက်ကို ချစ်တဲ့စိတ်နဲ့အတူ ငါ့ရင်ထဲမှာ နာရီတစ်လုံး ရှိတယ်၊ အဲဒီနာရီက သယ်သွားနာရီနဲ့မှ မတူဘူး၊ တစ်ကမ္ဘာလုံးက သတ်မှတ်တဲ့ လက်ခံထားတဲ့ အချိန်တွေနဲ့လည်း မတူဘူး”

“ငါးရယ်. . . စကားပြောရင်လည်း လူနားလည်အောင် ပြောစမ်းပါဟာ”

“ဒီလို ချောစုရာ. . . သစ်ခက်နဲ့ငါနဲ့ အတူတူ ရှိနေတဲ့အချိန်ဆိုရင် မနက်ခုနစ်နာရီကနေ ညနေလေးနာရီအထိ ကြာတဲ့ နာရီပေါင်းကိုးနာရီဟာ ခဏလေးလိုပဲ၊ အခုလို သစ်ခက်ကို စောင့်နေရတဲ့အချိန်ကျတော့ တစ်စက္ကန့်ကို နာရီကုဋေလောက် ကြာတယ်လို့ ထင်နေတယ်၊ အဲဒါ. . . ပြောတာ”

“အေး. . . ဆက်တွေး. . . ဆက်တွေး၊ သိပ်လှတဲ့ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ရချင်လည်း ရမယ်၊ ဘယ်သူမှ မသိသေးတဲ့ သချာနည်းတစ်နည်းကို တွေ့ချင်လည်း ရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်တယ်၊ ဒါမှမဟုတ် မင်းရင်လည်း ဂေါက်သွားလိမ့်မယ်”

“နောက်ဆုံးအချက်က ပိုနီးစပ်တယ်ကွ”

သူငယ်ချင်းတွေက တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝိုင်းကာ စကြသဖြင့် သူ ဘာမှဆက်မပြောတော့။ သစ်ခက် တက်လာမည့် ကန်ဘောင်လမ်း ထိပ်ဆီသို့သာ ငေးနေလိုက်သည်။ အရင်ကဆို ခုနစ်နာရီခွဲတာနဲ့ ကျောင်းကို ရောက်လာတတ်သည့် သစ်ခက်၊ ဒီနေ့ ဘာကြောင့် နောက်ကျနေတာပါလိမ့်။ နောက်မကျစဖူး နောက်ကျသဖြင့် သူ့စိတ်ထဲမှာ စိုးရိမ်ပူပန်နေခဲ့သည်။

ဪ. . . ချစ်မိကြပြီဆိုတော့လည်း တစ်နေ့နှင့်တစ်နေ့ တစ်

ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် မြန်မြန်တွေ့ချင်လှပြီ။ ကြာကြာကြည့်နေချင်သည်။ လက်တစ်ဖျစ်တီးမှာ ကုဋေတစ်သန်း ဖြစ်ဖျက်သွားသော စိတ်အလျဉ်တွေအားလုံး ချစ်သူအပေါ်မှာ စုပုံကျနေကြ၏။

ထိုစဉ် ကန်ဘောင်ပေါ်သို့ စိမ်းပြာရောင် Parado ကားတစ်စင်း ဝေါခနဲ မောင်းကာ ဝင်လာ၏။ ကားမောင်းပုံက ရမ်းလွန်းအားကြီးသဖြင့် ဆိုင်မှာ ထိုင်နေသူတွေအားလုံး ကားကို ဝိုင်းကြည့်ကြသည်။ ကားက စိုးချိန်တို့ ဝိုင်းနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် ရှိသော သစ်ရိပ်အောက်မှာ ထိုးကာ ရပ်သည်။ ထိုးရပ်ပြီး ငြိမ်သက်သွားသော ကားရှေ့ခန်းတံခါး ပွင့်ကာ ဆင်းလာသူက သစ်ခက်ဖြစ်၏။ အားလုံး ထင်မှတ်မထားသဖြင့် ကြောင်သွားကြသည်။

“သစ်. . . ခက်”

သစ်ခက် သူတို့ရှိရာဘက်သို့ တစ်ချက်ဝေ့ကြည့်ကာ အသာခေါင်းယမ်း မျက်ရိပ်ပြပြီး ကား၏ညာဘက်နံဘေးက အအေးဆိုင်ထဲသို့ ဝင်ကာထိုင်တော့မှ နောက်ထပ်တံခါးတစ်ချပ် ပွင့်လာကာ ကောင်လေးတစ်ယောက် ဆင်းလာသည်။ ဂျင်းဘောင်းဘီ အပြာနုနှင့် စပို့ရှပ်အကျႌအဖြူကို သပ်ရပ်စွာ ဝတ်ထား၏။ လက်ထဲမှ ကားသော့ကို ပျော်ရွှင်စွာ ဝှေ့ယမ်းရင်း သစ်ခက် နံဘေးက ခုံမှာ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ဝင်ကာထိုင်သည်၊ ပြီးတော့ သစ်ခက်ကို တစ်ခုခု ကပ်ပြောကာ ခပ်ဟဟ ရယ်သည်၊ သစ်ခက်က သူတို့ဘက် လှည့်ပင်မကြည့်။

စိုးချိန် မျက်စိထဲမှာ ပြာဝေကာ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိတော့။ ရင်တွေ တဝုန်းဝုန်း ခုန်ကာ ပူလောင်နေခဲ့သည်။

“အဲဒါ ဘယ်သူလဲ၊ သစ်ခက်ရဲ့အစ်ကိုလား၊ အရင်တုန်းက သစ်ခက်က ဒီလိုသူငယ်ချင်း ရှိလား၊ နင်တို့ အဲဒီလူကို သိလား ချောစု”

“ငါတို့ သူ့ကို မသိဘူး ငါးဆယ်ကောင်၊ သစ်ခက်မှာ အရင်တုန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထ နှယောက်ချားလေး သူငယ်ချင်းလည်း မရှိဘူး၊ ဘယ်သူ့အကြောင်းမှ လည်း မပြောဖူးဘူး"

"သူ့အစ်ကိုတွေဘာတွေရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား"

"သစ်ခက်က တစ်ဦးတည်းသောသမီးဟ၊ ဘာအစ်ကိုမှ မရှိဘူး"

"ဟာ. . . မစိုးကလည်း အစ်ကိုဝမ်းကွဲတွေဘာတွေ ဖြစ်မှာပေါ့ ထ၊ ဂျပန်က အခုမှ ပြန်လာတာတို့ဘာတို့လေ"

အောင်ခန့်က စပ်ဖြဲဖြဲမျက်နှာနှင့် လှမ်းကာနောက်၏။

"အောင်ခန့် မနောက်နဲ့ကွာ၊ အဲဒါဆိုရင် တစ်ခုခုတော့ လုပ်ကြ ကွာ၊ ငါနေလို့မရတော့ဘူး၊ ချောစု. . .နင်တို့ သစ်ခက်ဝိုင်းမှာ သွားထိုင် တာ. . . နှစ်ယောက်တည်း ရှိတာကို ငါခံစားလို့မရလို့"

"သစ်ခက်ပုံစံကြည့်ရတာ ငါတို့ကို လာစေချင်ပုံ မရဘူး ငါး ဆယ်ကောင်၊ ကားပေါ်က ဆင်းဆင်းချင်း ငါတို့ကို မျက်ရိပ်လှမ်းပြထား တယ်"

"ဟာ. . . ဘာဖြစ်လို့လဲဟာ၊ မိန်းကလေးသူငယ်ချင်း အချင်း ချင်း ဝင်ထိုင်တာပဲဟာ၊ သွားပါဟာ. . . ငါ့ကို ကူညီကြစမ်းပါ"

မျက်စိမျက်နှာပျက်ကာ တုန်လှုပ်ခြင်းကြီးစွာ ဖြစ်နေသော စိုးချိန်ကို ကြည့်ကာ ဆွေဆွေနှင့်မစိုး ထကာ ထွက်သွား၏။ ပြီးတော့ သစ်ခက်တို့ဝိုင်းကို ဝင်ထိုင်ကြသည်။ ပြီးတော့ ရယ်ရယ်မောမော စကား တွေ ပြောနေကြပြန်၏။

"ဒါ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ရိုးသားတဲ့လူ မဖြစ်နိုင်ဘူး ချောစု၊ ရိုးသား ရင် ငါတို့ဝိုင်းကိုပဲ ခေါ်လာရမှာပေါ့"

"အင်း. . . လုံးဝမရိုးသားတဲ့လူလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး ငါးဆယ် တောင်၊ မရိုးသားရင် သစ်ခက်က ဒီအထိ ဘယ်ခေါ်လာမှာမလဲ၊ ငါတို့ အားလုံး ဒီမှာရှိတာ သူသိနေတာပဲ"

"ချောစုပြောတာ ဟုတ်တယ် စိုးချိန်၊ မင်း စိတ်အေးအေး ထားစမ်းပါ"

ဘေးကလူက အားပေးရတာ လွယ်ပါသည်။ ကာယကံရှင် ခံစားရတာကတော့ သိပ်မလွယ်လှ။ ရင်ခုန်သံ တစ်ချက်တစ်ချက်စီက မေးခွန်းတစ်ခုစီ ထုတ်ကာပေး၏။ ထိုနှလုံးသားက လာသောမေးခွန်းကို ဖြေနိုင်သော ပညာရှိ ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာရော စကြဝဠာထဲမှာပါ မရှိ။

ရယ်ရယ်မောမော စကားပြောနေကြသော မြင်ကွင်းကို စိုးချိန် ကြည့်ရတာ ရင်ပူလှသည်။ အကြည့်ကို တခြားဘက် လွှဲထားပြန်တော့ လည်း ဘယ်လိုမှ နေလို့မရ။ ဒုက္ခပါလား. . .။

ခဏကြာသွားတော့မှ ထိုင်ခုံက ထကြသည်။ (ထိုခဏကို စိုးချိန် တော်တော်ခံစားလိုက်ရပါသည်) ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ကားပေါ်တက်ကာ ကား ကိုလှည့်၊ သစ်ခက်ကို လက်ပြရင်း မောင်းထွက်သွား၏။ လူပုံကတော့ လူရည်သန့်သန့်၊ ငွေကြေးပြည့်စုံသည့် အသိုင်းအဝိုင်းထဲကဆိုတာ မြင်ရုံ နှင့်ပင် သိသာပါသည်။ သူ့ထက်တော့ များစွာသာလွန်သော အရည် အချင်းတွေ ဒီလူ့ထံမှာ ရှိနေကြောင်း စိုးချိန် သဘောပေါက်ပြီးဖြစ်သည်။ ခက်သည်က သစ်ခက်နဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေသလဲဆိုတာပဲ ဖြစ်သည်။

သစ်ခက်ကတော့ ပုံမှန်အတိုင်းပင်။ ဘာမှ တုန်လှုပ်မှု မရှိ။ အေးအေးဆေးဆေး ဝင်ကာ ထိုင်သည်။

"အဲဒါ ဘယ်လူလဲ သစ်ခက်"

"ဪ. . . ရွှေဘုန်းတဲ့"

"ရွှေဘုန်း. . . ဟာ. . . လူက Style သားနားသလောက် နာမည်ကြီးက အောက်လှချည်လား၊ ရွှေဘုန်းတဲ့. . . ဟိဟိ"

ချောစုက ဝင်ကာ နောက်သည်။

"သူ့အဘိုးက ပေးထားတဲ့ဟာ၊ ရွှေဘုန်းတင် မဟုတ်ဘူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူပါသေးတယ်. . . ရွှေဘုန်းလူတဲ့"

"ရွှေဘုန်းပါဆိုမှ လူဆိုတာ သိပါတယ်ကွာ၊ ဘယ်နဲ့. . . ရွှေဘုန်းကြတ်တို့ ရွှေဘုန်းငှက်တို့ တစ်ခါမှ မကြားဖူးပါဘူး"

"အေးပေါ့ကွ. . . သူ့ဘကြီးရဲ့မေတ္တာတရားက ခေတ်ကာလမှာ ဒီကောင့်ရဲ့လုစ်ခါကြွားမှုတွေကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တာပဲ၊ ဒီကောင် ဘယ်လောက် Style ထုတ်ထုတ် ရွှေဘုန်းဆိုတဲ့နာမည်နဲ့တင် စစ်ကြိုခေတ် ပြန်ရောက်တာပဲ"

"ဟုတ်တယ်. . . စစ်ကြိုခေတ်မှာတောင် ဒီကောင် ဖြစ်သလို လစ်ရမယ့်သဘော ရှိတယ်"

"ဟေ့ကောင် တော်ကြစမ်းပါကွာ၊ သူနဲ့ သစ်ခက်က ဘယ်လို ပတ်သက်တာလဲဟင်၊ အရင်တုန်းက မရှိဘူးဆို၊ ချောစုတို့တောင် မသိဘူးဆို"

"ဟာ. . . ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး ငါးရာ၊ အိမ်က သဘောတူထားတာပါ"

"ဘာ. . . အိမ်က သဘောတူထားတာ. . . ဟုတ်လား၊ အမလေး သစ်ခက်ရယ်၊ အိမ်က သဘောတူထားတာကြောင့်မှ ဘာမှမဟုတ်ဘူး ဆိုတော့ သူနဲ့ မင်္ဂလာဆောင်မှပဲ ဟုတ်တော့မှာလား၊ သစ်ခက်မှာ ချစ်သူနဲ့လေ၊ဟောဒီ ငါးဆယ့်ကောင်ဆိုတဲ့ ချစ်သူရှိတယ်လေ၊ သစ်ခက် ရာ. . . အကြောင်းကိစ္စတွေကို လွယ်လွယ်ကလေး ပေ့ါပေ့ါကလေး မတွေး စမ်းပါနဲ့ကွာ၊ ချစ်သူရှိတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အတွက် အိမ်က သဘောတူထားတဲ့ ယောကျ်ားလေးတစ်ယောက်ပါ ထပ်ရှိနေတာ ဘာမှ မဟုတ်တော့ဘူးလား"

စိုးရိမ်စိတ်၊ ဒေါသစိတ် အနည်းငယ်တို့ကြောင့် စိုးချိန် လေသံတ တော်တော်ပြင်းသွားပါသည်။ သို့သော်လည်း သစ်ခက်ကတော့ စိတ်ဆိုးပုံ

မပြပါ။

"အဲဒါတော့ ငါးဆယ်ကောင် ပြောတာ မှန်တယ် သစ်ခက်၊ ဒီကိစ္စကို ခပ်ပေ့ါပေ့ါကလေး ဘာမှမဟုတ်ပါဘူးလို့ ထားလို့မရဘူး၊ ဒါ တစ်ချိန်မှာ ပြဿနာ ကျိန်းသေတက်မယ့်ကိစ္စ၊ အခုကတည်းက စဉ်းစား ထား ဆုံးဖြတ်ထားဖို့ကို လိုတယ်"

"နင်တို့ကလည်းဟာ. . . ငါပြောတာကို နားထောင်ကြပါဦး၊ ဒီလိုဟာ. . . ဒီကောင်က ဖေဖေနဲ့ ရှယ်ယာကိစ္စတစ်ခု လုပ်ရင်းနဲ့ အိမ်ကို ရောက်လာတာ၊ သူ့လုပ်ရည်ကိုင်ရည်လေးလည်း ရှိတော့ ဖေဖေက ဒီကောင့်ကို နည်းနည်းအထင်ကြီးတယ်၊ မေမေကတစ်ဆင့် ပြောတဲ့စကား တွေရယ်၊ ဘယ်ယောကျ်ားလေးနဲ့မှ စိတ်မချတဲ့ ငါ့ကို ဒီကောင်နဲ့ဆို စိတ်ချတတ်တာရယ်ကို ကြည့်ပြီး ငါသဘောပေါက်ထားတာ၊ ဒီကောင်က လည်း အခွင့်အရေးသမားတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ အိမ်လာရင် ဖေဖေတို့ရှေ့ မှာ စကားပြော ဘာညာ. . . ဒီလောက်ပါပဲ"

"ဒီလောက်ပါပဲဆိုတဲ့ စကားကို ဒီကောင်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ဒီ အချိန်ကစပြီး လုံးဝမပြောပါနဲ့တော့ သစ်ခက်ရယ်၊ အဲဒီကိစ္စက ကိုယ့် အသည်းနဲ့ သစ်ခက်အသည်းကို ခွဲသွားနိုင်တဲ့ကိစ္စကြီးပါ"

"ငါးကလည်း. . . သစ်ခက်က ဖေဖေ့ကို ကြောက်ရလို့ သူ့ကို လိုက်လိုက်လျောလျော ဆက်ဆံတာပဲ ရှိတာပါ၊ သစ်ခက်က ငါးကိုပဲ ချစ်တာ၊ အဲဒါကြောင့် ဘာမှမဟုတ်ဘူးလို့ ပြောတာပေ့ါ"

စားပွဲပေါ် ချထားသော သူ့လက်တစ်ဖက်ကို သစ်ခက်က လက် ကလေးနှစ်ဖက်ဖြင့် အုပ်မိုးဆုပ်ကိုင်ကာ ဖျစ်ညှစ်ရင်း ပြောသည်။

"ကိုယ်က သစ်ခက်ကို ယုံပါတယ်၊ ကိုယ်မယုံတာက ဖြစ်လာ မယ့် အခြေအနေတွေကိုပါ"

"အို. . . မရဘူး၊ သစ်ခက်ကို ယုံရင် အားလုံးကို ယုံရမယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါပဲ. . . ဒါပဲ"

သစ်ခက်နှင့် ပတ်သက်၍ ကြည်လင်ဝင်းပသော အချစ်စိတ်ကလေးထဲတွင် အပူရောင်တစ်စက်တော့ စွန်းကွက် ဝင်ရောက်သွားပြီဖြစ်၏။ ထိုအပူရောင် အစက်ကလေးတစ်စက်ကို ဗိုင်းရပ်(စ်)တစ်ကောင်လို ဆတ်လက်ကြီးထွားမလာရအောင် ကြိုးစားရဦးမည် ဖြစ်သည်။

"သူငယ်ချင်းတွေ ပြောကြတယ်ဆိုရင်လည်း သူ့အကြောင်း နည်းနည်းပါးပါး ပြောပြထားလိုက်ပေါ့ သမီးရယ်"

"ဟာ. . . မေမေကလည်း ပြောမပြချင်ပါဘူး၊ သမီး အနေအထိုင်ကျပ်လို့ မေမေ့ကို ပြောတာ"

"အနေထိုင်ရကျပ်လို့. . . သူက ဘာတွေလုပ်လို့လဲ"

"အမယ်. . . ဘာမှမလုပ်ပါဘူး၊ လုပ်ကြည့်ပါလား၊ ဟွန်း. . . သမီးပြောတာ သူ အဲဒီလို အနားမှာ ရှိနေတော့ သမီး လွတ်လွတ်လပ်လပ် မနေရဘူးပေါ့၊ သူ့ကို ဘာစကား ပြောရမှန်းလည်း မသိဘူး၊ သူနဲ့သမီးကြားမှာ ပြောစရာစကားလည်း ဘာမှမရှိဘူး၊ စိတ်ညစ်တာပေါ့ မေမေရာ၊ အဲဒါကို ပြောတာ"

မေမေက ဘာမှပြန်မပြောဘဲ အခွံသင်ပြီးသွားသော မုန်လာဥကလေးတွေကို အဝိုင်းစောင်းစောင်းကလေးတွေ ဖြစ်အောင် လှီးနေသည်။ ဖေဖေက မုန်လာဥချဉ်ရည်ဆိုလျှင် မုန်လာဥကို အခုလို ခပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စောင်းစောင်းကလေးတွေ လှီးမှ စားသည်၊ တည့်တည့်အဝိုင်းလှီးလျှင် မစားတော့၊

"မုန်လာဥပဲ မေမေရာ. . . တည့်တည့်စောင်းစောင်း ဒီအရသာပဲဟာ"

ဟု သစ်ခက်ပြောတော့ မေမေက ဆူသည်၊ ပြီးတော့ လူတစ်ယောက်မှာ အကျင့်တစ်မျိုး ရှိတတ်ကြကြောင်း၊ အိမ်ရှင်မဆိုသည်မှာ လင်ယောကျ်ား၏အကြိုက်ကို သိတတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တည့်တည့်လည်း လှီးရတာပဲ၊ စောင်းစောင်းလည်း လှီးရတာပဲ ဖြစ်သည့်အတွက် သူ့အတွက် အထူးမပင်ပန်းကြောင်း စသည်ဖြင့် ပြောပြသည်။

မေမေကတော့ ဖေဖေ့စကားဆိုလျှင် ဘယ်တော့မှ မပယ်ရှားတတ်သော မိန်းမတစ်ဦးသာ ဖြစ်သည်၊ မေမေ့ကို ကြည့်ကာ ယောကျ်ားများ အဲဒီလောက် ကြောက်နေရရင် မယူတော့ဘူးဟု တွေးမိသည်။ အခုလည်း ပြောမယ့်သာ ပြောရသည်။ မေမေကတော့ ဖေဖေ့ဘက်ကပဲ နေမှာဆိုတာ သစ်ခက် သိပြီးသား။

"အဲဒီတော့. . . မေမေ"

"ဟဲ့. . . ဒီကောင်မလေး၊ ဘာလဲ"

"ဟိုလူကြီးကို သမီးကို လိုက်မပို့ပါနဲ့လို့နော် မေမေ"

"သမီးရယ်. . . ဒါ ညည်းအဖေကိုယ်တိုင်က ခွင့်ပြုထားတဲ့ကိစ္စ၊ မေမေ ဘယ့်နှယ်သွားပြောလို့ ရမှာလဲ၊ ညည်းအဖေအကြောင်းလည်း ညည်းသိတဲ့အတိုင်းပဲ၊ တတ်နိုင်သမျှ ကိုယ့်ဘက်က မမှားအောင် နေပေါ့၊ မောင်ရွှေဘုန်းကလည်း ကျွေ့ရွှေသိက္ခာ ထိခိုက်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး၊ ကြည့်နေပေါ့အေ"

စိတ်ဆိုးမှန်း သိသာအောင် သစ်ခက် တမင်ခြေဆောင့်ကာ ထွက်ခဲ့၏၊ ဒီနေ့လည်း ကျောင်းသွားချိန်မှာ ရောက်လာလိမ့်ဦးမည်ဟု

ထင်သည်။ သစ်ခက်နှင့်သူ အတူရှိနေလျှင် ငါးရဲ့မျက်နှာက မကောင်း။ ညှိုးငယ်ကာ နေတတ်သည်။ သစ်ခက်ကလည်း ဒီလူနဲ့ အိမ်က သဘောတူထားတာကို ဘာကြောင့် သွားပြောမိမှန်းမသိ။ အမှန်ဆို တစ်ခုခု လိမ်လိုက်လည်း ရတာပဲ။ ငါးမျက်နှာ မကောင်းတာကို တွေ့တိုင်း သစ်ခက်ရင်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းရသည်။

"စိတ်ချပါ ငါးရယ်၊ ငါးကလွဲရင် ဘယ်သူ့ကိုမှ မချစ်ပါဘူး. . . သိလား"

ထိုစဉ် အိပ်ခန်းထဲမှ ဖေဖေ ထွက်လာသည်။ သစ်ခက် လန့်ကာသွား၏။ ရင်ထဲက ပြောလိုက်သောစကားကို ဖေဖေ မကြားဆိုတာ သိသည့်တိုင်အောင် စိတ်မလုံ ဖြစ်ကာ ဇက်ပုပြီး ဖေဖေ့ရှေ့မှ လစ်ထွက်လိုက်သည်။

"ဟိုကောင်မလေး. . . ကျောင်းသွားဖို့ ဘာမှမပြင်ဆင်သေးဘူးလား"

"ဟုတ်. . . ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ"

သစ်ခက်ရင်ထဲ မောကာသွား၏။ ဒါဆိုရင် ရွှေဘုန်းဆိုတဲ့လူ သူ့ဆီကို လာကြိုဦးမယ်ဆိုတာ သေချာသလောက် ရှိနေလေသည်၊ သစ်ခက် အခန်းထဲ ဝင်ကာ မှန်တင်ခုံပေါ်မှာ ငိုင်နေမိသည်။ ဒီနေ့ ဘာညာအကြောင်းပြပြီး ကျောင်းမသွားဘဲ နေလိုက်ရင် ကောင်းမလား၊ ဒီနေ့ မသွားတော့ရော နောက်နေ့တွေမှာ ဒီလူကြီးက မလာတော့ဘူးတဲ့လား၊ မေစိုးတို့ ပြောသလို ရွှေဘုန်းကို လာမကြိုရန် လူကြီးတွေ သဘောတူတာကို သူလက်မခံကြောင်း ဖြောင်းဖွင့်ပြောပြလိုက်ဖို့တော့ သူ မကြိုးစားရဲပါ။ ရွှေဘုန်းက ဖေဖေ့ကို သွားပြောရင် ဖေဖေက ငါ့သမီးလေး စိတ်မပါရင် နေပါစေဆိုတဲ့ လူစားမျိုး မဟုတ်၊ တွေးရင်း သစ်ခက် သက်ပြင်းချ မဝအောင် ဖြစ်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဪ. . . ဒါကြောင့် သာယာဖြောင့်ဖြူးသော အချစ်တို့ ချည်သည် ခရီးလို့ ရှေးလူကြီးတွေက ဆိုကြတာကိုး။

"သစ်ခက်. . . မင်းအစ်ကို ရောက်နေပြီ၊ မြန်မြန်လုပ်"

မေမေ့အသံကြောင့် မှန်ထဲက သစ်ခက်မျက်နှာမှာ ဆယ်နှစ်စာ လောက် အိုစာသွားသည်။ အလှပြင်ချင်စိတ် မရှိတော့။ ဘာမှလည်း လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ် မရှိတော့။

PRADO ကားထဲမှာ လိမ္မော်ရနံ့သင်းသင်းကလေး မွှေးကာနေ သည်၊ LOVE SONG သီချင်းနုနုတလေးကိုလည်း ဖွင့်ကာထား၏။ လေအေးစက်ကိုလည်း ပါးပါးအေးအေး ပေးကာ ထားသည်။ သို့သော် သစ်ခက် မပျော်ပါ။ ရင်ထဲမှာလည်း မကြည်နူး။ စိတ်က တင်းကျပ်ကာ အသက်ရှူ၍လည်း မဝ။ ကျောပိုးအိတ်ကလေးကိုသာ အားကိုးတကြီး ရင်မှာ ပိုက်ရင်း ကားရှေ့မှန်ထဲက ပြောင်းလဲနေသော မြင်ကွင်းတွေကို ငေးတာ ပါလာခဲ့သည်။ ဒီကားကြီးနှင့် ကျောင်းကို ရောက်လာလျှင် ငါးရဲ့မျက်နှာကလေးက ညိုးကာနေလိမ့်မည်။ ပြီးတော့ သူ့ကိုလည်း တစ်နေ့လုံး စကားဟဟ မပြောတော့။ အဆိုးဆုံးမှာ ဝမ်းနည်းရိပ် သီသီသာသာ သမ်းနေသော ငါး၏မျက်လုံးများပင် ဖြစ်သည်။

ဖြစ်နိုင်လျှင် ရွှေဘုန်း၏ကားအကောင်းစားကြီးနှင့် ကျောင်းကို မလာချင်ပါ။ အရင်တုန်းကလိုပဲ အများသုံး ဘတ်စ်ကားနှင့်သာ လာချင် ပါသည်၊ သို့သော် ဖေဖေ့ကိုလည်း မလွန်ဆန်ရဲ။ ထို့အတွက် ချစ်ခြင်း မေတ္တာတရားသည် နားလည်မှုများ အဆင်မသင့်မှုကြားတွင် ပိတ်ညှပ် ကာ မွန်းလောင်နေသည်။

"သစ်ခက်ကလေး. . . ဘာစကားမှ မပြောတော့ဘူးလား"

". . . . ."

"ဟား. . . ဟား. . ဟား၊ ဒီလောက်ပြောတာတောင်မှ ဘာမှပြန်

မပြောဘူး၊ သစ်ခက်လေး နေမကောင်းဘူးလား"

ကိုယ့်အတွေးထဲ ကိုယ်နစ်နေသဖြင့် သူ့စကားကို ပြန်မပြောမိ ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအသိနှင့် အားနာသွားမိတုန်း ကိုရွှေဘုန်း ပြောသော နောက်ထပ်စကားများကို ဘာမှမသိလိုက်။ အသံသာ ကြား သည်၊ နားထဲမှ ဦးနှောက်သို့ စကားအဓိပ္ပါယ်တွေက မရောက်၊ သစ်ခက် ဖြစ်နေသောပုံစံကိုလည်း ကားမောင်းရင်းက သူက သိဟန် တူသည်။

"နေမကောင်းဘူးလားလို့ မေးတာ၊ သစ်ခက်လေးကို ကြည့်ရ တာ တစ်မျိုးပဲ"

"ဪ. . . ကောင်းတယ် ကောင်းတယ်"

"ဟင်း. . . ဟင်း. . . ဒီနေ့ တကယ့်ကို တစ်မျိုးပဲ၊ အားကို မရဘူး၊ ကဲ. . . သစ်ခက်လေး မွန်းကျပ်နေရင် တစ်နေရာရာကို သွား မလား"

"အို. . . မသွားပါဘူး၊ ဘယ်မှမသွားဘူး"

"SORRY နော်၊ တစ်နေရာရာဆိုတာ ဘုရားတို့ဘာတို့ကို ပြော တာပါ၊ သစ်ခက်လေး စိတ်ကြည်လင်လန်းဆန်းသွားအောင်လေ"

"ဟင့်အင်း. . . ကျောင်းကိုပဲ သွားမှာ၊ ကျောင်းမှာ မေဂျာအချိန် တွေ အရေးကြီးတယ်"

"အင်း. . . ဒါဆို ဒီလိုလုပ်၊ ကျောင်းကို အရင်သွားလိုက်၊ မေဂျာ အချိန်တွေ ပြီးမှ သစ်ခက်ကလေး စိတ်ကြည်လင်မယ့်နေရာကိုသွား၊ တွန်တော် တစ်နေ့လုံး အားတယ်၊ လိုက်ပို့မယ် သိလား"

ပိုဆိုးမှာပေါ့။ ကျောင်းကို ဒီကားကြီးနဲ့သွား၊ ငါးတို့မြင်၊ ဝမ်းနည်း။ ပြီးတော့ သစ်ခက်က ဒီကားကြီးနဲ့ပဲ ပြန်လိုက်သွားတာဆိုရင် ငါးရင်ထဲမှာ ဘယ်လောက်ဝမ်းနည်းသွားမလဲ၊ ဒါမျိုးကိုတော့ သစ်ခက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဖြစ်မခံနိုင်ပါ။ ဒီကောင် ရွှေဘုန်း လာကြိုတဲ့ အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေးနေ့တွေမှာ ငါး ဘယ်လောက် ခံစားနေရသလဲဆိုတာကို သစ်ခက် နားလည်ပါသည်။

"ဟုတ်ကဲ့ ဦး. . . ရွှေတိဂုံဘုရားပါပဲ၊ ဟုတ်ကဲ့. . . သစ်ခက်နဲ့ပြောဦးမလား။ ဩော်. . ဟုတ်ကဲ့. . ဟုတ်ကဲ့. . ဦး"

"ရှင်. . . ရှင် ဘာတွေပြောသွားတာလဲ၊ သစ်ခက်က သွားမယ်လို့ပြောသေးလို့လား"

ရွှေဘုန်းက ကားကို ကျင်လည်စွာ မောင်းရင်း Hand Phone ကို ဒက်(ရှ်)ဘုတ်ပေါ် လှမ်းတင်ကာ သူမကို နားမလည်သလို ကြည့်သည်။ အတွေးထဲ နှစ်နေတာ မကောင်း။ ဒီကောင် နံဘေးက ဘာတွေပြော၊ ဘာတွေလုပ်နေတာ မသိလိုက်။

"သစ်ခက် ဖေဖေ့ကို လှမ်းပြောတာလေ၊ ခွင့်တောင်းတာပေါ့။ ဦးက သွားတဲ့၊ မယုံရင် သစ်ခက်ကိုယ်တိုင် ဆက်ကြည့်. . . ရော့"

ရှေ့သို့ ရောက်လာသော Phone ကို သစ်ခက် မြွေတစ်ကောင်ကို တွေ့သလို အလန့်တကြား နောက်သို့ဆုတ်၊ ကိုယ်ကို ယို့ကာ ငြင်းသည်။ သစ်ခက်မှာ Phone ဆက်ရဲသည့် သတ္တိမရှိပါ။ အထူးသဖြင့် သူနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဖေဖေ့ဆီကို ပို၍မဆက်ရဲပါ။ ဒီနေရာမှာ ချောစုတို့လို မိန်းကလေးမျိုးဆိုရင်တော့ ကျွန်မ စိတ်ဆင်းရဲနေတာ ရှင့်ကြောင့်. . သိလား ဘာညာ စသည်ဖြင့် ပြော၍ထွက်လိမ့်မည်ဟု ထင်ပါသည်။ သစ်ခက်ကတော့ ဘာမှမပြောရဲ။ နှုတ်ဖျားမှာ အာစေးထည့်ထားသလို ဖြစ်နေသည်။ ဒီကောင့်ကိုတော့ ကြောက်လှ၍မဟုတ်။ အရေးကြီးတာက ဖေဖေ။ ဖေဖေ့ကို သိပ်ပိုင်သည့်လူတစ်ယောက်ကို သစ်ခက် ဘာလုပ်ရမှန်း မသိ။

"သစ်ခက်လေးကလည်းကွာ. . ကဲ. . ဒီလိုလုပ်၊ ဟုတ်ပြီလား။

သစ်ခက်လေး မေဂျာချိန်တွေ ပြီးတဲ့အထိ ကိုယ်စောင့်နေမယ်၊ ပြီးမှ. . . သစ်ခက်သဘောပေါ့"

ငါးမျက်နှာ ကွက်ခနဲ မြင်သည်။

ရှေ့မှာ ကျားတစ်ကောင် သစ်ခက်ကို လိုက်ကာနေသည်။ လှည့်ပြေးစရာ နောက်မှာက မြင့်မိုရ်တောင်ဦး မကကျူးသော နံရံက ပိတ်ကာထား၏။ မေမေပြောသလို ကြည့်ရှောင်ပေါ့. . . ဆိုတာ ဘာလဲ။

ငါးရေ. . . .

ကယ်ပါ. . . .။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ငါ လုံးဝခံစားလို့ မရတော့ဘူးကွာ"

"အဲဒါဆိုလည်း ခံမစားနဲ့. . . တောင်းစား"

"ဟော့ကောင် အောင်ခန့်၊ ငါအတည်ပြောနေတာကွ၊ ဒီနေ့ သစ်ခက်ကို ဟိုကောင် လာပို့မယ့်နေ့၊ ဒီနေ့ မိုးလင်းကတည်းက ငါ့နှလုံးသားမှာ နေပူနေတယ်၊ အရိပ်မရှိဘူး၊ ကြာရင် ငါရူးမယ်. . . သိလား"

ဒီတော့လည်း သူငယ်ချင်းတွေအားလုံး ငြိမ်သွားကြသည်။

စိုးချိန်လည်း ဘာမှ ဆက်မပြောနိုင်။ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွား၏။ အခြေအနေက သူ့ကို ခေါင်းမော့ခွင့်မှ မပေးတာ။ သူ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချထားတာ အကောင်းဆုံး ထင်သည်။

"လွယ်ပါတယ်ကွာ. . . ဒီကောင်လာရင် ပညာပေးလိုက်ပေါ့"

"တစ်ခုတော့ ရှိတယ်ကွာ၊ မင်းသစ်ခက်ကို ပိုင်ဖို့တော့ လိုတယ်၊ ဒီကောင်က ကိုယ့်ကျောင်းကို လာရတာပါ၊ ငါတို့ဘက်က လုပ်ချင်ရင် အလွယ်လေးပဲ"

ဟုတ်သည်. . .။ လူတစ်ယောက်ကို ဒုက္ခပေးဖို့ကိစ္စလောက်တော့ မြတ်မိုးခေါင်းမှာ အစီအရီ ရှိမှာ သေချာသည်။ ဒါပေမယ့် ခက်နေတာက သစ်ခက်သာ ဖြစ်၏။ သစ်ခက်က ဒီကောင့်ကို ပြဿနာမရှာဖို့ သူ့ကို သတိပေးထားသည်။ ဒီကောင့်ကို ဒုက္ခပေးရင် သူ့ဖေဖေနဲ့ ထိပ်တိုက်တွေ့မှာဆိုပဲ. . .။

"အေး. . . သစ်ခက်ကတော့ သူ့နည်းသူ့ဟန်နဲ့ လုပ်မယ်၊ ငါတို့ ဝင်မပါ,ပါနဲ့လို့ ပြောတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူ့နည်းသူ့ဟန်က တစ်လလောက်ရှိပြီကွာ. . ဒီအတိုင်းပဲ၊ ဘာမှမထူးခြားဘူး၊ သူက မလုပ်နဲ့ဆိုတော့လည်း"

"စိုးချိန်. . . ငါတို့အတွက် သစ်ခက် မပါဘူး၊ ငါတို့အတွက် အရေးကြီးတာက မင်းပဲ၊ မင်းခွင့်ပြုရင် ငါတို့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ကြောက်စရာ မလိုဘူး၊ မင်းက ကြက်နာကြီး လည်လိမ်သလို ဖြစ်နေမှ ငါတို့က ဒီအတိုင်း ကြည့်နေရမှာလား"

"OK. . . ချကွာ၊ ဒီကောင် မလာရင် ပြီးရော၊ သစ်ခက်ကို ငါရအောင် ရှင်းမယ်"

"သေချာပြီနော်"

"ငါတာဝန်ယူတယ်ကွာ. . . အဲဒီကောင် တစ်ခါတည်း မလာအောင်သာ ပညာပေးလိုက်တော့၊ နေပါဦး. . . မင်းတို့ ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာတော့ ငါ့ကို ပြောထားကြကွာ"

"မလိုပါဘူး စိုးချိန်ရာ၊ မင်းသိရင် ဟိုဟာမလုပ်နဲ့၊ ဒါမဖြစ်ဘူးနဲ့ တားနေဦးမယ်၊ အရေးကြီးတာက ဒီကောင် ဒီနေရာကို မလာဖို့ပဲ မဟုတ်လား၊ ဒီကောင့်ကို ငါတို့လက်ထဲ အပ်လိုက်၊ အေး. . . မင်းလက်ကိုလည်း သစ်ခက်ကို အပ်ထားတယ်. . . ဒါပဲ"

သူဘာမှမပြောတော့။ ပြောချင်စိတ်လည်း မရှိတော့။ အချိန်က (၉)နာရီကျော်နေပြီ။ သစ်ခက်သည် ဒီကောင်လိုက်ပို့သောနေ့တွေဆိုလျှင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမြဲနောက်ကျတတ်သည်။ ဒီကိုမလာခင် ဘယ်တွေများ ဝင်နေသလဲ။ ကိုကောင်က ဘာတွေများ သစ်ခက်ကို ပြောနေသလဲ။ အတွေးမဆုံးခင် ကိုကောင့်ကားက ဝင်လာသည်။ လှပခန့်ညားသော PRADO ကားကြီး ကို သူ မဝင်လာ မရှိခင် တွေ့ရ၏။ ဒီကားက သိန်းရာနဲ့ချီပြီး ဘယ် လောက်ပဲတန်တန် သူ့အတွက်တော့ သူ့နှလုံးသားကို မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ပစ် မည့်ကားဟုသာ ထင်ချင်သည်။

ကားသည် ရပ်နေကျနေရာမှာ ရပ်ကာ ဆင်းနေကျပုံစံအတိုင်း ဆင်းကာလာ၏။ သစ်ခက်က အရင်။ ပြီးတော့. . . ဒီကောင်။ ဒီကောင် က ဒီနေ့ကျတော့ သော့ကို ဝှေ့ယမ်းကာ ကစားမလာ။ နားမှာ cellular phone ကို ကပ်ကာ စကားပြောရင်း ဆင်းလာ၏။ သစ်ခက် နောက်ကိုပင် အရင်လိုက်မသွား။ phone ကိုသာ သဲကြီးမဲကြီး ပြောကာ နေသည်၊ သစ်ခက်ကတော့ ထုံးစံအတိုင်း ခေါင်းကို ငုံ့ကာ အဆောင်ထဲ တန်းကာဝင်သည်။ သူရှိရာဘက်သို့ လှည့်ပင်မကြည့်။ သစ်ခက်သည် သူ့အတွက်ပဲ ဣန္ဒြေကောင်းနေတာလား၊ ဒီကောင့်အတွက်ပဲ ဣန္ဒြေ ကောင်းနေတာလား စိုးချိန် မသိ။

မသိတော့ ဂျက်ကမ္ဘာကို မဲကာဖွာသည်။ ဒေါသ၊ ယှဉ်ကြိုးမရ ခြင်း၊ စိတ်ညစ်ခြင်းတို့ဖြင့် ဖွာထုတ်လိုက်သော မီးခိုးငွေ့တွေ ကြားမှာ အောင်ခန့်တို့ လက်မထောင်ပြကာ ထွက်သွားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ကိုကောင် ခဏ phone ပြောကာ သစ်ခက်နား ဝင်ကာထိုင်သည်။ သစ်ခက်နှင့် စကားပြောနေတာကို လှမ်းတွေ့ရ၏။ သူ့နှလုံးသားသည် ခြစ်ခြစ်တောက်အောင် ပူလာကာ ရင်ထဲက ပြုတ်ပျက်ထွက်ကျသွား မလားပင် ထင်ရ၏။ ဘာတွေပြောနေကြသနည်း။ မတွေးရဲ။ သို့သော် စိတ်က တွေးနေသည်။ တွေးသည့်စကားတွေက တစ်ခုမှမကောင်း။

နှလုံးသား၏ဆွဲအားက အဆမတန် လေးလွန်းလှသဖြင့် စိုးချိန်

ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွား၏။ ကိုယ့်နှလုံးသားကို ကိုယ့်ဦးခေါင်းက အရှုံးပေး လိုက်ရချိန်တွင် အာရုံငါးပါးစလုံး စိုးချိန်ထဲမှာ မရှိတော့။

သူခေါင်းငိုက်စိုက်ချကာ ငြိမ်သက်နေသည်ကို သစ်ခက် တွေ့ပါ သည်။ ရင်ထဲမှာ နာသည်။ ကိုယ့်အတွက် ခံစားနေရလေခြင်းဟု ကိုယ့် ကိုယ်ကိုလည်း အားမလိုအားမရ ဖြစ်မိ၏။ သို့သော် ရှေ့မှာ ရှိနေသော ရွှေဘုန်းကိုတော့ ထိုသတ္တိနှင့် ရင်မဆိုင်ရဲ။ ဖေဖေ့ကို ကြောက်စိတ်က သစ်ခက်တစ်ကိုယ်လုံး ပျံ့ကာနေ၏။ ထိုသို့ခံစားရလေ ရွှေဘုန်းကို မတရားသဖြင့် ရှိလေလေဟု ထင်မြဲဖြစ်သည်။

"ကဲ. . . ဦးက အခုပဲ phone ထပ်ဆက်တယ်၊ ရွှေတိဂုံဘုရား ကို သွားမှာဖြင့် ပလ္လင်ကလေးတစ်ခု ဝယ်ခဲ့တဲ့၊ သစ်ခက်လေးတို့အိမ်က ဘုရားပလ္လင်က ဟော်တော်ဟောင်းနေပြီ ပြောတယ်၊ ဟိုလေ. . . သစ်ခက်လေးတို့ ဘုရားပလ္လင်က ဘယ်လောက်ရှိလဲ"

"သိဘူး"

"ဟာကွာ. . . သစ်ခက်လေးကလည်း၊ ကိုယ့်အိမ်က ဘုရားပလ္လင် တောင်မှ"

"အိုး. . . သစ်ခက်က ဘုရားသာ ရှိခိုးတာ၊ ပလ္လင်ကို ကြည့်တာ မှ မဟုတ်ဘဲ၊ ဘုရားရှိခိုးတော့လည်း မျက်စိမှိတ်ထားရတဲ့ဟာကို"

ရွှေဘုန်းက မျက်စေ့ ပေကလပ် ပေကလပ်နှင့် ခေါင်းကို မော့ ကာ စဉ်းစားနေသည်။ ပြီးတော့. . . ပြုံး၏။

"အဲ. . . ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ်လည်း ကိုယ့်အိမ်က ဘုရားပလ္လင် ဘယ်လောက်ရှိမှန်း မသိဘူး၊ သစ်ခက်ပြောတာ မှန်သားပဲ၊ အဲဒီတော့ ဒီလိုလုပ်လေ၊ သစ်ခက်က အတန်းသွားတက်၊ ကိုယ်က သစ်ခက်တို့အိမ် တစ်ခေါက်ပြန်ပြီး ဘုရားပလ္လင် တိုင်းခဲ့မယ်. . . ဟုတ်ပြီလား"

"သိဘူး. . . ကြိုက်သလိုလုပ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟာကွာ. . . သစ်ခက်ကလေးကလည်း၊ ကိုယ်ပြောတာက"

"တော့တောင် သစ်ခက်၊ အံမယ်. . . ကြည့်စမ်း၊ ငါတို့ကိုတောင် မမြင်တော့၊ အေးပေါ့လေ. . . အေးပေါ့၊ ရပါတယ်"

"ဆွေဆွေကလည်းကွာ. . . ငါတို့ကို မမြင်ဆို စင်ပေါ်ကလူနဲ့ တွေ့နေတာကိုးကွ၊ ဟား. . . ဟား. . . ဟား"

သူငယ်ချင်းတွေ ရောက်လာသဖြင့် သစ်ခက် အရမ်းဝမ်းသာသွားသည်၊ ချောစုလက်ကို အားကိုးတကြီး ဆုပ်ကိုင်ထားမိ၏။ မောင်ရွှေဘုန်းလည်း ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်ကာ စကားရပ်ပြီး တဟားဟားလိုက်တာရယ်သည်။ သို့သော် ရယ်သံတွေက အသက်ဓါတ်တော့ မပါ။

"အင်း. . . သစ်ခက်ပုံစံ ကြည့်ရတာ ရစ်ချက်က တော်တော်ပြင်းထန်နေပုံရတယ်၊ ဟုတ်ရဲ့လား ကိုရွှေဘုန်း"

"အေးဗျာ. . . ကျွန်တော်ပြောတာတွေကို သစ်ခက်လေးက ဘာမှမလိုက်လျောဘူး"

"အံမယ်. . . မိန်းကလေးဆိုတာတော့ လွယ်လွယ်နဲ့ လိုက်လျောပါမလား၊ ကိုရွှေဘုန်းက ဘာပြောလို့လဲ. . . ပြောစမ်းပါဦး"

ချောစုက ရွှေဘုန်းကို သစ်ခက်နှင့် သမီးရည်းစားပုံစံမျိုး ပြောသဖြင့် ကျေနပ်ကြည်နူးသွားပုံက တော်တော်သိသာသည်။ ပြီးတော့ ချောစုကို ဒိမနတ်ခင်း ပြဿနာတွေ ပြောကာပြ၏။ သူပြောပုံက အိမ်ကသဘောတူထားပြီး ရည်းစားတွေပဲ ဖြစ်နေသလိုလို၊ ခက်တာက ထိုစကားတွေကို မိရွှေချောစုက လက်ခံကာ နားထောင်နေခြင်းပဲ ဖြစ်၏။ ထိုမျှမကသေး. . .။

"ဟာ. . . ဒါဆိုရင်တော့ သစ်ခက်ရဲ့ရစ်ချက်က သစ်သည်ထက်သစ်နေတာပဲ၊ ကဲ. . . မဖြစ်တဲ့အဆုံးမှာတော့ မင်း ရွှေတိဂုံဘုရားကိုလိုက်သွားပေတော့"

"ချောစု"

"ဩော်. . . သဘောတစ်ခုကို မနှောနှုနနဲ့ ပြောအခုပြရရင်ဖြင့် မေဂျာစာတွေကို ငါတာဝန်ထား၊ ဆွေဆွေနဲ့ မေမိုးကို ခေါ်သွားလေကွာ ကဲ. . . ကိုရွှေဘုန်း ဘာမှမပူနဲ့၊ ခေါ်သာ ခေါ်သွားတော့"

သစ်ခက် မျက်ရည်တွေ ဝိုင်းကာလာ၏။ သူအားကိုးသော သူငယ်ချင်းတွေက ဘာ့ကြောင့် သူ့ဘက်က မပါရသနည်း။ နောက်ဆက်ပြောနေသော စကားတွေကို သစ်ခက် မကြားတော့။ ရင်ထဲမှာ နှလုံးသားက တဒုတ်ဒုတ် ခုန်ကာနေသည်။ အားလုံးကို အရှုံးပေးလိုက်ရတော့မှာလား။ ဒီကားကြီးနဲ့ပဲ ထပ်ပါသွားရင် ငါး ဘယ်လိုနေမလဲ။

ရွှေဘုန်းက သွက်လက်စွာ အအေးဖိုးတွေကို ရှင်းသည်။ သစ်ခက် အအေးပုလင်းက သောက်ပင် မသောက်ရသေး၊ မိန်းကလေး ဗီဇ လှမ်းတော့ နှမြောလိုက်ရသေး၏။ ချောစုကို စကားမပြောတော့ဘဲ ဆွေဆွေနဲ့မေစိုးကိုသာ သစ်ခက် အတင်းဆုပ်ကိုင်ကာ ထားရသည်၊ ချောစု ခွေးမ။

နောင်တစ်သက်လုံး စကားမပြောတော့ဟု စိတ်ထဲက ဆုံးဖြတ်သည်။

"ဟယ်. . . ကိုရွှေဘုန်း ကားကြီးက ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ"

"ဟာ. . ."

မေစိုး အော်တော့မှ အသေအချာ ကြည့်မိသည်၊ မောင်ရွှေဘုန်းကားက ရှေ့ဘီးနှစ်ဘီးစလုံးနှင့် နောက်က ညာဘက်ဘီး [illegible] တော့။ ကားက တစ်ခြမ်းစောင်းကာနေ၏။

"ကဲ. . . ကိုရွှေဘုန်း၊ ကျွန်မကတော့ ရှင့်ဘက်ထရေ [illegible] တာပဲ၊ ဒီပုံစံအတိုင်းဆိုရင်တော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ [illegible] ကန်ဘောင်ပေါ်မှာ လေထိုးဆိုင်လည်း မရှိဘူး [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွှန်ခတ်ို့နဲ့သာ ထည့်လိုက်ပေတော့၊ ရွှေတိဂုံဘုရားကို နောက်နေ့မှ တစ်နေ့တုန် သွားချင်သွားလည်ပေါ့နော်၊ တာ့. . . တာ၊ သွားပြီနော်”

“တော်တော်ရှိုးတဲ့နည်းပဲ. . . တောဆန်လိုက်တာကွာ၊ ကားဘီး လေလျှော့တာလောက်တော့ မင်းတို့တောင် ငါ တိုင်ပင်မနေဘူး. . . သိလား”

စိုးချိန်စကားကြောင့် ဆားလင်းကြီးရဲ့ဟိုဘက်ရွာမှာ နေသော မြတ်မိုးက ခေါင်းကို ဆတ်ခနဲ ထောင်သည်။

“အေး. . . အဲဒါ ငါပေးတဲ့အကြံပဲ စိုးချိန်၊ အရေးကြီးတာက ဒီကောင် ဒုက္ခရောက်ဖို့နဲ့ မင်းကောင်မလေး ပါမသွားဖို့ပဲ မဟုတ်လား”

“မဟာဗျူဟာအရတော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ နည်းဗျူဟာအရ မင်းတို့ မှားတယ်၊ ငါက ဒီကောင်ရဲ့ပစ္စည်းပစ္စယတွေနဲ့ မပတ်သက်ချင်ဘူး၊ ဒီကောင့်ကို သီးသန့်ပဲ ဒုက္ခရောက်စေချင်တာ”

“မဟုတ်ဘူး စိုးချိန်၊ ငါတို့က မေစိုးတို့ကို အကူအညီတောင်းရ သေးတယ်၊ မေစိုးတို့ ပြောတဲ့စကားအရ သူက သစ်ခက်ကို ရွှေတိဂုံဘုရား ခေါ်နေတာတဲ့၊ ငါတို့ လုပ်တာကို မေစိုးနဲ့ချောစုက သူတို့ညက်နဲ့ တယ် သာတာ၊ မင်းကံကောင်းတယ်မှတ် စိုးချိန်၊ မကျေနပ်ရင် ချောစုနဲ့မေစိုးတို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေကြည်"

အောင်ခန့်က ခပ်တင်းတင်း ပြောသည်။ မြတ်ဆွေကတော့ ဘာမှမပြော။ မနတ်ဖြန် သူအချက်အပြုတ် တာဝန်ကျသဖြင့် ရှိသမျှငွေနှင့် အဆင်ပြေအောင် ခေါင်းစားနေဟန်တူ၏။

"ငါး"

"ဟာ. . . သစ်ခက်၊ ဟင်. . . အဆောင်အထိ လိုက်လာရသလား"

"ဟုတ်တယ်. . . မလိုက်လို့မှ မရဘဲ၊ မနေ့က ငါးတို့လုပ်ပုံကတော်တော့်ကို ဆိုးတယ်၊ သစ်ခက် ပြောထားတယ်၊ ဒီကောင့်ကို ဒုက္ခမပေးပါနဲ့လို့၊ ဒီကောင်က ဖေဖေ့ကို ပြောရင် ရှုပ်ကုန်မယ်နော်၊ သစ်ခက် ဖေဖေနဲ့ ရင်မဆိုင်ချင်ဘူး၊ သစ်ခက် တာဝန်ယူပါတယ် ငါးရယ်၊ ဒီကောင့်တို့ ဘာမှမလုပ်ပါနဲ့၊ ဖေဖေသိသွားရင် မလွယ်ဘူး။ ငါး ဒီကိစ္စကို ရပ်တန်းက ရပ်ပါ"

စိုးချိန် ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျကာ သွားသည်။

အခုမှ ဟိုကောင့်အကြံတွေပါ၊ ဒီကောင်လုပ်တာပါလို့လည်း မပြောချင်တော့။ သူ့ရင်ထဲမှာ ဆူကာနေ၏။ မနေ့က ကိစ္စကို သူသဘောမတူပါ။ သို့သော် သစ်ခက်က သူ့အဆောင်အထိ လိုက်ကာ ပြောလိမ့်မည်ဟုတော့ မထင်။ ရင်ထဲမှာ မကောင်း။

"သစ်ခက်. . . အဲဒီကိစ္စက ဒီကောင် ဘာမှမသိဘူး၊ ငါတို့. . ."

"ဟေ့ကောင် အောင်ခန့်. . . တော်တော့၊ မင်းဆက်ပြောစရာမလိုဘူး၊ ကိုယ်တောင်းပန်တယ် သစ်ခက်၊ မင်း ငါ့ကို မုန်းချင်ရင်မုန်းလိုက်တော့ သစ်ခက်၊ ဒါ တို့ယ့်အကြံပဲ၊ ရင်နာနာနဲ့ ကြည့်နေရတာထက်စာရင်. . . ဆိုပြီး လုပ်မိတာပါ"

"အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး ငါးဆယ်ကောင်ရဲ့၊ သစ်ခက် ပြောတာက

အဲဒီကောင်ကို ဒုက္ခပေးလိုက်ရင် အဲဒီကောင်က သူ့အဖေနဲ့ နားပေါက်တော့ အားလုံးဒုက္ခရောက်မှာကို သစ်ခက်က ကြောက်တာ. . . အဲဒါပါပဲ ဒီကောင့်ကိစ္စကို သူ့ဘာသူ ရှင်းမယ်တဲ့"

"ဟုတ်တယ် ငါးရယ်၊ သစ်ခက်ကို ချစ်ရင် နားလည်ပေးပါနော် သစ်ခက်လေ. . . ငါးကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ မချစ်ပါဘူး၊ သစ်ခက် ကတိပေးပါတယ်၊ သူကလေ. . . ဖေဖေနဲ့ တိုက်ရိုက်ပတ်သက်နေလို့ သူ့တို့ ဘာပြဿနာမှ မရှိဘဲ ခဏလေး မေ့ထားချင်လို့နော်. . . ငါးနော်"

သစ်ခက်က သူ့လက်နှစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်ကာ ပြောသည်၊ သူငယ်ချင်းတွေက ခေါင်းရမ်းကာ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားကြ၏။ သူ့တိုမော့ကြည့်နေသော ချစ်သူမျက်နှာကို ကြည့်ရင်း သူ ထိုတဒင်္ဂအတွက် ဘာကိုမှ သတိမရတော့။ ရင်နာစရာတွေ ရှေ့မှာ ကြုံဦးတော့၊ သူကတော့ ထိုတဒင်္ဂကိုသာ မက်ပါသည်။ ချစ်သူမျက်ရည်မဝဲစေရ၊ ခေါင်းတို အလိုလို ညိတ်မိလျက်သား ဖြစ်ကာသွား၏။ ကိုယ်ခေါင်းမညိတ်လျှင် ချစ်သူမျက်ရည် လိမ့်ဆင်းလာမည်ဆိုပါက ဘယ်ပုရိသက တောင့်ခံထားနိုင်မည်နည်း။ ထို့ကြောင့် စိုးချိန်လည်း ရှေးက ပြောဖူးထားသော စကားများကိုသာ ရင်ကော့ကာ ပြောမိသည်။

"စိတ်ချ. . . သစ်ခက်၊ ကိုယ် သစ်ခတ်ကို ယုံတယ်၊ ဒီကောင့်တို့နောက်. . . ဘယ်တော့မှ ဒုက္ခမပေးတော့ဘူး"

ထိုနေ့မနက်က ပိုက်ဆံသုံးဆယ့်ငါးကျပ်သာ ရှိသည့်အတွက် မြတ်ဆွေက ဘဲဥသုံးလုံးနှင့် ထမင်းကို ကြော်ပါသည်၊ ထိုထမင်းကို စိုးချိန် မစားတော့။ သစ်ခက်နှင့်အတူ ကျောင်းသို့ သွားကာ ကျောင်းက ထမင်းပေါင်းကို အတူစားကြသည်၊ မြကျွန်းသာမှာ လက်ဆော်ရှောင်ထိုင်ကြသည်။ ထို့နောက် မေဂျာချိန်နှစ်ချိန် အတန်းတက်ပြီးသည်။ အတန်းတက်ပြီးတော့မှ လိုင်ဗရီရှေ့က ကုံတော်တန်းမှာ ထိုင်ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီနေ့အတွက် စိုးချိန်နှင့်သစ်ခက်တို့၏နှုတ်ဆက်ချိန်လည်း ဖြစ်သည်။ အရင်တုန်းကတော့ ဒီအချိန်မှာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်စကားတွေ ပြောကြ၊ စကြ၊ နောက်ကြ။ အခုတော့ စိုးချိန်ရော သစ်ခက်ပါ ဘာစကား မှ မပြောဖြစ်ဘဲ ထိုင်ကာ ငိုင်နေမိကြသည်။

"နောက်နေ့ ဟိုလူ လိုက်ပို့မယ့်နေ့နော်"

စကားသံက နွမ်းလျကာနေ၏။ ချစ်သူ့အနားမှာ ထိုင်နေရ သော်လည်း သူ့နှလုံးသားက ချစ်သူ့နားမှာ မရှိ။ မနက်ဖြန်မှာ ကြေကွဲရ မည့်ဖြစ်ရပ်ထံသို့ ရောက်ကာ နာကျင်နေသည်။

"ငါးရယ်. . . မနက်ခင်းကလေး ခဏပါ။ အဲဒီလောက်ကြီးလည်း ဝမ်းမနည်းပါနဲ့၊ သစ်ခက် ငါးကို ကတိလည်း ပေးပြီးပြီပဲ"

"ဟုတ်ပါတယ်. . . ငါး စိတ်မကောင်းတာလည်း အဲဒါပါပဲ၊ မဖြစ်သင့်တဲ့ အခြေအနေကို ငြင်းဆန်လို့မရ ဖြစ်နေတာကိုပါ၊ မနက်ဖြန် မနက်ပိုင်း ငါး ကျောင်းကို မလာတော့ဘူး၊ ဆယ်နာရီကျော်မှပဲ လာခဲ့ တော့မယ်"

"ဟာ. . . ငါးကလည်း မဟုတ်တာ၊ လာပါ ငါးရယ်. . နော်. . နော်"

သစ်ခက်က ငါးပခုံးကို လက်ကလေးအစုံနှင့် တွန်းကာ ခပ်နွဲ့နွဲ့ ပြောသည်။ ငါးက နည်းနည်းကလေးတောင်မှ ငုံမကြည့်။ မုန်းလို့တော့ မဟုတ်။ ချစ်သူကို မြင်ရလျှင် ဘာကိုမှုန်းမသိ၊ သူ ဝမ်းနည်းချင်နေ သည်။

"ငါး အဲဒီမြင်ကွင်းကို မမြင်ချင်ဘူး သစ်ခက်ရာ"

"ငါးရယ်. . . မလာဘဲနဲ့တော့ မနေပါနဲ့၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မလှမ်း မကမ်းမှာ ငါးရှိနေတယ်ဆိုတဲ့ အသိကလေး ရှိနေရင် သစ်ခက် အလိုလို လုံခြုံနေသလိုပဲ ခံစားရတယ်၊ ငါးမရှိရင် သစ်ခက် ပိုအားငယ်မှာပေါ့

အရင်တုန်းကလေ. . . သစ်ခက် သူငယ်ချင်းတွေကို အရမ်းအားကိုးတာ သိလား၊ အခု သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ မရတော့ဘူး၊ ငါး. . . ရှိမှပဲ၊ သစ်ခက် နားမှာ နေပေးနော်"

စိုးချိန် သစ်ခက်ကို ငေးမိသည်။ သစ်ခက် မျက်နှာကလေးတ ညိုးကာနေ၏။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာမှာ တစ်ခုခုတော့ မှားယွင်းနေသည်ဟု သူ ခံစားရသည်။ ချစ်၍ အဝေးပြေးချင်သူနှင့် ချစ်၍ အနားမှာ ရှိချင်သူ နှစ်ဦး ထူးခြားစွာ ဆန့်ကျင်နေကြသည်။ စိုးချိန် လေးနက်စွာ စဉ်းစား ကြည့်တော့ သူတို့အချစ်တွေ နှစ်ခုစလုံးက မိမိကို ဗဟိုပြုကာ စဉ်းစားနေ ကြသောအရာတွေသာ ဖြစ်နေသည်။ ကိုယ့်အတ္တအတွက် ကိုယ်ဖြစ်ချင် တာတွေကိုပဲ ဦးစားပေးနေကြသည်ဆိုတာကို တွေးမိသွားသည်နှင့် စိတ် ထဲမှာ တစ်စုံတစ်ရာကို ရှင်းလင်းစွာ မြင်လိုက်ရ၏။

"ကိုယ်မှားသွားတယ် သစ်ခက်၊ ကိုယ့်အတွက်ကိုယ် အရမ်းကြည့် လွန်းသွားတယ်၊ စိတ်ချ. . . မနက်ဖြန် သစ်ခက်နားမှာ ကိုယ်ရှိနေမယ်၊ စိတ်ချ"

သစ်ခက်က ပျော်ရွှင်သွားဟန်နှင့် သူ့ပခုံးလေးကို ခေါင်းနှင့် တိုက်သည်။ ပျော်ရွှင်ကျေနပ်သွားဟန်လည်း တူ၏။ သူ့ကိုယ်သူ ဗဟို မပြုတော့ဘဲ ချစ်သူအတွက် ဦးစားပေးလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် စိုးချိန်၏အချစ်သည် ရင့်ကျက်သော မေတ္တာဘက်သို့ ပြောင်းသွား၏။ မနက်ဖြန် ချစ်သူနှင့် တခြားယောကျ်ားတစ်ဦး အတူရှိမည့်ကိစ္စကိုလည်း သူ ရင်ဆိုင်ရဲသွားသည်။ သူ့ရင်ထဲမှာ ခုနကလောက် ရင်ပူနေတာကြီး မရှိတော့။

"နေပေးပါ ငါးရယ်. . နော်၊ သစ်ခက်အနားမှာ ဒီတောင်နှိုးနေ တယ်ဆိုတာကလည်း ခဏပါ၊ ဖေဖေ ယုံသွားရုံလောက်တင်ပါ သစ်ခက် ကို နားလည်ပေးပါနော်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချစ်သည် မေတ္တာဘက်သို့ ကူးပြောင်းသွားလျှင် အရာရာကို နားလည်နိုင်စွမ်း ရှိသွား၏၊ ခံနိုင်ရည်လည်း ရှိကာသွား၏။ မြင့်မြတ်စွာလည်း ခွင့်လွှတ်နိုင်စွမ်း ရှိသွားလေသည်။ စိုးချိန် သစ်ခက် လက်ကလေးတို ဆုပ်ကိုင်ကာ အားအင်အပြည့်နှင့် ပြောသည်။

"စိတ်ချ သစ်ခက်၊ ငါး အားလုံးကို နားလည်တယ် သီလား"

သစ်ခက်က ခေါင်းကို သွက်သွက်ညိတ်ကာ မျက်လုံးဝိုင်းကလေးတွေ ငါး၏ရင်ခွင်ထဲ ပြုတ်ကျကာ သွားသည်။ သစ်ခက်ရင်ထဲမှာတော့ အချစ်က အချစ်အဖြစ်ပဲ ရှိနေသေးဟန်တူ၏။ အချစ်က မေတ္တာဘက်သို့ ကူးပြောင်းသေးဟန် မတူပါ။

သူ့နံဘေးမှာ love song သီချင်းကို ခပ်တိုးတိုး ညည်းထားရှင်မြူးစွာဖြင့် လိုက်လာသော သစ်ခက်ကို တစ်ချက်ငဲ့ကြည့်ကာ ရွှေဘုန်း အကြီးအကျယ် ကျေနပ်ကာ နေ၏၊ အရင်နေ့တွေတုန်းကလို မှုန်တုတ်ကုတ် ခပ်ရှောင်ရှောင် မျက်နှာပေးမျိုး သစ်ခက်ထံမှာ မတွေ့ရတော့။ ဒီလိုအခြေအနေကလေး ပေးတုန်း သူ့ရင်ထဲမှာ ရှိနေတာတွေကို ဖွင့်ပြောထားချင်သည်။ သစ်ခက်ကို အခုလို လိုက်ပို့နေခြင်းသည် သစ်ခက်နှင့် နီးစပ်ချင်တာ၊ ရင်းနှီးချင်တာ တစ်ခုတည်းမဟုတ်၊ သံယောဇဉ်တွေ တွေ အပြန်အလှန် ရချင်သေးသည်။ နားလည်မှုကလေးတွေ ထိုထိထားချင်သေးသည်။

"သစ်ခက်လေး. . . ကန်ဘောင်ပေါ် ရောက်ရင် ထိုဘက်ခုံတန်း ကလေးတွေမှာ ခဏထိုင်ရအောင်နော်"

"ဟာ. . . သစ်ခက် ဗိုက်ဆာနေပြီ၊ တင်နိုင်ထင်မှာမှ စားခိုင်းအောင်"

"သစ်ခက်လေးကလည်း. . . ပြောစရာ နည်းနည်းရှိလို့ပါ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟင့်အင်း. . . ကင်န်တင်းမှာပဲ"

သစ်ခက် ခေါင်းကို ဘယ်ညာခါယမ်းကာ ငြင်းသည်။ ရွှေဘုန်း နည်းနည်းစိတ်ညစ်ကာ သွားသည်။ သစ်ခက်သည် သူပြောတာနှင့် အမြဲတမ်း ဆန့်ကျင်ဘက်နေရာတွင် ရှိတတ်ကြောင်း သတိပြုမိတာတော့ ကြာပြီဖြစ်သည်။

"ဒါဆိုရင် ကင်န်တင်း အရင်ထိုင်ပေါ့၊ ပြီးမှ သွားမယ်လေ"

"ကင်န်တင်း ထိုင်ပြီးတာနဲ့ အတန်းတက်ရတော့မှာ၊ ပထမဦး ဆုံးအချိန်က မေဂျာချိန်၊ အရေးကြီးတယ်"

ရွှေဘုန်းဆိုတဲ့လူကလည်း တစ်ခုခုကို လုပ်ချင်ပြီဆိုရင် မရမက လုပ်တတ်ကြောင်း၊ ဒီကောင်မလေးကို တချိတမောင်းတော့ ပြထားဦးမှပဲ ဟု စိတ်ထဲတွင် မောင်းကို တင်လိုက်၏။

"ကောင်းပြီလေ. . . အဲဒါဆို သစ်ခက်လေး အတန်းသွားတက် ပေါ့၊ ကိုယ်စောင့်နေမယ်၊ အတန်းပြီးမှ ပြောကြတာပေါ့"

"ဟာ. . . မစောင့်ပါနဲ့၊ နောက်နေ့တွေ ပြောလည်း ရတာပဲဟာ"

"မရဘူး သစ်ခက်လေး၊ ကိုယ်က တစ်ပတ်မှာ နှစ်ရက်ပဲ သစ်ခက်လေးနဲ့ တွေ့ဖို့ အချိန်ရတာ၊ ဒီနေ့ မပြောနိုင်ရင် တစ်ပတ်တိတိ ပြန်စောင့်ရမှာ၊ သစ်ခက်လေး လုပ်စရာရှိတာကိုသာ လုပ်ပါ၊ ပြီးတဲ့အထိ ကိုယ်စောင့်ပါ့မယ်၊ ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး အချိန်ပေးဆိုရင်လည်း ရတယ်"

သစ်ခက်က ဘာမှပြန်မပြော။ မျက်နှာကတော့ တော်တော်အိုစာ သွားသည်ကို တွေ့ရသည်။ သစ်ခက်သည် သူ့ကို ဦးဘခက်က ခွင့်ပြုထားသော ကျောင်းလိုက်ပို့ရန်ကိစ္စကလွဲပြီး ဆက်ဆံစေချင်ပုံမရ။ ထိုအကြောင်းကို တွေးမိတိုင်း ရွှေဘုန်းလူ ဒေါကန်မိသည်။ သူဟာ အဘက်ဘက်က ပြည့်စုံသော လူငယ်တစ်ယောက်ဆိုတာ မြင်ရုံနှင့် သိသာ၏၊ သူကသာ အလိုရှိလျှင် မိဘတွေကလည်း ကြည်ဖြူခွင့်ပြုသော၊

သူတို့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ရွှင်မြူးလိုလားစွာနှင့် ကယုကရင် စကားတ[illegible] တွေ ပြောတတ်သော မိန်းကလေးမျိုး မရှားပါ။ နေ့စဉ်တွဲချင်လျှ[illegible] နေ့စဉ် တစ်ယောက်တစ်ယောက် ရနိုင်တာ သေချာသည်။ သို့သေ[illegible] သူက ဒါမျိုးတွေ စိတ်မဝင်စားခဲ့၊ သူက ထူးဆန်းစွာ သစ်ခက်တို့[illegible] စိတ်ဝင်စားခဲ့သည်။ သစ်ခက်က သူထင်သလို ဖြစ်မလာသောအခါ [illegible] ဆိုသော မာနကလေးလောက်တော့ သူ့ထံမှာ ဝင်ခဲ့၏။ ကဲ. . . အ[illegible] ဘာတတ်နိုင်သေးလဲ သစ်ခက်လေး။

ကျောင်းထဲကို မဟုတ်သော်လည်း ကန်ဘောင်ပေါ်ကို ရောက် ရောက်ချင်း၊ သူ ကားစက်ကို သတ်ပြီးသည်နှင့် သူ့နံဘေးတွင် ရှိသေ[illegible] Hand Phone က အသံမြည်သည်။ သူ ခပ်သွက်သွက် Phone ကိ[illegible] ပြန်ထူးရင်း တံခါးလော့(ခ)ကို ဖွင့်မပေးဘဲ နေလိုက်၏။ သူ့ထံ လာသေ[illegible] Phone က မနေ့က ဈေးစကား မပြတ်သေးသော အရောင်းအဝယ်တို့[illegible] ကို သူ့အတွင်းရေးမှူးမလေးက လှမ်းအစီရင်ခံခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ သူ[illegible] သိပ်စိတ်ဝင်စားသောကိစ္စလည်း မဟုတ်။ စကားတစ်ခွန်းနှစ်ခွန်း[illegible] ပြီးနိုင်သော်လည်း သစ်ခက်ရှေ့တွင်မို့ သူ စကားကို အထ[illegible] ရအောင်ပြောကာ ရှည်အောင် လှန့်ထားလိုက်၏။

သစ်ခက်ကလည်း တံခါးဖွင့်ပေးဖို့ ဘာညာမပြော။ သူ့နံ[illegible] ငြိမ်၍နေသည်။ ကားအထဲက လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ပတ်ဝန်း[illegible] ကားထိုးရပ်ပြီး ဆင်းမလာသေးသော လူတွေကို ထူးဆန်းစွာ [illegible] နေတာ မြင်ရ၏။ ရွှေဘုန်းလူ ကျေနပ်ကာသွားသည်။ သစ်ခ[illegible] သူနိုင်တာ ဒါပဲဟုလည်း သိကာသွား၏။

"အေး. . . အဲဒါဆို ငါ့ဆီ Phone ပြန်ဆက်[illegible] မလုပ်နဲ့၊ ဒီနေ့ ငါ ရုံးခန်းကို ဘယ်အချိန် ရောက်[illegible] ဘူး၊ ငါ့ကိုယ်ရေးကိုယ်တာတွေ ရှိလို့ Phone Contact ဖဲ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိလား. . . ဒါပဲနော်"

စကားဆုံးတော့ Phone ကို နံဘေးနား ချရင်း သစ်ခက်လေးတို့ လှမ်းကြည့်ရသည်။ ကျောပိုးအိတ်ကလေးကို ပိုက်ကာ သူ့ကို စောင့်နေရှာ၏။

"Sorry သစ်ခက်လေး၊ ကိုယ့်အရေးတကြီး Phone ဝင်လာလို့တဲ. . . ကိုယ့်အလုပ်ကိစ္စတွေ အားလုံးကို ဖြတ်ထားတယ်၊ ဒီနေ့ ကိုယ့်အချိန်တွေက သစ်ခက်လေးအတွက်ချည်းပဲ၊ ကဲ. . . အခု သစ်ခက်လေး ဘာလုပ်မှာလဲ"

"အတန်းပဲ. . . အဲဒါပဲ၊ ကင်န်တင်းမဆင်းတော့ဘူး၊ အတန်းပဲ တက်တော့မယ်"

"OK. . . အတန်းပြီးတဲ့အချိန်ထိ ကိုယ် ဒီကပဲ စောင့်နေမယ်၊ ပြန်လာခဲ့နော်. . . ဟုတ်ပြီလား၊ စကားခဏပြောရုံလေးပါ"

"ဟုတ်"

သစ်ခက်လေးက ခေါင်းကို ချာခနဲ လှည့်ကာ ကားတံခါးကို ဖွင့်သည်။ သူ အလိုက်သင့် လော့ခ်ကို ဖွင့်ပေးလိုက်ပါ၏။ သုံးခါလောက်ကြိုးစားပြီးတော့ သစ်ခက် တံခါးပွင့်သွားသည်နှင့် တပြိုင်နက် သစ်ခက်တို့ မကြည့်တော့ဘဲ ကားအတွင်းမှန်ထဲက မြင်နေရသော ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်တော့ သူ့ကားကို လူတော်တော်များများ ငေးကြည့်နေတာ တွေ့ရ၏။

သူအောင်မြင်ပါသည်။

ရင်ထဲမှာလည်း ကျေနပ်ပီတိ ဖြစ်ကာသွား၏။ နောက်နေ့တွေမှာလည်း ဒီနေ့လိုပင် ကန်ဘောင်ပေါ် ကားရပ်ချိန်ကို တွက်ကာ သူ့ထံ Phone လှမ်းဆက်ဖို့ တစ်ယောက်ယောက်ကို စည်းရုံးထားရဦးမည်။ ထားအကောင်းစား ထိုးရပ်ပြီးသည့်နောက် ခဏကြာမှ ကားပေါ်တ

ခပ်လှလှ ကောင်မလေးတစ်ယောက် ဆင်းသွားသည့် အခိုပွါယ်သည် ပတ်ဝန်းကျင်အတွက် အများကြီး တာသွားပါသည်။

ရွှေဘုန်းက Love song သီချင်းကို ကျယ်ပစ်လိုက်သည် ပြီးတော့မှ သူ့ကို ဆက်လက်စောင့်နေသူများအတွက် တံခါးကို တစ်ဝ ဟကာ သူ့ကို မြင်နိုင်ရုံ လူလုံးနည်းနည်းထွက်ပြလိုက်၏။ ထိုအခြေအနေသည် သစ်ခက်လေးနှင့် ကင်န်တင်းထိုင်တာထက် ပို၍ထိရောက်မှုရှိ သူနားလည်သွားပါသည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူတော်တော်များမျ က သူ့ကို ဝိုင်းငေးကြသောအတွက်ပင် ဖြစ်သည်။

စိုးချိန် မျက်ဝန်းထဲတွင် ပြာကာသွားသည်။

သစ်ခက်ကတော့ သူတို့ ရှိနေရာဘက်ကို လှည့်မကြည့်ဘ ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်ကာသွား၏။ သူ့ခေါင်းထဲမှာ မေးခွန်းကြီးတစ်ခု တဝီဝီ မြည်ကာနေ၏။

ကားရပ်ပြီး တော်တော်ကြာကြာ ဆင်းမလာနိုင်အောင် သူ တံခါးပိတ်ထားသော ကားထဲမှာ ဘာတွေလုပ်နေကြသနည်း။

"ဟော့ကောင် စိုးချိန်"

သူငယ်ချင်းတွေ အရေးတကြီး လှမ်းအော်သော စကားသံ သဘောပေါက်ပါသည်။ အရင်နေ့တွေထက်စာလျှင် သစ်ခက်ဝေ ဟိုကောင်ပါ ထူးခြားကာ နေသည်မဟုတ်လား။ သူ ခေါင်းယမ်းတ လက်ကာပြတော့ သူငယ်ချင်းတွေ ဘာကိုမှ မပြော၊ သစ်ခက် လှမ်းကာငေးတော့ ကန်ဘောင်ပေါ်က ဆင်းသွားတာတို့ မြင်ရ ဟိုကောင်ကတော့ သူ့နံဘေးက တံခါးကို ခပ်ဟဟ ဖွင့်ထား နောက်လှန်ချရင်း ငြိမ့်ညောင်းသာယာစွာ ရှိနေသည်တို့

"ငါတို့ ဘာလုပ်ရမလဲ စိုးချိန်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အရင်နေ့တွေကထက်တော့ ထူးခြားနေတာ အမှန်ပဲ၊ ဒါပေမယ့် မင်းတို့ ဘာမှမလုပ်ပါနဲ့ကွာ၊ သစ်ခက်ကို ငါ ကတိပေးထားတယ်. . ဒါပဲ"

"ဘာကတိလဲ"

"ဒီကောင်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘာမှမနှောင့်ယှက်ပါဘူးဆိုတဲ့ ကတိ"

သူငယ်ချင်းတွေ စကားသံ တိတ်ကာသွား၏။

မိနစ်သုံးဆယ်လောက်ကြာတော့ အားလုံးထွက်ကာသွားသည်။ စိုးချိန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်၏။ သူ သစ်ခက်နောက်ကို မလိုက်တော့။ ဒီနေရာကပဲ ဒီကောင့်ကို စောင့်ကြည့်နေမည်။ ကတွတ်ဝက စောင့်နေသော ဗျိုင်းကို ထပ်စောင့်ကြည့်နေခြင်းအားဖြင့် သူ့အတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်၊ ခေတ်သစ်ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ကိုတောင်မှ ရချင်လျှင် ရဦးမည် မဟုတ်ပါလား။

(၁း၃၀)လောက်မှာ ဒီကောင် ကားပေါ်က ဆင်းသည်။ ကားရှေ့မှာ သူ့ Hand Phone ကလေးနှင့် စကားပြောနေလိုက်သေး၏။ ကျောင်းသူတော်တော်များများက Style လည်းရှိ ရုပ်ရည်လည်း မိသော၊ အနေအထိုင်လည်း ထူးခြားသော ဒီကောင့်ကို စိတ်ဝင်စားကြသည်။

ခဏလောက် ကားပေါ် ပြန်တက်ကာ တံခါးတစ်ချပ် ဖွင့်ရင်း နေသေး၏။ နောက်ထပ်ခဏကြာတော့ ဒီကောင်က သူနှင့် မလှမ်းမကမ်းမှာ ရှိသော ကင်န်တင်းထဲသို့ ဝင်ကာ ခေါက်ဆွဲကြော်တစ်ပွဲ၊ သံပုရာရည်တစ်ခွက်ကို မှာသည်။ ကျောင်းထဲက ခပ်ဟော့ဟော့ ကောင်မလေးတွေက -ဒီကောင်နှင့် မလှမ်းမကမ်းမှာ ထိုင်ရင်း စကြပြောင်ကြသည်။

ဒီမြင်ကွင်းကို သစ်ခက်နှင့်သူနှင့် အတူသာ ကြည့်ရလျှင် ကောင်းလေစွဟု စိတ်ထဲမှာ တောင့်တမိသည်။

သို့သော် ဒီကောင်က သူ့ကို စသော ကောင်မလေးတွေကို

နည်းနည်းမျှ ဂရုမစိုက်။ ရှိသည်ဟုပင် မထင်။ ခေါက်ဆွဲကြော်ကို တီကောင်ကြော်ထားသလို မရဲတရဲ လှန်ကာ တစ်ဇွန်းနှစ်ဇွန်းသာ စား၏၊ နှမြောလိုက်သည့်မြင်ကွင်း။ သံပုရာရည်ကိုတော့ ကုန်အောင်သောက်ကာ ကျီးတို့အလယ်မှာ ရောက်နေသော ဒေါင်းတစ်ကောင်လို နေလေသည်၊ သူ့ကို အရေးပေးကာ စမိသော ကောင်မလေးတွေလည်း မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ ထွက်ကာသွား၏။ ဒီတော့မှ ဒီကောင်က ပိုက်ဆံရှင်းကာ ကားပေါ် ပြန်တက်သည်။ ထုံးစံအတိုင်း ကားရှေ့တံခါးတစ်ချပ်ဖွင့်၊ ထိုင်ခုံကို နောက်လှန်ချကာ ငြိမ်ရှိရှိ နှပ်ကာနေ၏။

စိုးချိန် ရှေ့က စားပွဲပေါ်မှာ ဆေးပေါ့လိပ်ပြာတွေ ရှုပ်ကာနေသည်။ သူငယ်ချင်းတွေ သောက်သွားသော လက်ဖက်ရည်ခွက်နှင့် သူ့ လက်ဖက်ရည်ခွက်ကလည်း သွေ့ခြောက်ကာ အရစ်ရစ် ထနေပြီ၊ ဒီကောင့်ကားကိုလည်း လေးခါလောက် ပတ်ကာ လေ့လာပြီးပြီ၊ Air con ကို ဖွင့်ကာ သီချင်းသံငြိမ့်ငြိမ့်ကလေးနှင့် ကားပေါ်မှာ နားနေသော ဒီကောင့်ကို မကြည့်ရဲကြည့်ရဲ ကြည့်ပြီး ခုနက ထိုင်နေသောဆိုင်ထဲသို့သာ စိုးချိန် ဝင်လာရသည်။

ဘာအစာမှ မစားရသေးသော စိုးချိန်အတွက် ဒုတိယမြောက် လက်ဖက်ရည်ခွက်က ရှေ့ကို ရောက်သည်။ ထုံးစံအတိုင်း လက်ဖက်ရည် အမြုပ်တွေက တဖောက်ဖောက် ပေါက်ကွဲလျက် ရှိသည်၊ ဒီကောင် အရင်နေ့တွေကလို သစ်ခက်ကို ပို့ပြီး ဘာကြောင့် ပြန်မသွားတာလဲ ဆိုသော မေးခွန်းတွေကလည်း စိုးချိန်ရင်ထဲမှာ လက်ဖက်ရည်အမြုပ်တွေ လိုပဲ ပေါက်ကွဲလျက် ရှိလေသည်။ ဟော. . . သစ်ခက် လာပြီ။

သစ်ခက်က သူ့သူငယ်ချင်းတွေအစုံနှင့် လာသော [illegible] ရှိရာဘက်သို့ အနည်းငယ်မျှပင် လှည့်ကာမကြည့်၊ ဒီကောင်[illegible] ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ ရောက်တော့ သစ်ခက်က ကားနားသို့ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုင်း သူ့နှလုံးသားက မေးခွန်းတစ်ခု နားမလည်မှုပေါင်းများစွာနှင့် ပို၍တင်းကျပ်ကာ သွားခဲ့ရသည်။

သစ်ခက် ဒီကောင့်အနားသို့ ရောက်ကာသွား၏။

ဒီကောင်က ရွှင်မြူးစွာ သူ့ရှေ့ခန်းမှ ခုန်ဆင်းကာ ချသည်။

စိုးချိန် နောက်ဆုံးမြင်လိုက်ရသည့် မြင်ကွင်းက သစ်ခက်နှင့် ဒီကောင် ကားနံဘေးမှာ ရပ်စကားပြောနေသည့်မြင်ကွင်းသာ ဖြစ်သည်။

စိုးချိန် ခေါင်းမငုံ့လိုက်ခင်ကလေးမှာ ခပ်ပါးပါး ထပ်မြင်လိုက်ရသည်က သူတို့နှစ်ဦးနံဘေးကို ဖြတ်ကျော်ရှဲတင်မက သူတို့ကိုပါ ခဏ စကားရပ်ပြောနေသော အောင်ခန့်နှင့်မြတ်ဆွေကိုသာ ဖြစ်လေသည်။